19-06-2019 † ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ´ (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾿ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

ᾎσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (……), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ψαλμὸς ρμ' (140)
Ἦχος Πα

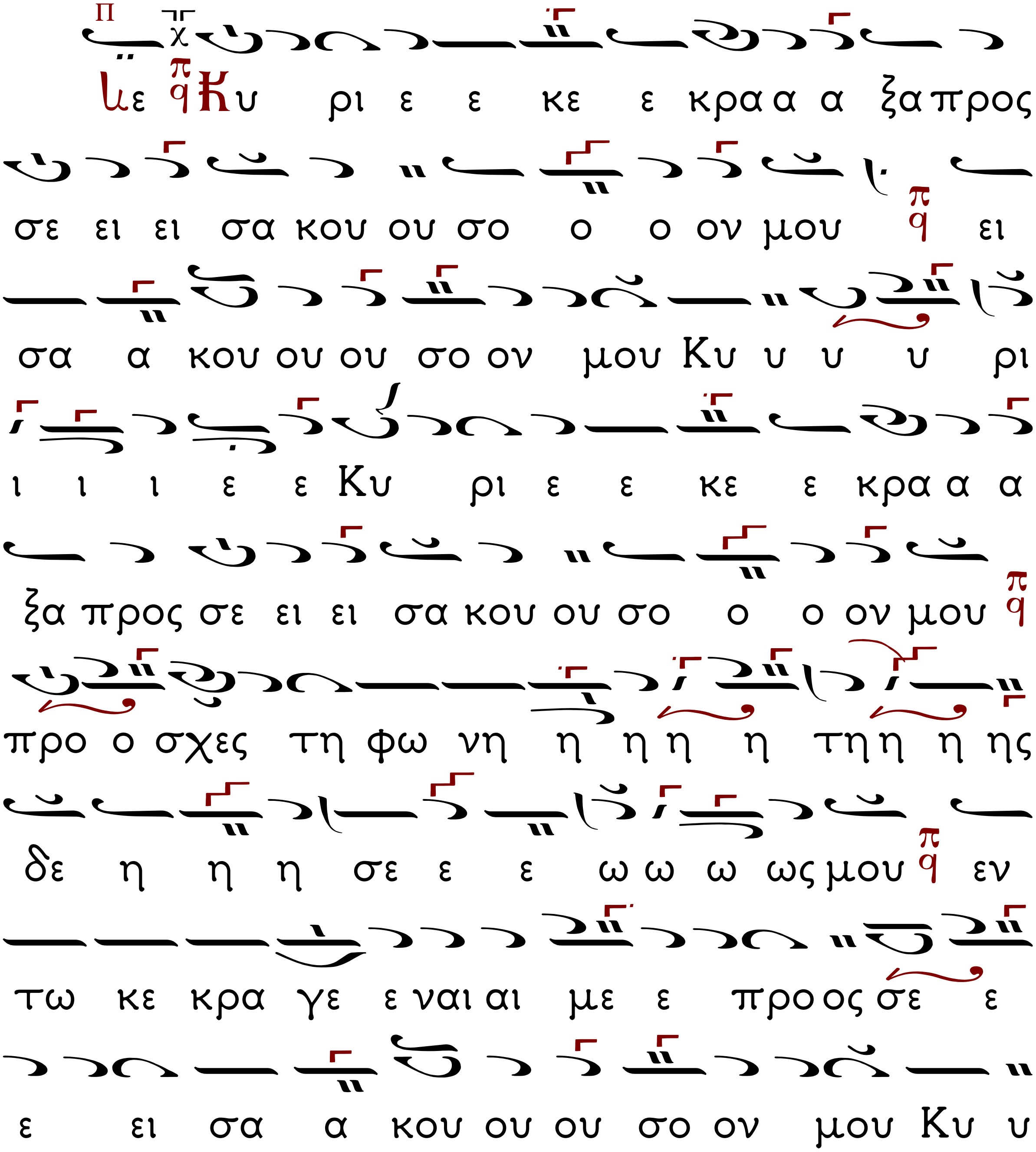

υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

μα α α α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

Θου ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

ι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
προ φα α σεις εν α μαρ τι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο
μι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε
κλε κτων αυ των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω
λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να α πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ

μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυ χην μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με ε νων την α νο μι αν

Πε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Εν τω ε κλει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε γνως τας τρι βους μου

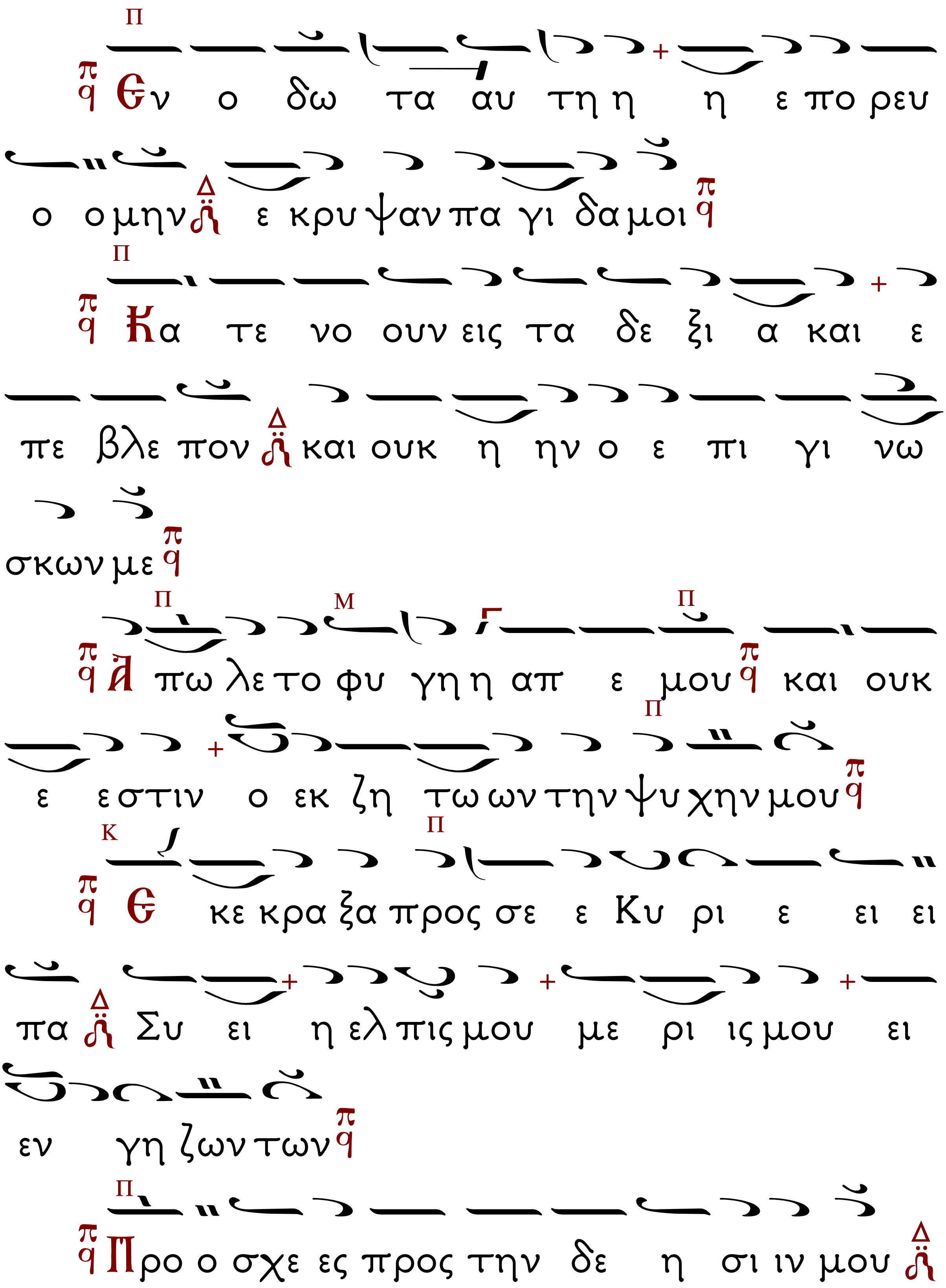
Εν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ
ο ο μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω
σκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει
πα Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει
εν γη ζων των
Προ ο σχε ες προς την δε η σι ιν μου

ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με, ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ

ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε

ως ου αν τα πο δως μοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω

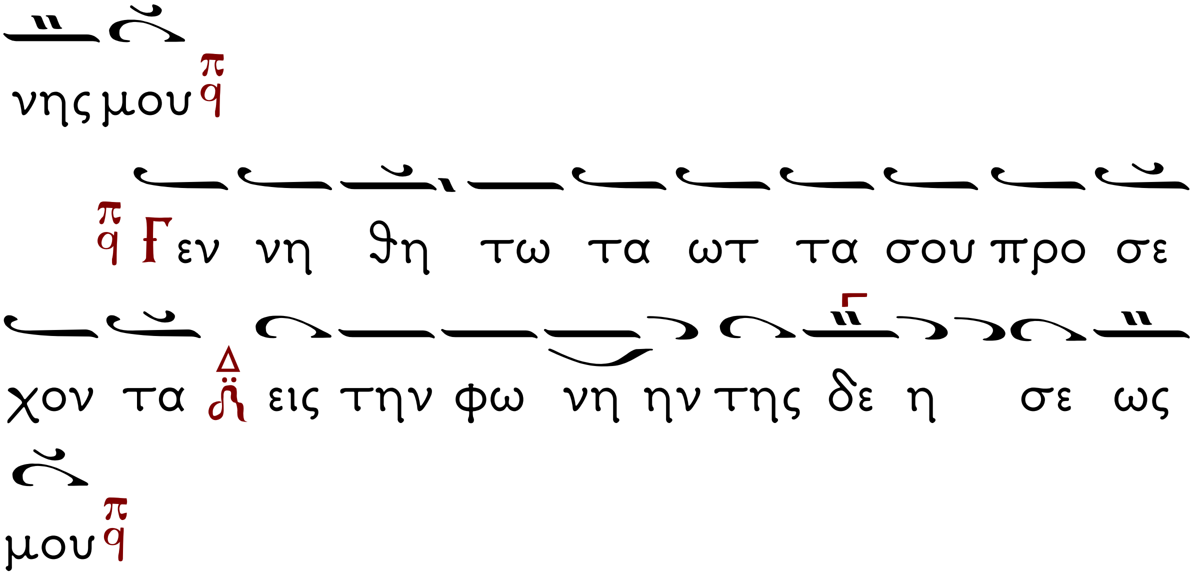
νης μου
Γεν νη θη τω τα ωτ τα σου προ σε
χον τα εις την φω νη ην της δε η σε ως
μου

Εἶτα ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων
Ἦχος Πα

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὡς προσφυὲς ὡς οἰκεῖον, τοῖς λογικοῖς οὐρανοῖς, ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, τοῦ Θεοῦ καταγγέλλειν, τοῖς ἔθνεσι τῇν δόξαν, τοῦ τῷ πυρί, οὐρανοὺς ὡραΐσαντος, καὶ καταυγάσαντος κόσμον τὸν αἰσθητόν, σὺν Υἱῷ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. β΄. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ Σιὼν συνηγμένων, τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ ἐπαγγελία, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις ἐφιζῆσαν, εἴδει πυρός, πυριπνόους ἀνέδειξεν, ἐκφαντορίαις τὰ δόγματα μυστικαῖς, τῆς Τριάδος ῥητορεύοντας.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οὐρανοχάλκευτα ξίφη, τοὺς Ἱεροὺς Μαθητάς, τὸ ἱερὸν φοιτῆσαν, ἐκτετέλεκε Πνεῦμα, τῇν γῆν καθιερῶσαι, τῷ ποιητῇ, ἀνιέρους συγκόφαντας, ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ῥομφαίας τοῦ πονηροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου
Ἦχος α΄
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ΄ αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητὴς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ΄ οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἰούδα θαυμάσιε βολίς, ἀπεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ΄ ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν, ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ΄ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι
Ι ου ου ου δα οι α δελ φοι σου σε ε
παι νε σου ου σιν α δελ φο ο ον φα α νε
ε εν τα Λο ο ο ο γου ου του προ ο αι
ω ω ω ω νων εξ α ι δι ου α να
λαμ ψα α αν τος του Γεν νη η η η το
ο ο ο ρος και επ ε σχα των των χρο νων
α φρα α στως σα α αρ κω ω θε ε εν τος

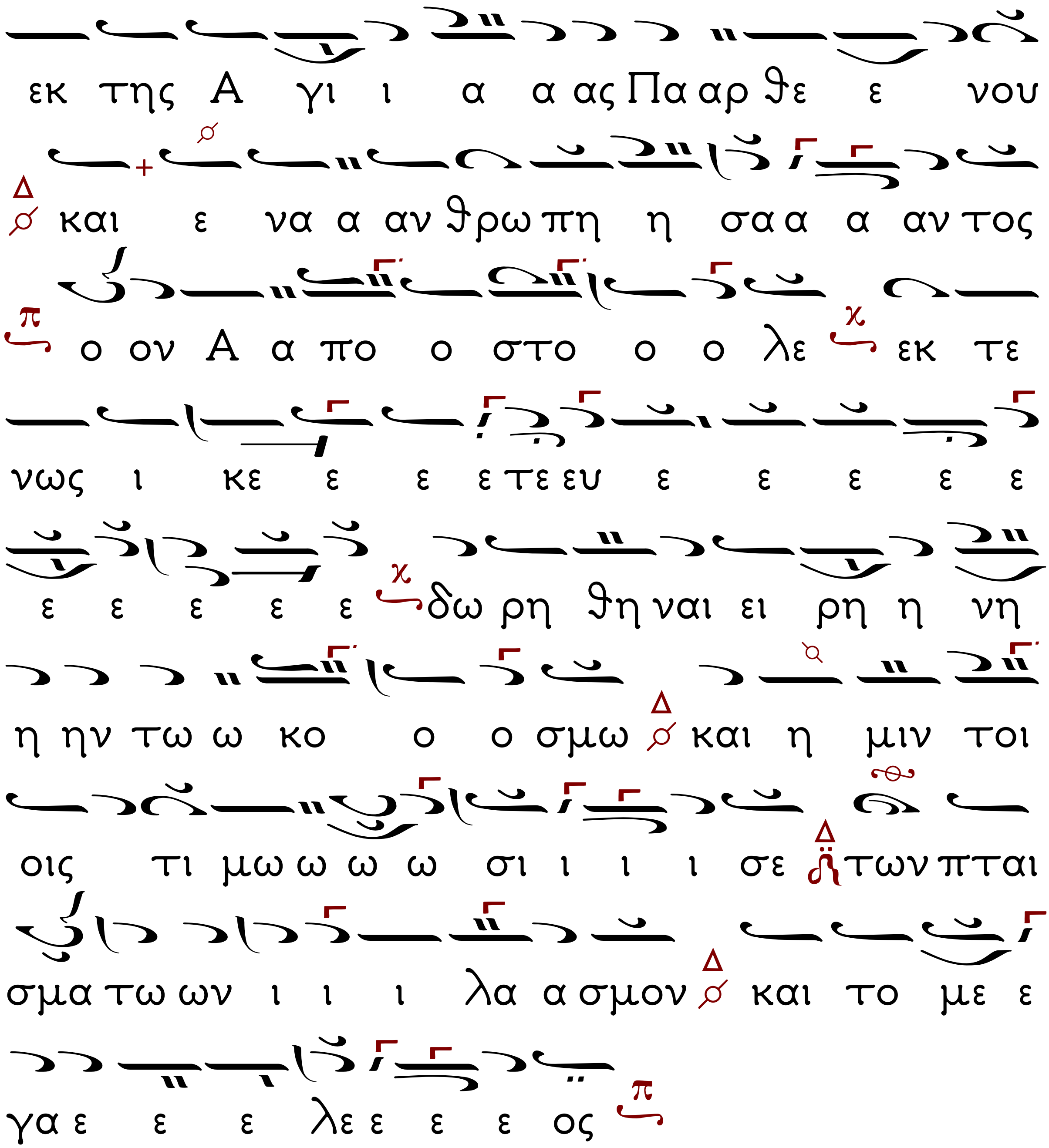
εκ της Α γι ι α α ας Πα αρ θε ε νου
και ε να α αν θρω πη η σα α α αν τος
ο ον Α α πο ο στο ο ο λε εκ τε
νως ι κε ε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε δω ρη θη ναι ει ρη η νη
η ην τω ω κο ο ο σμω και η μιν τοι
οις τι μω ω ω ω σι ι ι ι σε των πται
σμα τω ων ι ι ι λα α σμον και το με ε
γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος β´

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ἦχος Δι

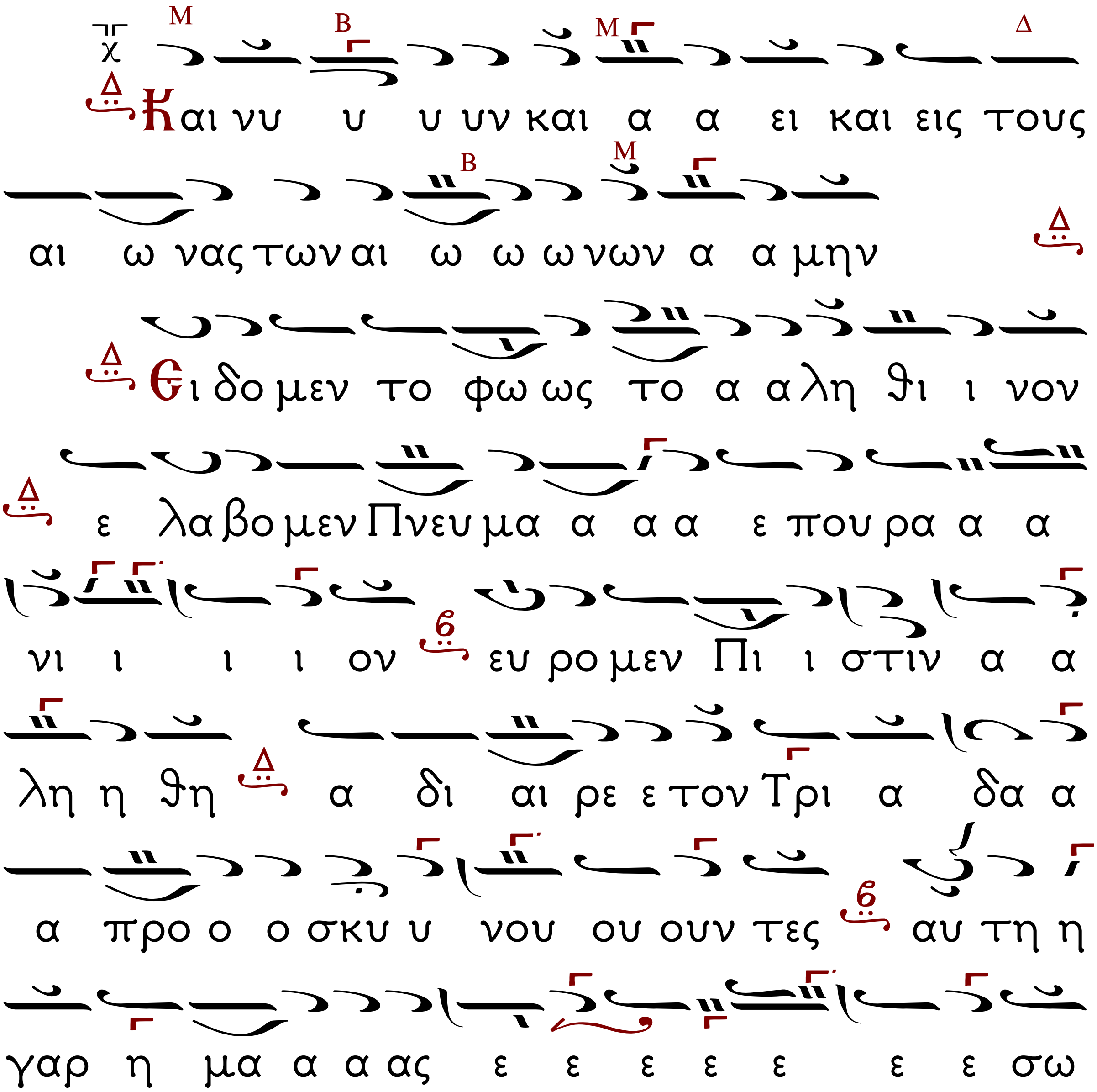

σε ε ε ε εν

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

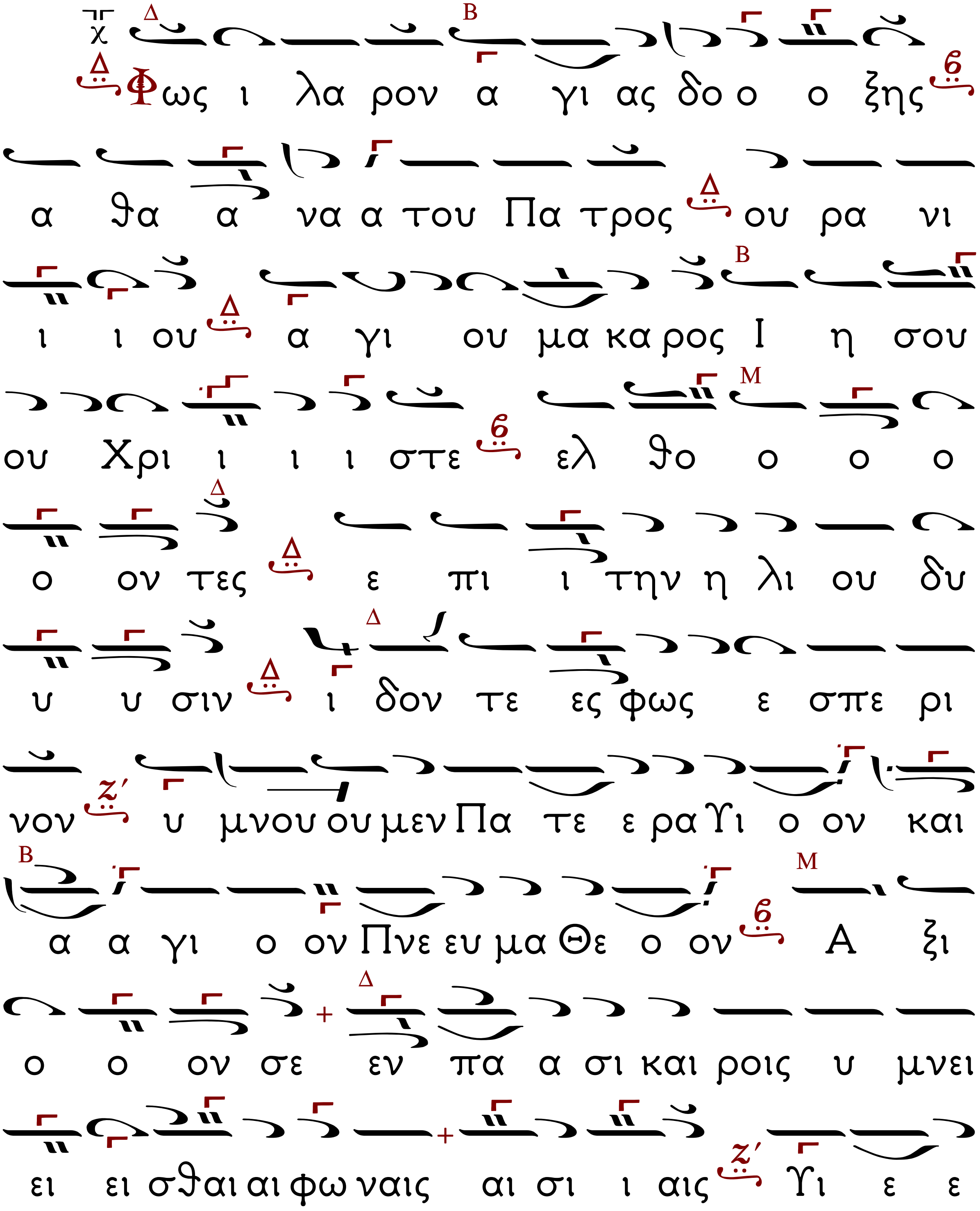

Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ην ο ο

δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος

σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

Ἑσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. α' Πα

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

ξει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω

η ης μου ου ου

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα [1-8]

Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς

ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα [9-19]

Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἑνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων

ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ΄ αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. 19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

Καθολικὴς Ἐπιστολὴς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα [20-25]

Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς δὲ ἐν φόβῳ σῴζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν , καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν , τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. `Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελά.

Ἦχος α΄ Πα

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, παρὰ τοῦ Χριστοῦ δεξάμενος, ὡς φῶς τοῦ κόσμου ἔλαμψας, Θεάδελφε Ἀπόστολε· τῇ τοῦ Δεσπότου γὰρ ἐγγύτητι, τῶν ὑπὲρ λόγον τὴν μύησιν ἐδέξω, καὶ ἀμυήτους λαοὺς ἐμυσταγώγησας, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον· καὶ καλῶς διαγαγὼν τὴν δεδομένην ἀξίαν, Ἰούδα βασιλείας ἠξίωσαι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τῇ τοῦ Σωτῆρος κλήσει, ἀκολουθήσας Ἰούδα σοφὲ, τὰ ἐν νόμῳ προτυπώματα παρῆλθες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος προσέδραμες, ὅλῃ ψυχῃ Ἀπόστολε· καὶ τῷ Διδασκάλῳ ἑπόμενος, παρ' Αὐτοῦ τὰ κρείττονα μεμύησαι, καὶ τὴν τοῦ κόσμου ἀνάπλασιν, καὶ σωτηρίαν τῶν βροτῶν, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν. Ἀλλ' ὥς μύστης Χριστοῦ μακάριε, Ἀποστόλων καύχημα, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Ἀποστολικοῖς χαρίσμασι κεκοσμημένος, ὡς τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐν εἴδει πυρὸς, ἐν τῷ

ὑπερῴῳ δεξάμενος, τῆς ἀσεβείας τὴν ἄκανθαν κατέφλεξας, καὶ τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας, σεσωσμένας Χριστω προσήγαγες, τῷ ἱερῷ σου κηρύγματι, πάνσοφε κήρυξ Ἀπόστολε· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματά σου Ἰούδα, πρὸς δόξαν Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραὰμ, καὶ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, καὶ Δαβὶδ ἐκ σπέρματος, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ συγγενῆ τῆς Παρθένου, τὸν τῇ Ἀδελφότητι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ λαμπρυνόμενον, Ἀπόστολον Ἰούδαν ἀνυμνήσωμεν· ἐκ βασιλικῆς γὰρ σειρᾶς ἀναφυεὶς, τῶ αἵματι τοῦ Μαρτυρίου τε βαφεὶς, ἐξήστραψε ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμου τὰ πέρατα ἐφώτισε.

Δόξα...

Τὸν Ἀπόστολον Χριστοῦ, καὶ Δωδεκάδος τὸν ἕνα, Μάρτυρα Ἰούδαν τὸν πανεύφημον, ὡς τοῦ Εὐαγγελίου δοκιμιώτατον ἐργάτην, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν· ἀποστολικῇ γὰρ εὐκληρίᾳ ἐκλάμπων, μαρτυρικοῖς ἀγῶσι Χριστὸν ἐδόξασε· καὶ τῇ τοῦ πάθους ὁμοιότητι,

σύμμορφος αὐτοῦ ἐδείχθη καὶ τῆς δόξης συμμέτοχος, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Πλαγίου Τετάρτου.
Ἦχος Νη

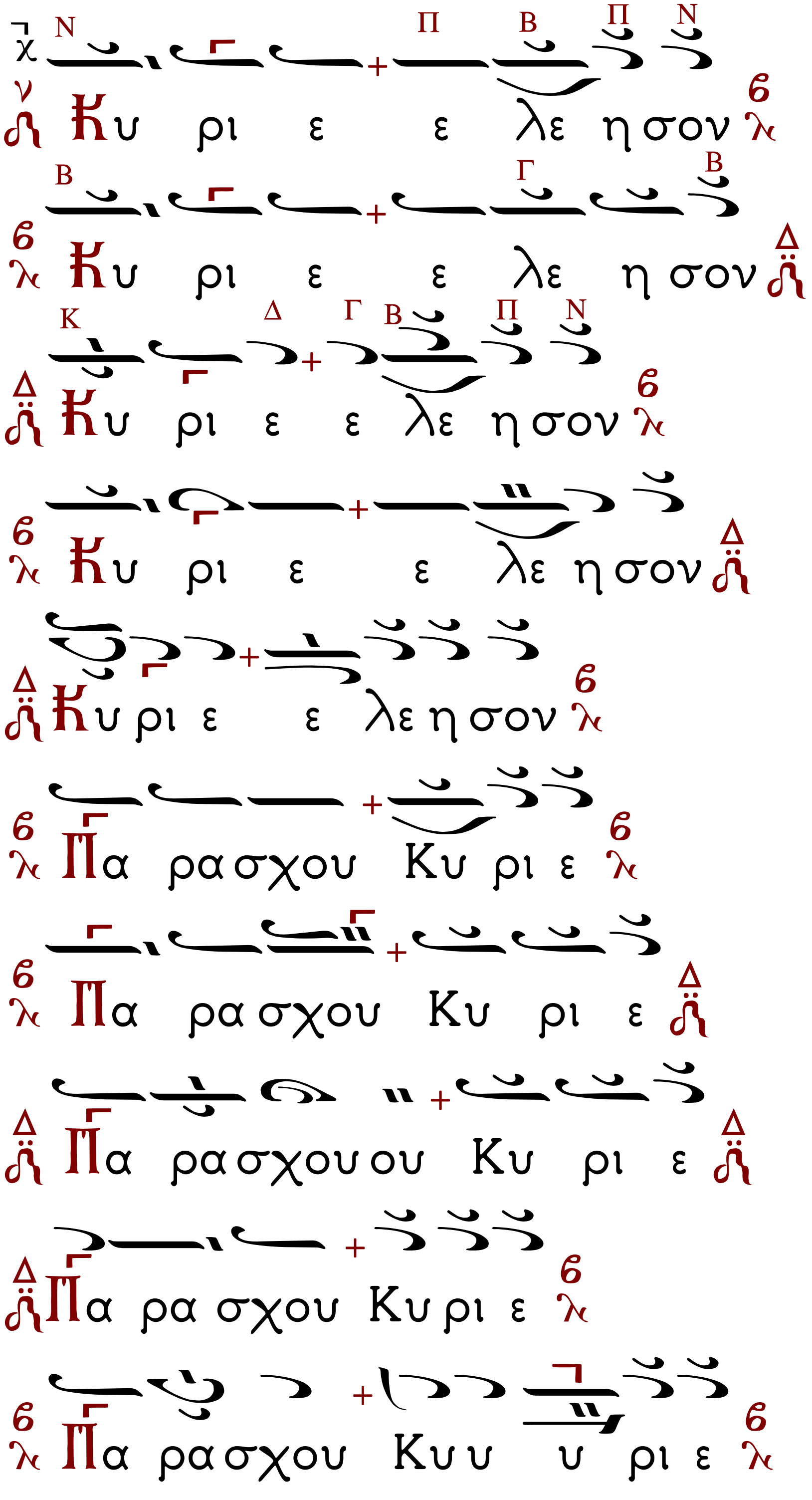

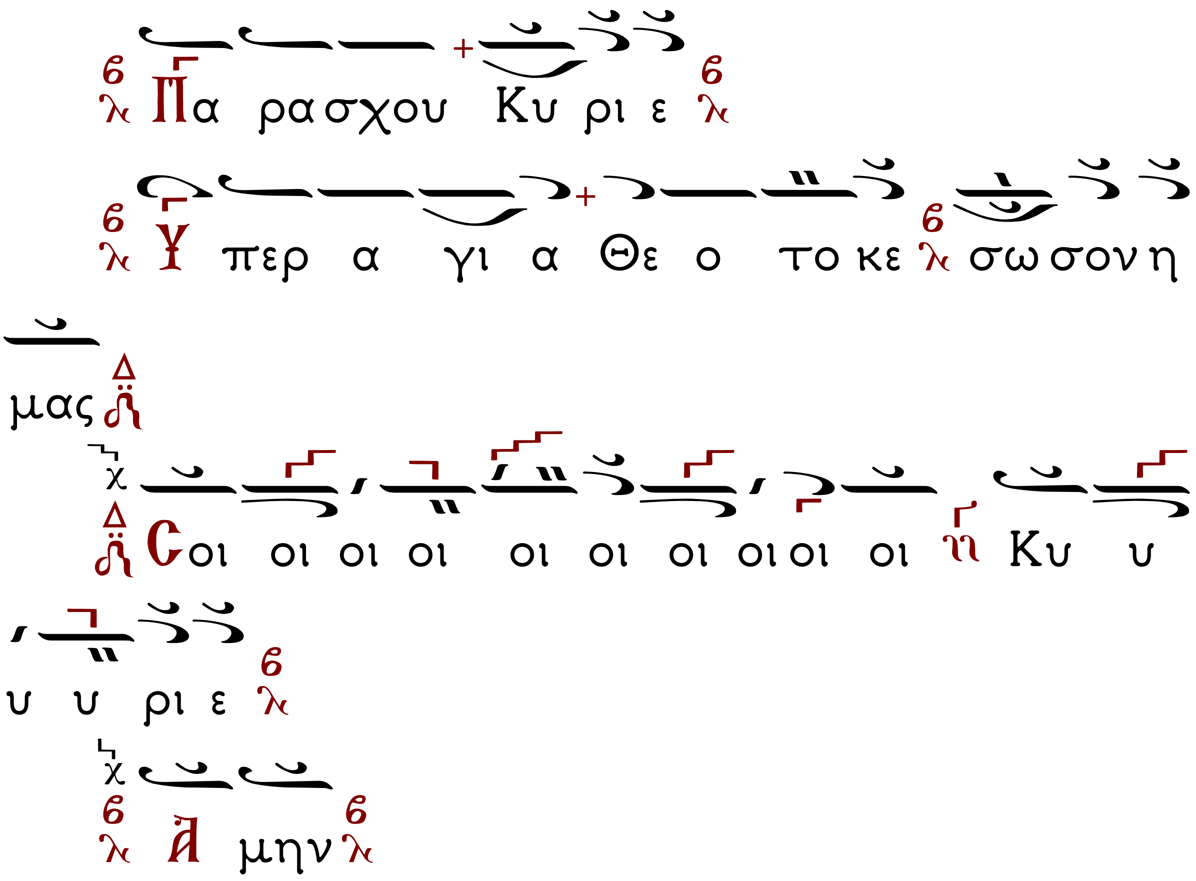

Ἦχος λ π ᾳ Ἐναρμόνιος

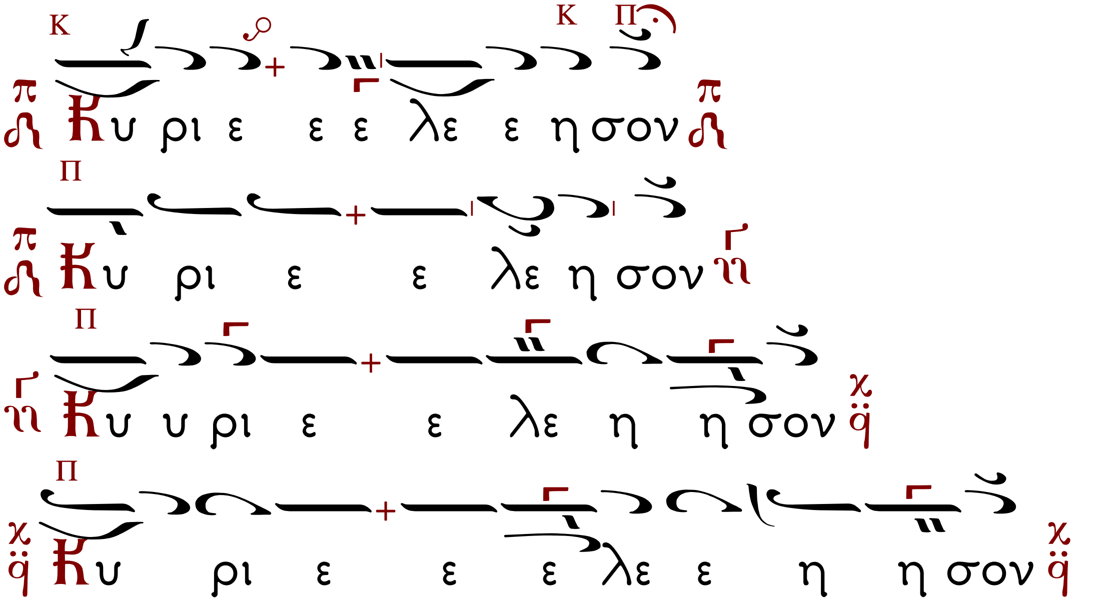

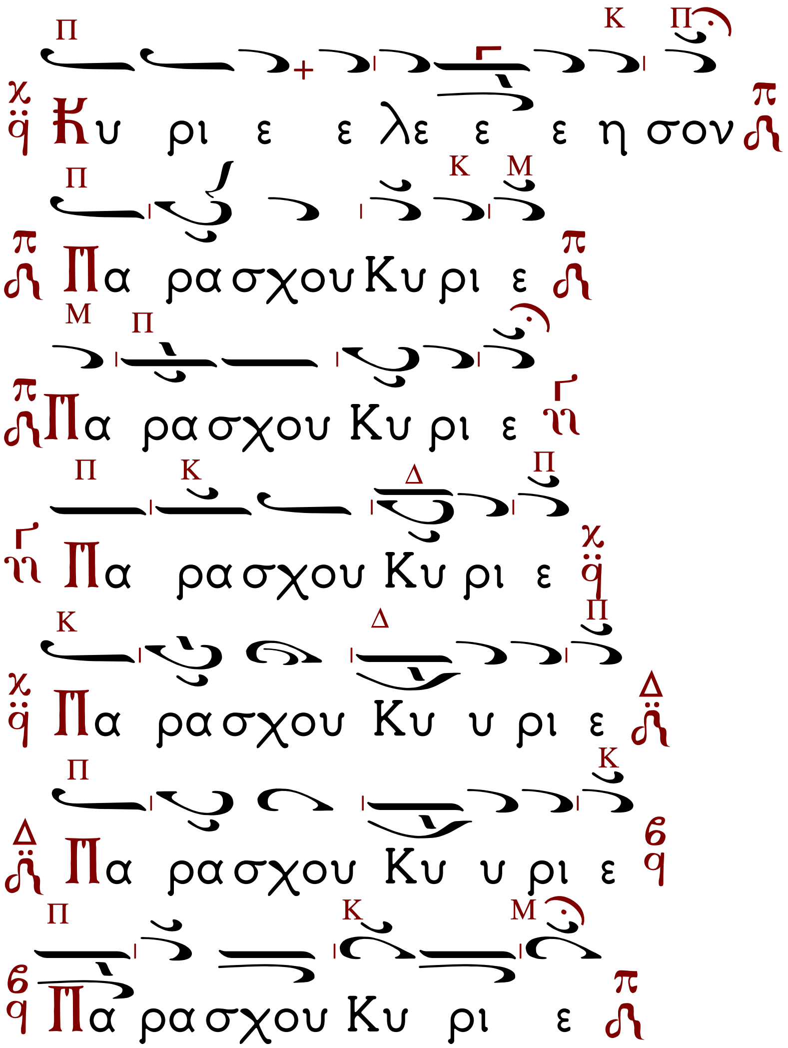
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

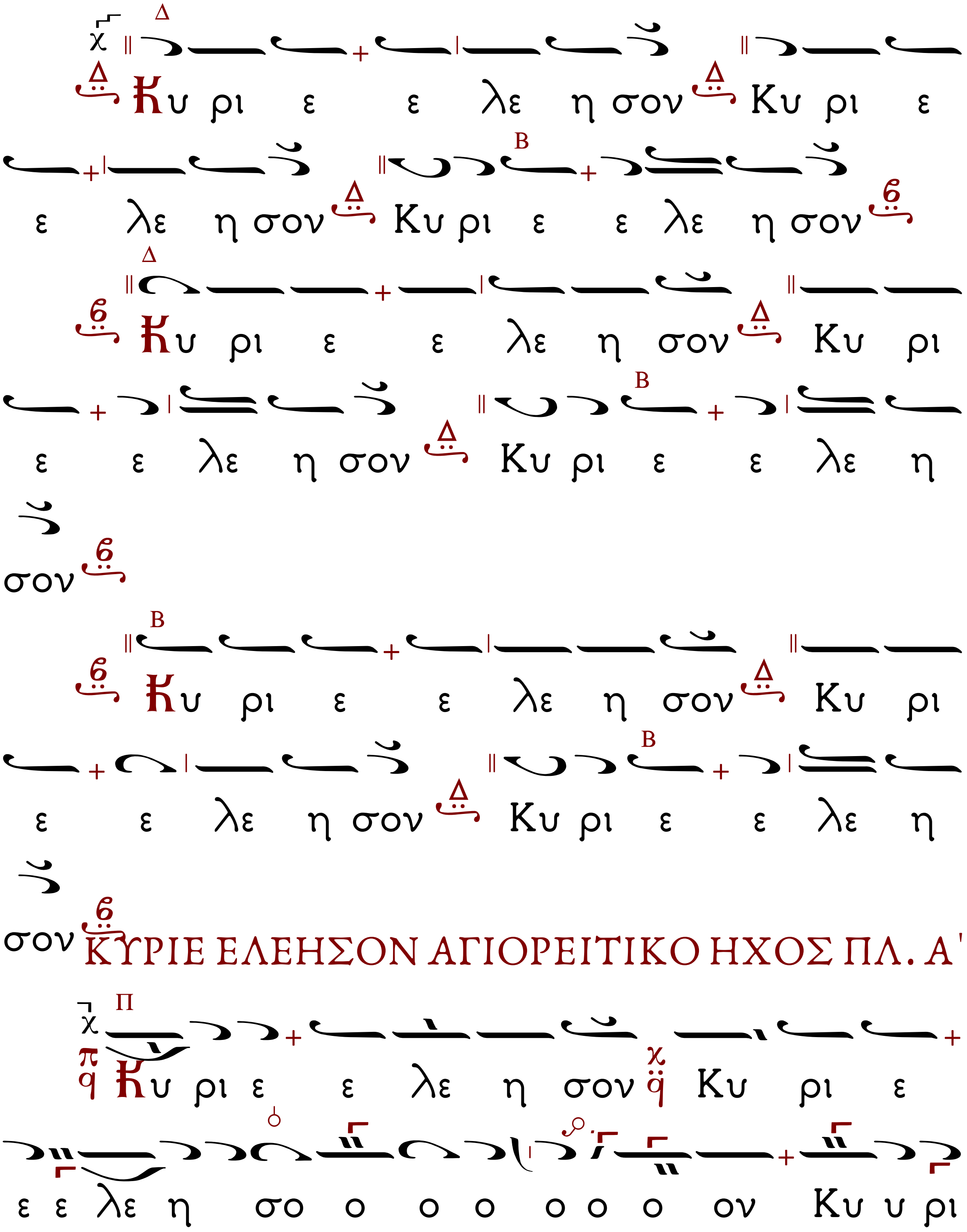

ε ε λε ε η σον

Θεοτόκε Παρθένε

Ἦχος

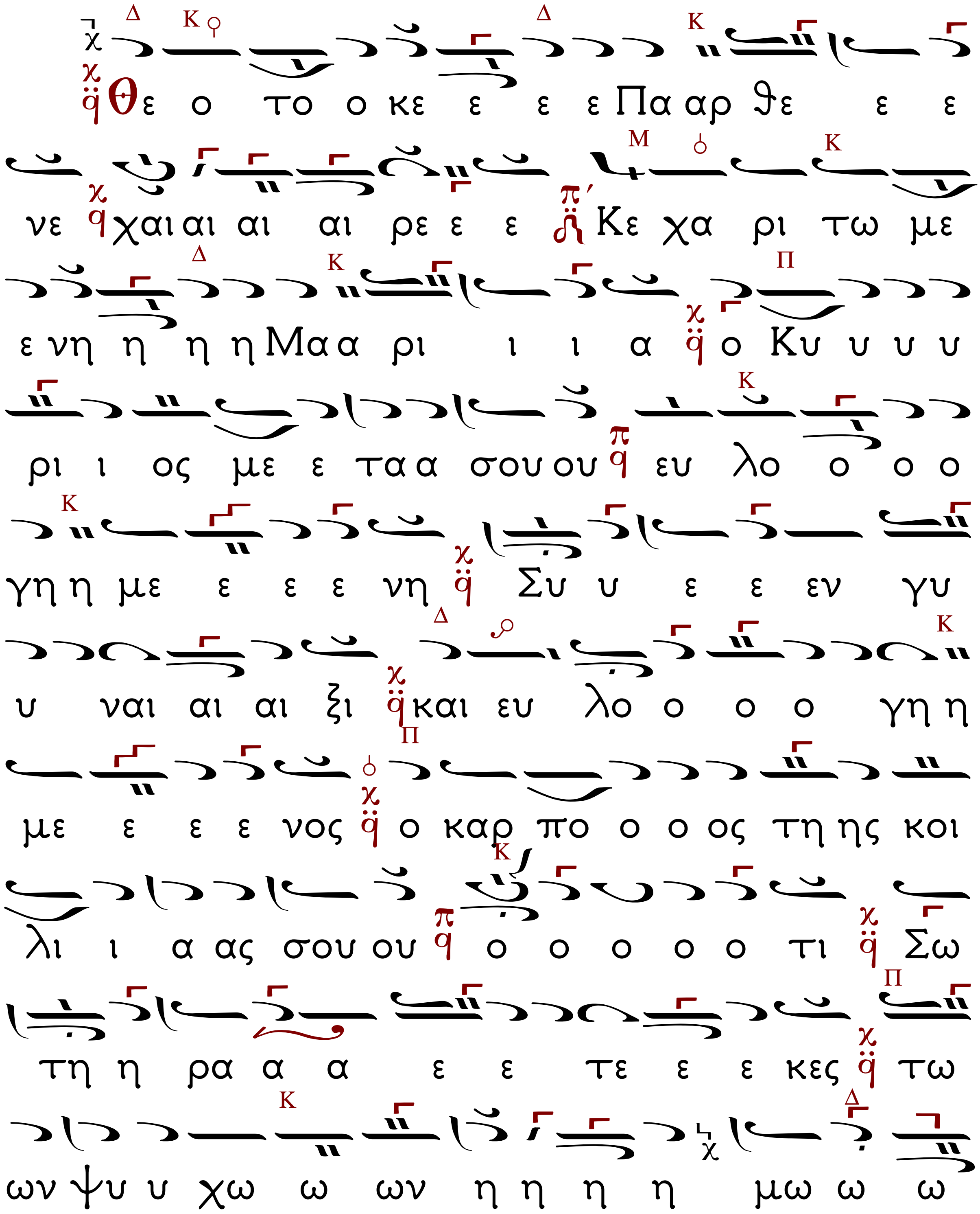

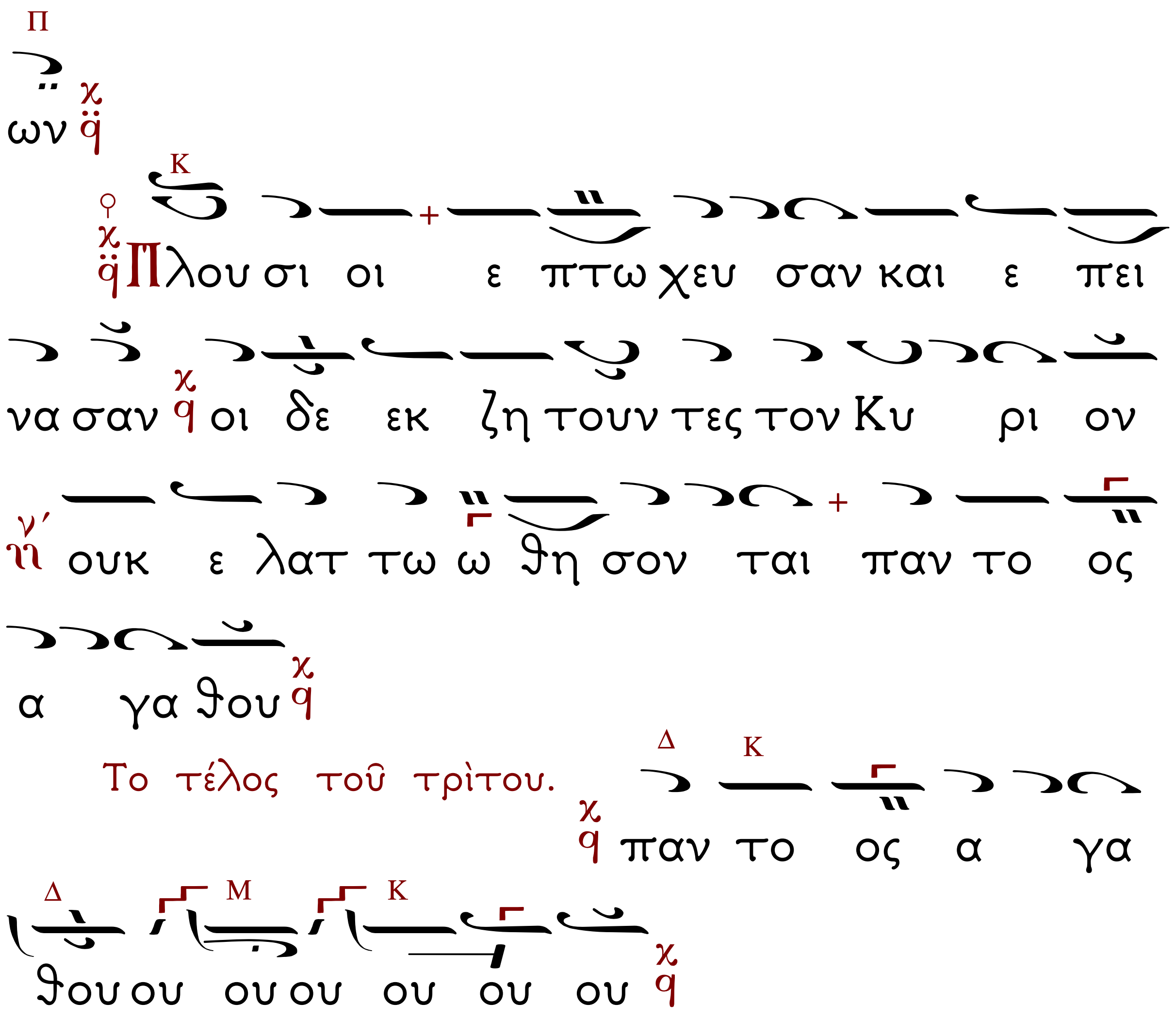
ων
Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου
Το τέλος τοῦ τρὶτου.
παν το ος α γα
θου ου ου ου ου ου ου

Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ νοητὸς οὐρανός, Θεοῦ τὴν δόξαν τοῖς θνητοῖς διηγούμενος, σελήνη ἡ δᾳδουχοῦσα, πᾶσαν Ἀσίαν λαμπρῶς, ὁ φωστὴρ ὁ μέγας τοῦ μεγίστου φωτός, φωτίζων τὰ πέρατα, τῷ φωτὶ θείας γνώσεως, πάνσοφος κήρυξ, τοῖς ἐνθέοις διδάγμασι, πλάνης ἔνδοξε, διαλύων τὴν ζόφωσιν. Μύστης τῆς νέας χάριτος, Ἰούδα Ἀπόστολε, πᾶσι τοῖς πόθῳ τελοῦσι τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Στίχ.
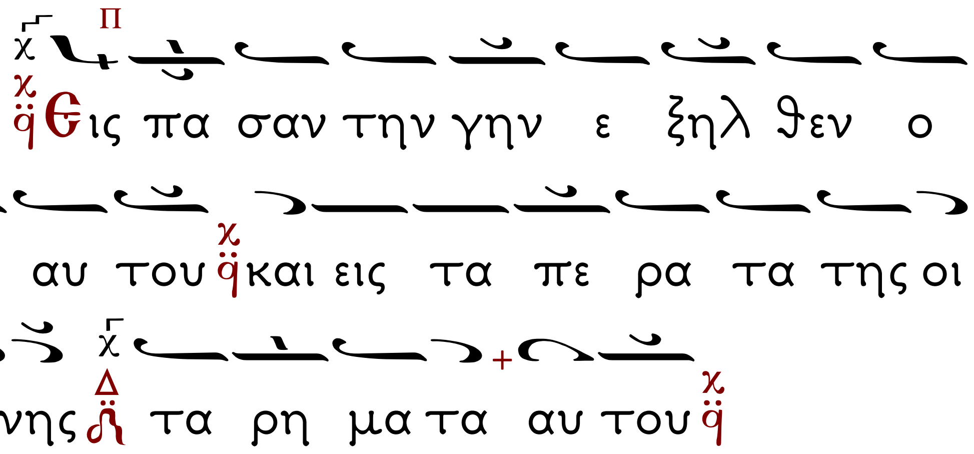

Χαίροις, τοῦ Ἰωσὴφ ὁ υἱός, Ἀδελφοθέου ἀδελφὸς Ἰακώβου τε, τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, θείας χορείας ὁ εἷς, θεῖος Ἰωάννου τοῦ

Εὐαγγελιστοῦ. Ἐν Μεσοποταμίᾳ μὲν, πορευθεὶς Εὐαγγέλιον, κηρύξας πρῶτος, λαοὺς πλείστους ἐφώτισας, εἰς τὴν Ἔδεσσαν, μεταβὰς δὲ τὸν Αὔαγρον, ἐκ τῆς λέπρας ἰάτρευσας· εἰς πόλιν τε Ἀραρὰτ, ἀναρτηθεὶς ὑπ᾿ ἀπίστων, καὶ τοξευθεὶς πυκνοῖς βέλεσιν, ἐτελειώθης Ἰούδα, λαβὼν παρὰ Κυρίου, στέφος ἀμάραντον.

Στίχ.

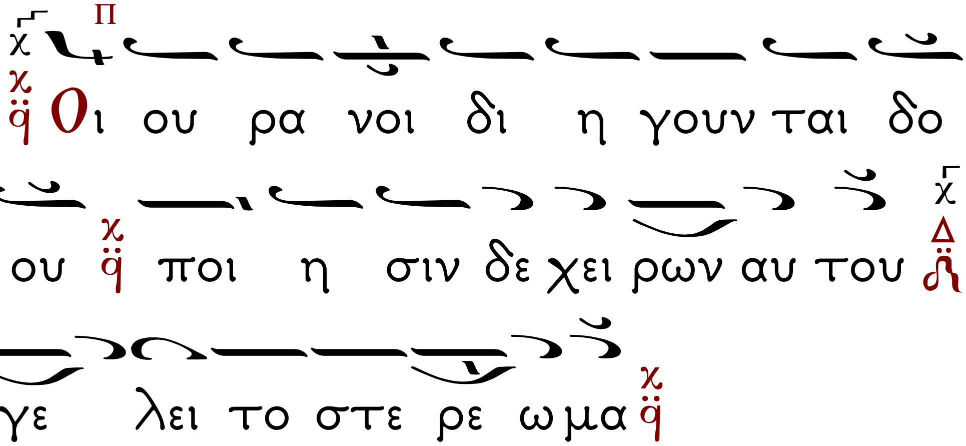

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ συγγενὴς, σάλπιγξ ἠχήσασα εἰς κόσμου τὰ πέρατα, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τοῦ Θεοῦ Λόγου τρανῶς, ὁ κρουνὸς θαυμάτων καὶ δογμάτων κρατήρ· τρωθεὶς δὲ τοῖς βέλεσι, βέλη Βελίαρ συνέντριψας, ὄργανον πνέον, ἀΰλοις αὔραις τοῦ Πνεύματος, νόμος ἔνθεος, ἐκ Σιὼν προερχόμεος. Κήρυξ ὁ διαπρύσιος, Χριστοῦ τῆς θεότητος, ξίφος ὀξὺ κατάκαπτον, τὴν Ἰουδαίων ἀπόνοια, Χριστὸν ἡμῖν δοῦναι, καθικέτευε Ἰούδα, ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος πλ. α΄ Πα.

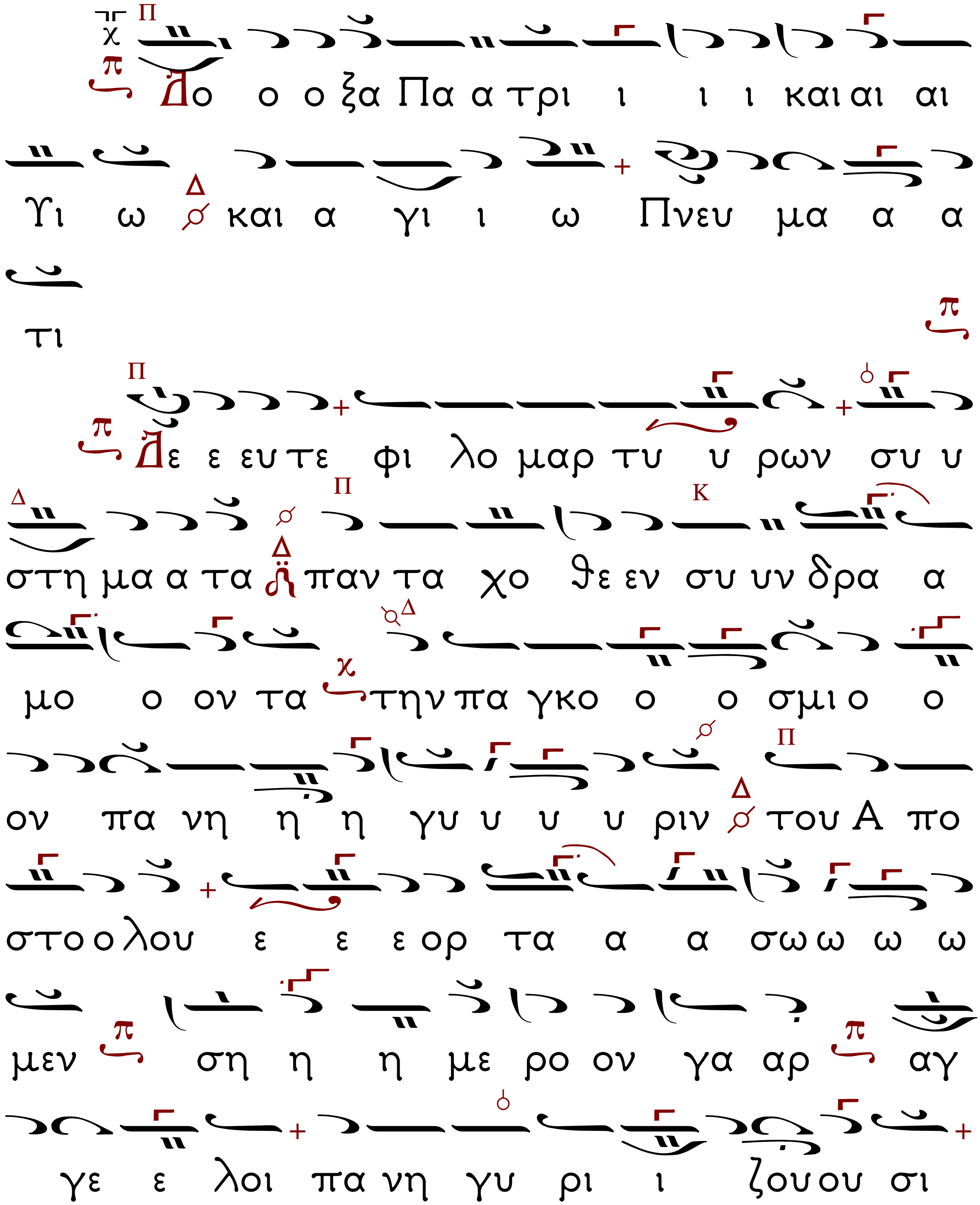
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι
Δε ε ευ τε φι λο μαρ τυ υ ρων συ υ
στη μα α τα παν τα χο θε εν συ υν δρα α
μο ο ον τα την πα γκο ο ο σμι ο ο
ον πα νη η η γυ υ υ υ ριν του Α πο
στο ο λου ε ε ε ορ τα α α σω ω ω ω
μεν σι η η με ρο ον γα αρ αγ
γε ε λοι πα νη γυ ρι ι ζου ου σι

την σεπτην αυ του ου ου α α θλη η σι ιν
και η η μας συ γκα λου σι ι συ υν Α
πο στο ο ο ο ο λοι οις και πα σι ι τοις
Α γι ι οι οι οις Χριστου α σμα τι κοι
οι οι οις ε ε γκω ω ω μι ι ι ι οις βο
η η σαι αι προς α αυ το ον χαι αι αι ροι οις
Ι ι ου ου ου ου δα Α πο ο ο ο στο ο
ο ο λε Χριστου θρη σκειας και πι στε ως υ
περ μα α χε και ει δω ω ω λων λα τρει ει ει
ει ει ας κα θαι ρε ε ε ε τα α δει ει
ει νο ο τα α α τε χαι ροι οις ο κη

ρυ υ υ υ υ ξας Χρι στο ο ον ε πα ση

η πει ρω Α α α σι ι ι ας και την χα

ριν των ι ι α σε ε ων παρ αυ του ου ου ου

κο ο μι ι ι σα α με ε ε νος χαι αι

αι αι αι ροις την ε ξου σι ι ι α αν ο ο

ο λα βων λυ υ ει ειν και δε ε σμειν

α μα αρ τι ι ας τω ων αν θρω ω ω ω ω

πων πρε σβε ευ ε υ πε ερ η μων

τω Κυ υ υ ρι ι ι ω ω δω ρη σα

σθαι πταισματων α φε εσιν και ι α σι ιν

αμα α αρ τι ι ι ι ι ωων

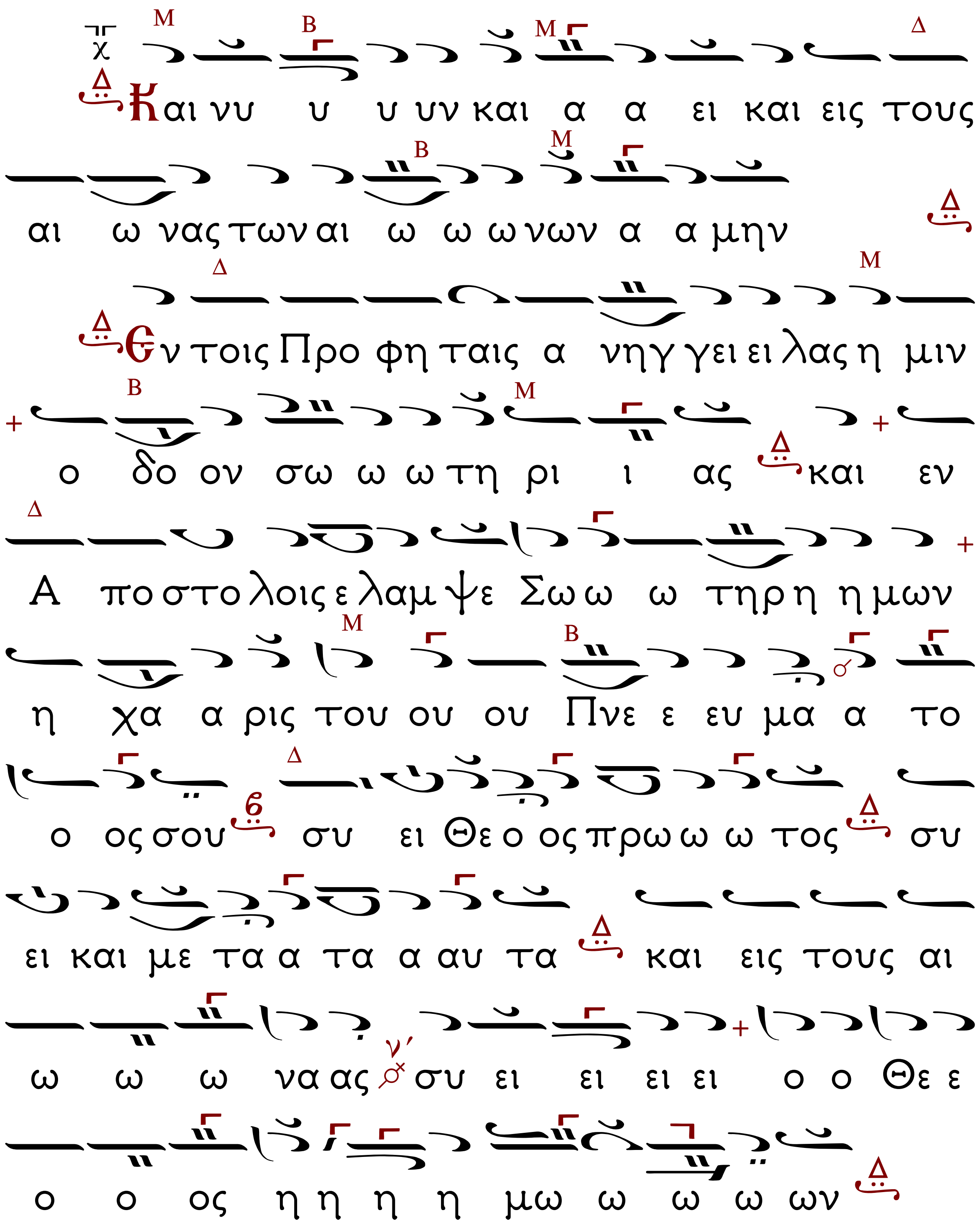
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Εν τοις Προ φη ταις α νηγ γει ει λας η μιν
ο δο ον σω ω ω τη ρι ι ας και εν
Α πο στο λοις ε λαμ ψε Σω ω ω τη ρη η η μων
η χα α ρις του ου ου Πνε ε ευ μα α το
ο ος σου συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος συ
ει και με τα α τα α αυ τα και εις τους αι
ω ω ω να ας συ ει ει ει ει ο ο Θε ε
ο ο ος η η η η μω ω ω ω ων

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στεῤῥὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ἦχος Πα

Δόξα... Ἕτερον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰούδα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'.

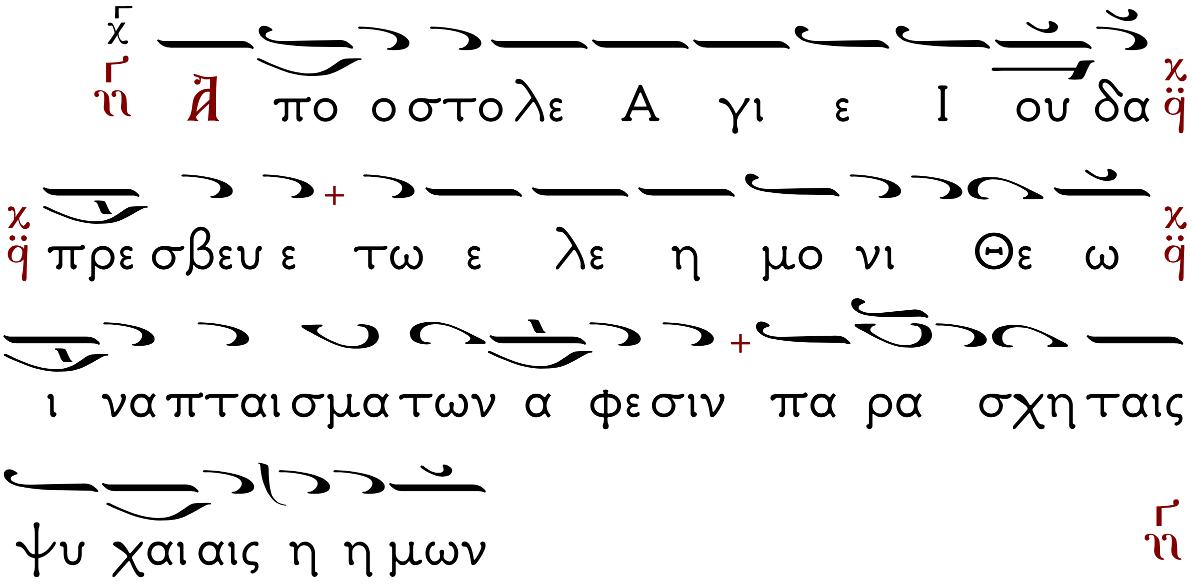

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

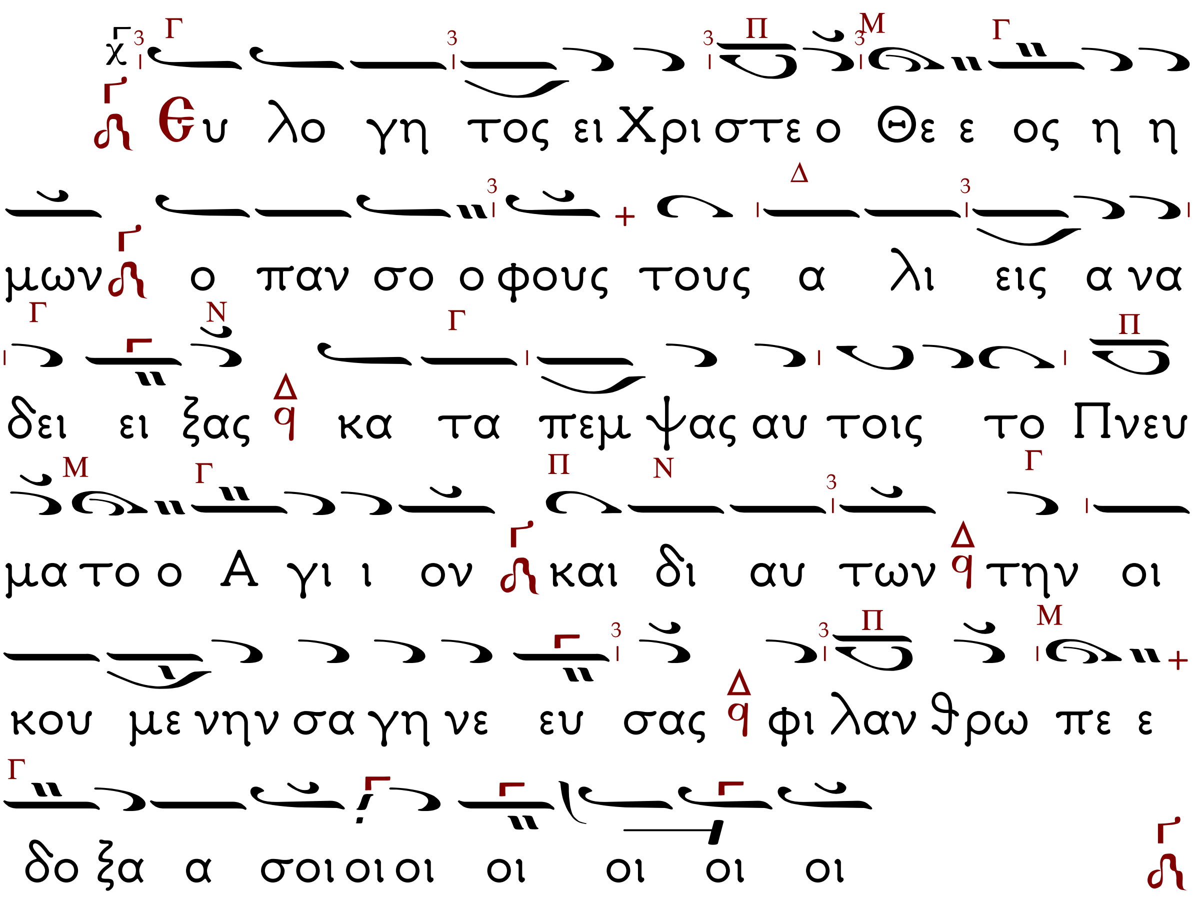

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι΄ εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

19-06-2019 ΟΡΘΡΟΣ
ΤΕΤΑΡΤῌ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ Ἀδελφοθέου.
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΗ ΜΕ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἦχος Πα

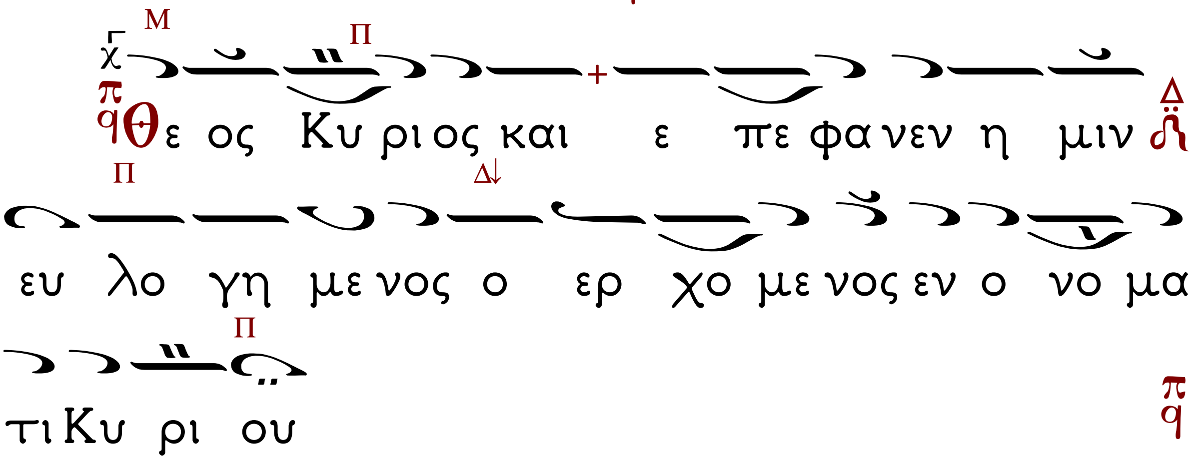

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

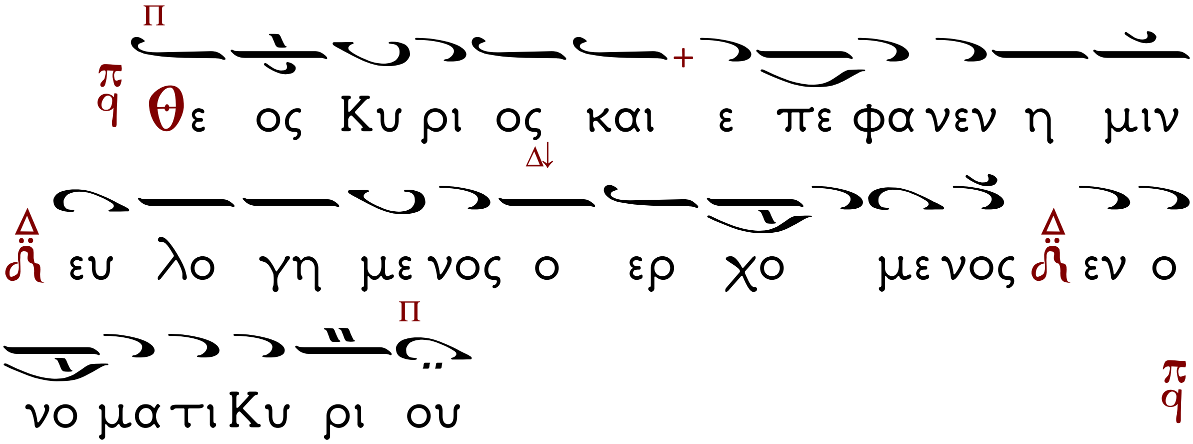

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

19-06-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΟΥΔΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στεῤῥὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ἦχος Πα

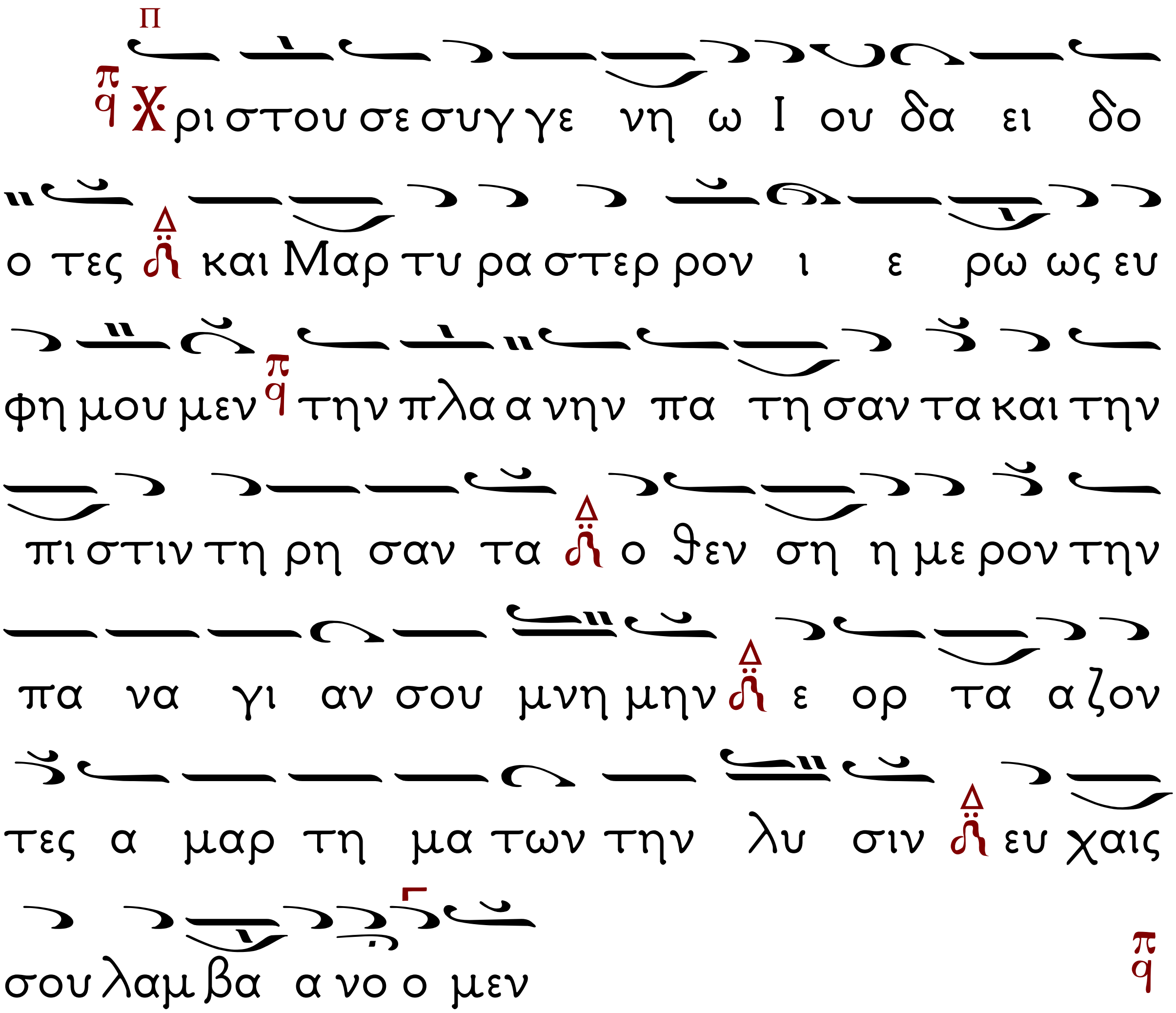

Δόξα... Ἕτερον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰούδα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'.

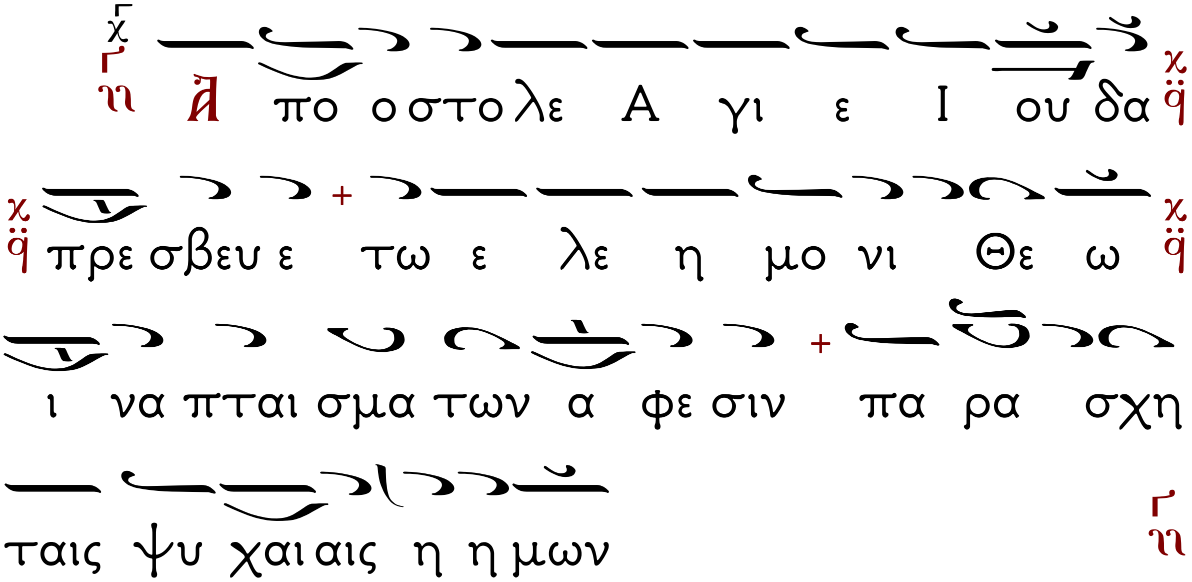

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ' Γα

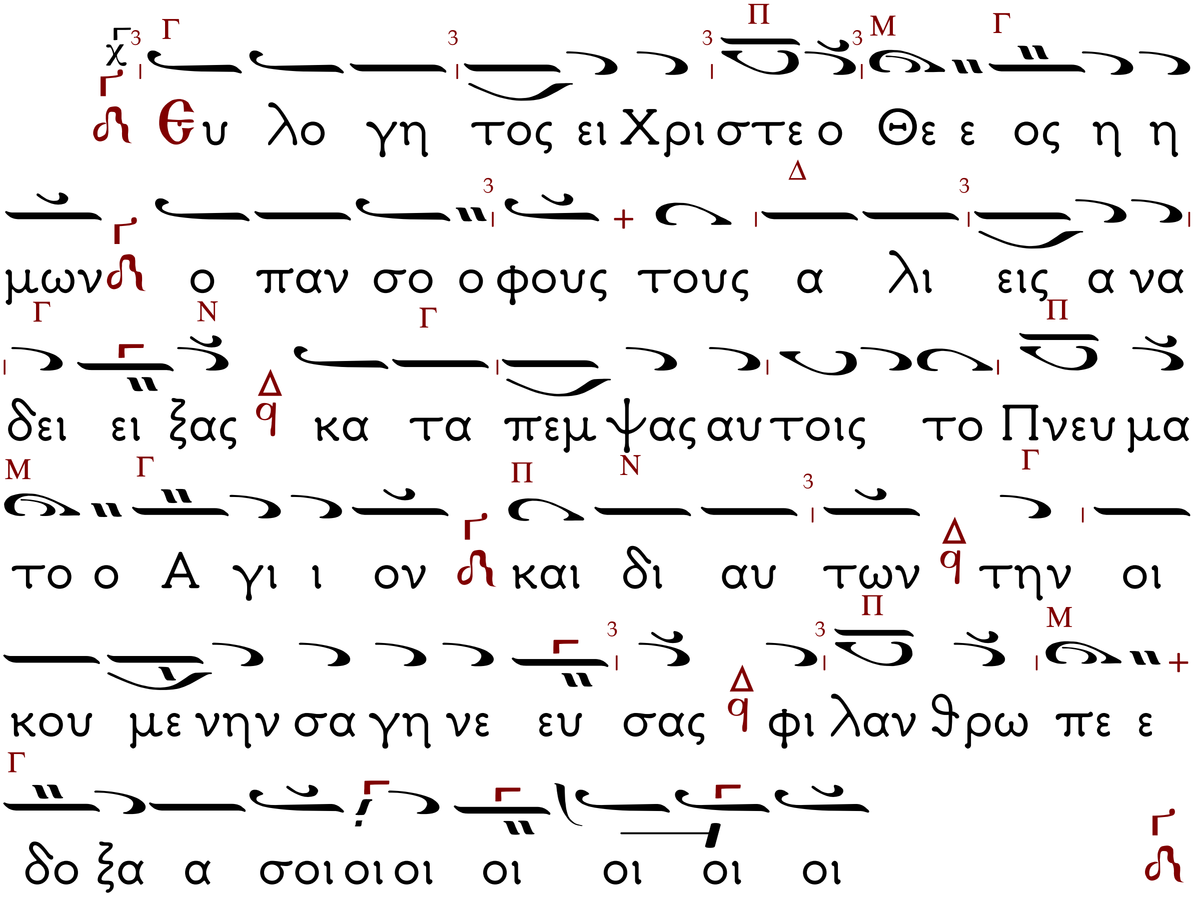

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἰούδα Μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ θεηγόρε, τὴν τούτου μυηθεὶς, συγκατάβασιν ἄκραν, τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξας, σωτηρίας τὰ ῥήματα, θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος τὴν χάριν· διὰ τοῦτό σε, χρεωστικῶς εὐφημοῦμεν, Ἀπόστολε ἔνδοξε.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.
Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Καθὼς ἐπηγγείλατο, αὐτεξουσίως μολόν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστέ, εἰς μίαν συνήρμοσε, πίστεως συμφωνίαν, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, γλώσσας τάς διαφόρους, τῆς ἐθνῶν πανσπερμίας· ἀλλ΄ οἴκησον καὶ ἡμῖν ἀγαθέ, φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον.

Ἀδελφὸς κατὰ σάρκα Χριστοῦ γενόμενος, καὶ Ἀπόστολος τούτου καὶ ὑπηρέτης σοφὸς, ἀνεδείχθης ἀληθῶς Ἰούδα ἔνδοξε, καὶ

ἀνεκήρυξας σαφῶς, τὸ Εὐαγγέλιον Αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου· διὸ σὲ ὑμνολογοῦμεν, ὡς ἡμῶν πρέσβυν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἴδει πυρός, θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουεν· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Μαθητὰ καὶ θεόπτα, Ἰούδα Ἀθλητὰ, ἀδελφὲ τοῦ Κυρίου, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον, ἐλευθέρωσον, ἀσθενειῶν καὶ πταισμάτων, ταῖς

πρεσβείαις σου, παῤῥησίαν ὡς ἔχων, μεγίστην πρὸς Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Συντάττω, συνυμνῶ, συνδοξάζω, συνσέβω, Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἑνῶν τῇ Θεότητι, διαιρῶν ἰδιότησιν· οὕτω τοῦτο γὰρ τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους, ἐμφορῆσαν νῦν, ἀνὰ τὸν σύμπαντα κόσμον, κηρύττειν ἐσόφισε.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος

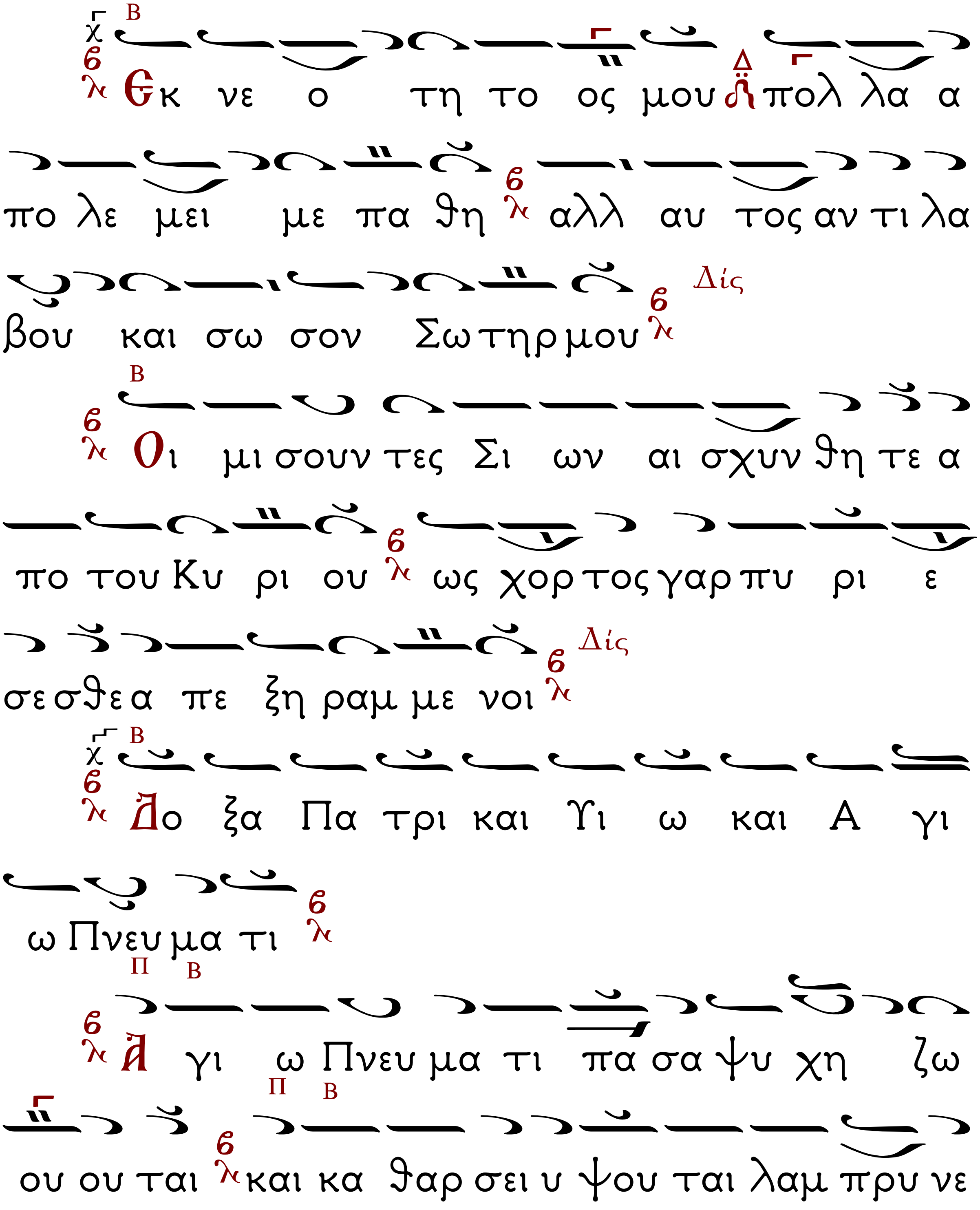

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ

γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οι κου

με νης τα ρη μα τα αυ του (Δίς)

Στχ. Οι ου ρα νοι δι η γουν ται δο
ξαν Θε ου ποι η σιν δε χει ρω ων αυ του α
ναγ γε λλει το στε ρε ε ω μα

Εις πα σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθο
ογ γος αυ του ου ου και εις τα πε ρα τα
της οι κου ου με ε νης τα ρη μα τα αυ
του ου ου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Α μη ην

3 3 3
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

3
Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Αι νε σα τω πνο η πα σα
τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

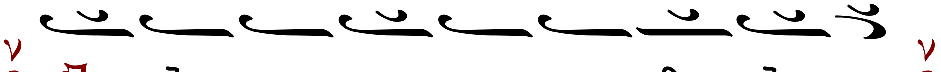

Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς

σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

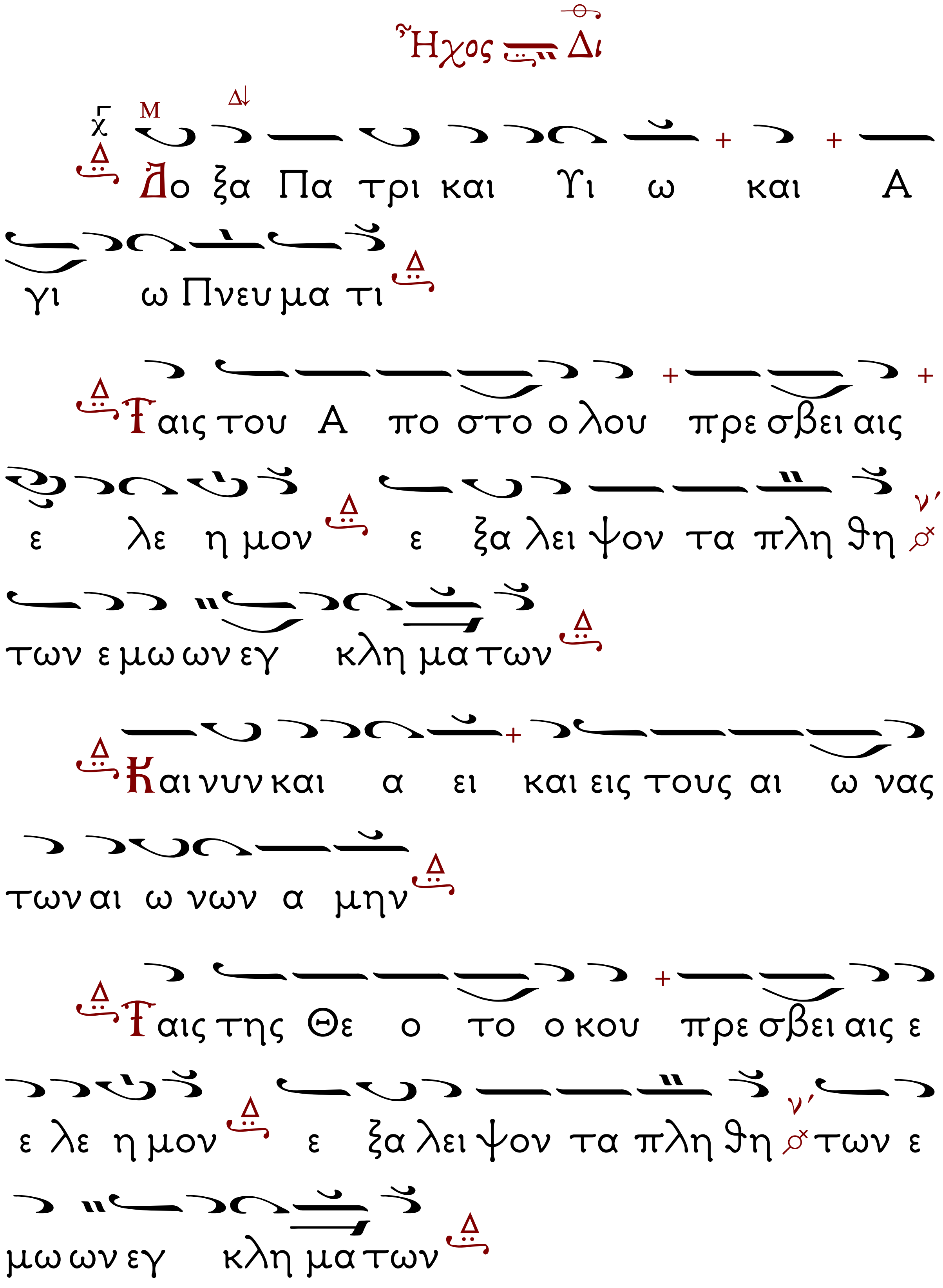
Ἦχος Δι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ταις του Α πο στο ο λου πρε σβει αις
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη
των ε μω ων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Εἶτα τό Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. α' Πα

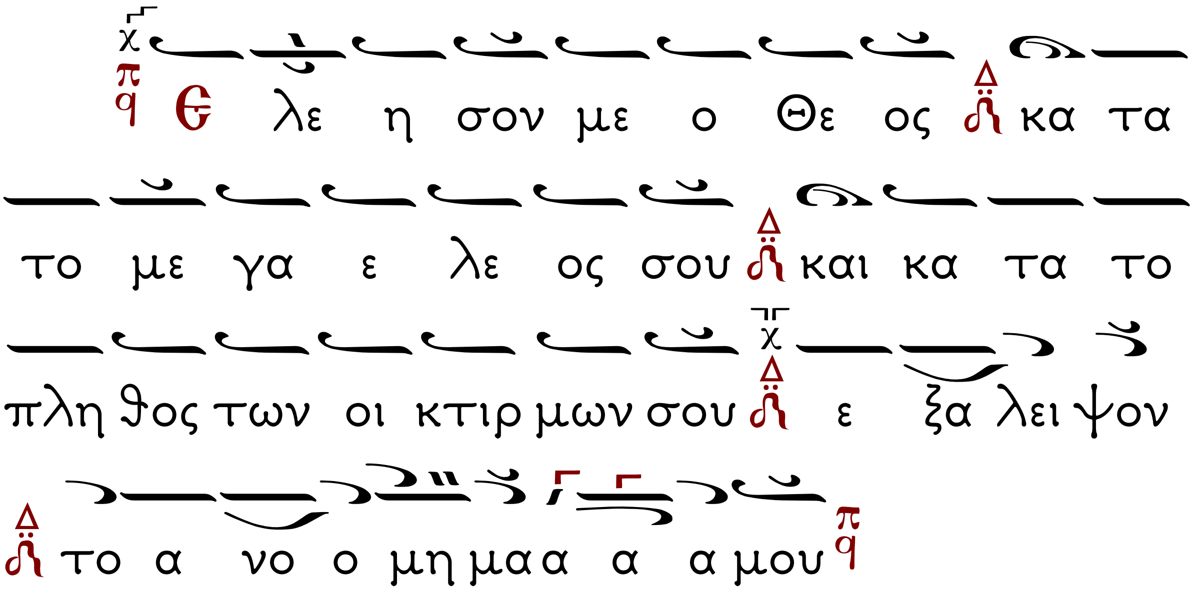

Παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ παῤῥησίας τυγχάνων πρὸς αὐτὸν, διὰ τὴν συγγενῆ οἰκειότητα, μὴ παύσῃ ἀεὶ δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν Ἰούδα, καὶ νῦν, καὶ ὅταν καθίσῃς ἐπὶ θρόνον, σὺν λοιποῖς Ἀποστόλοις, κρῖναι τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

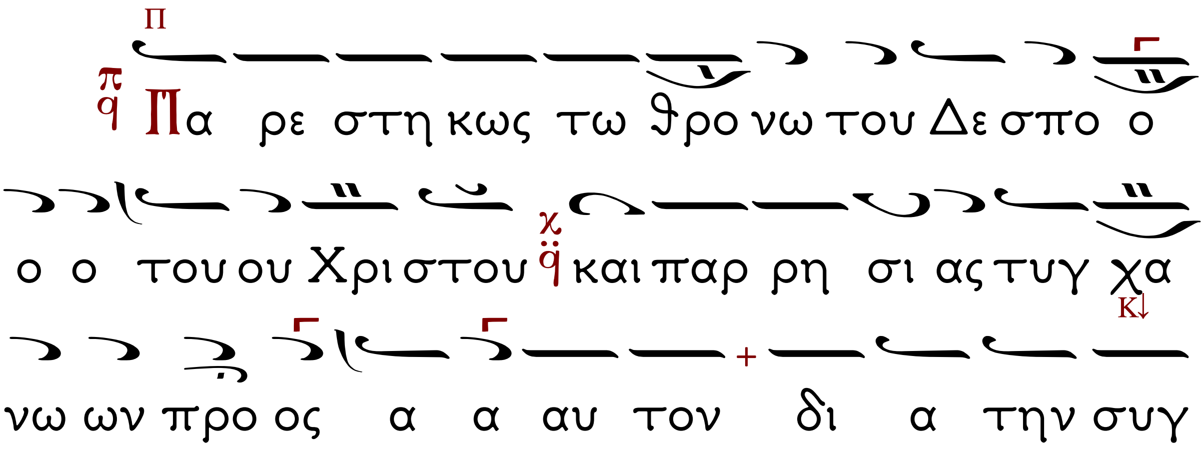

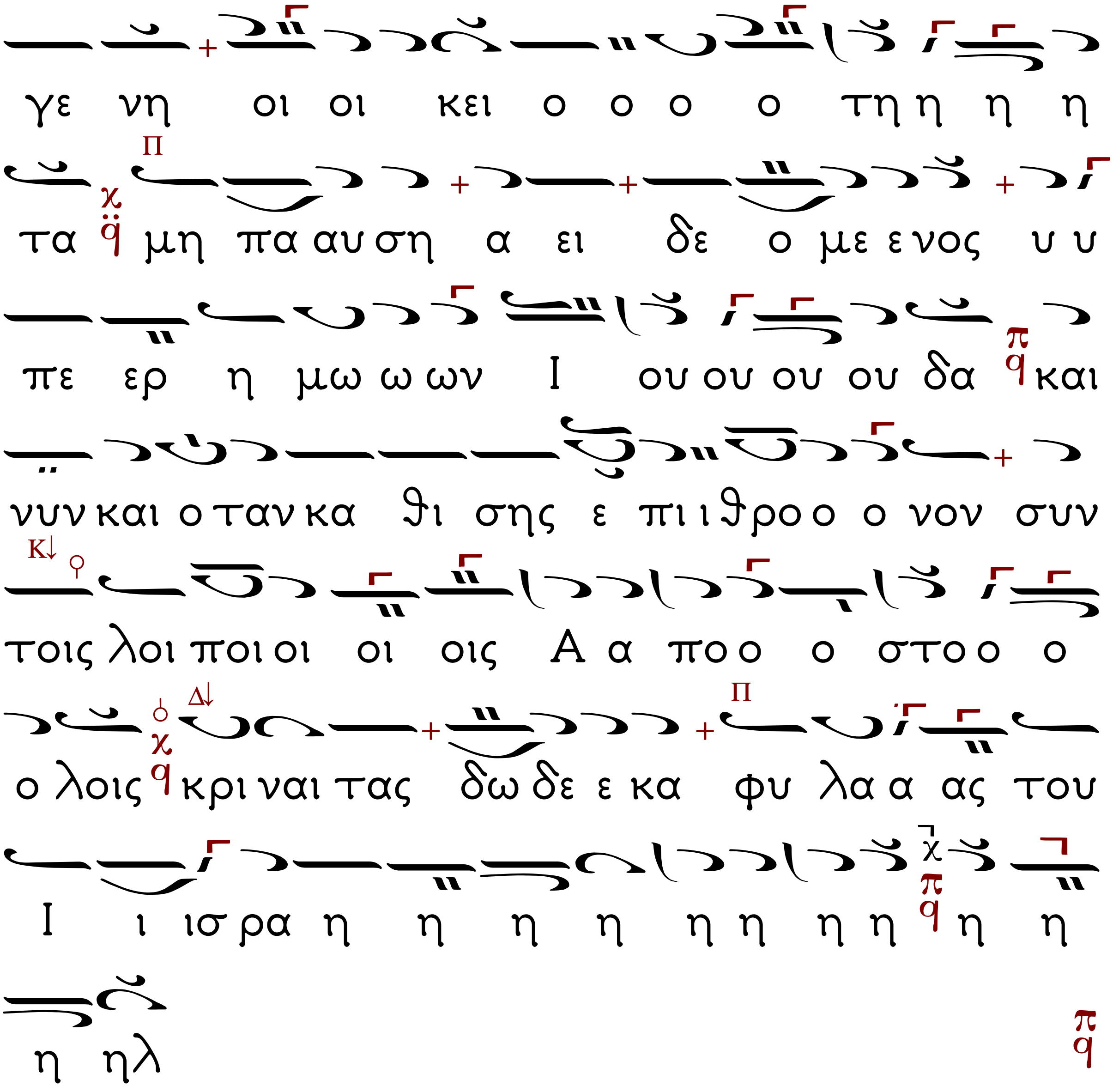
γε νη οι οι κει ο ο ο ο τη η η η
τα μη πα αυ ση α ει δε ο με ε νος υ υ
πε ερ η μω ω ων Ι ου ου ου ου δα και
νυν και ο ταν κα θι σης ε πι ι θρο ο ο νον συν
τοις λοι ποι οι οι οις Α α πο ο ο στο ο ο
ο λοις κρι ναι τας δω δε ε κα φυ λα α ας του
Ι ι ισ ρα η η η η η η η η η η
η ηλ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

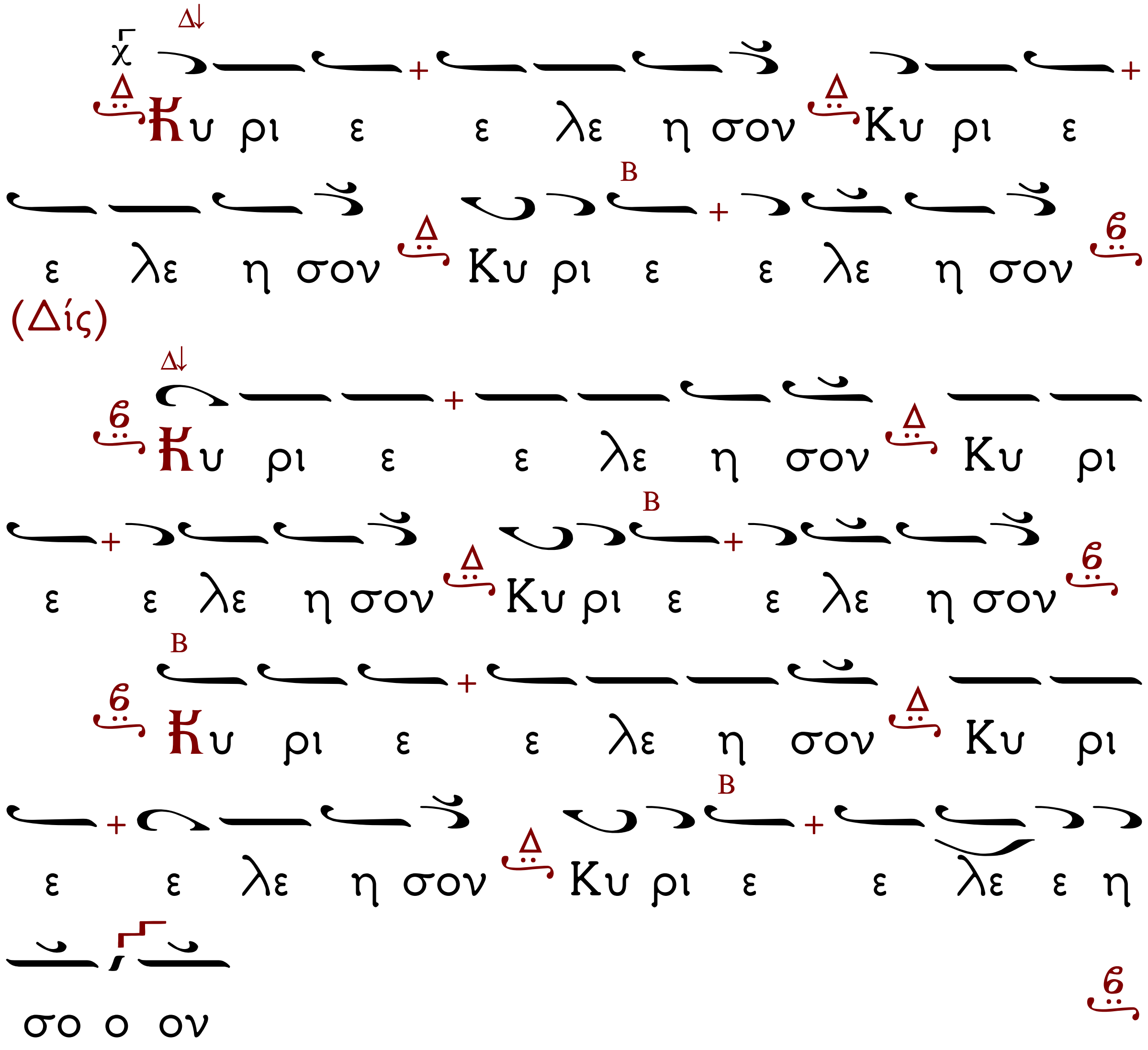

Κανὼν β΄, Ὠδὴ α΄, τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄.

Ὁ Εἱρμός.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄

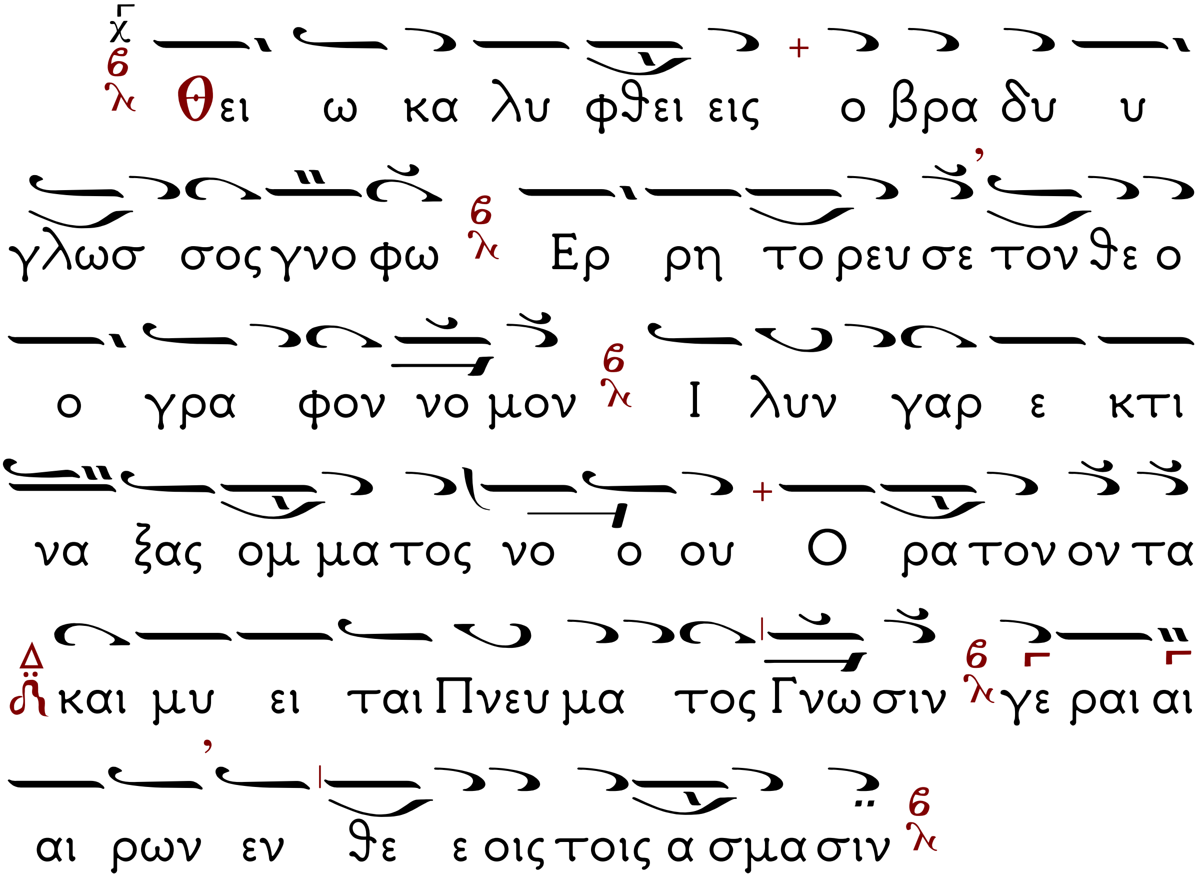

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα.
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

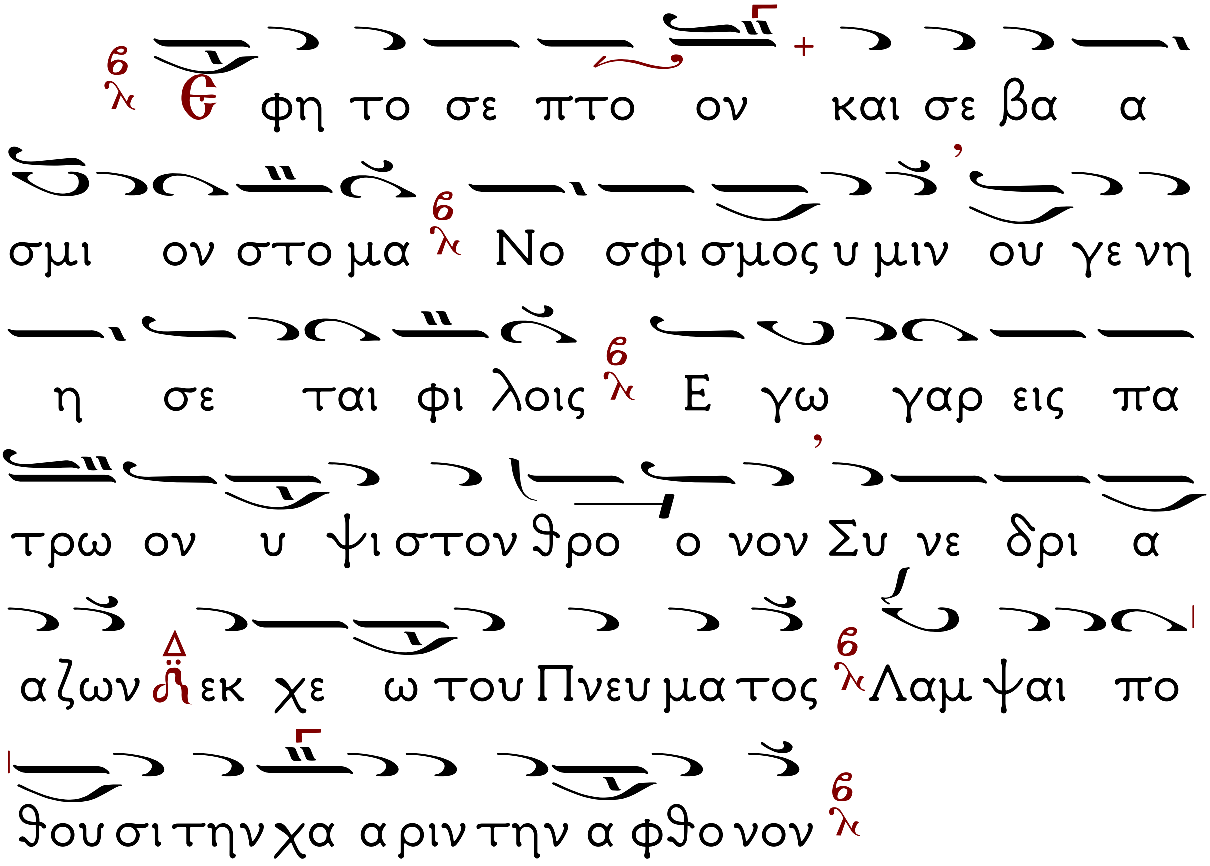

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὄρος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν.
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὔφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαίᾳ, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

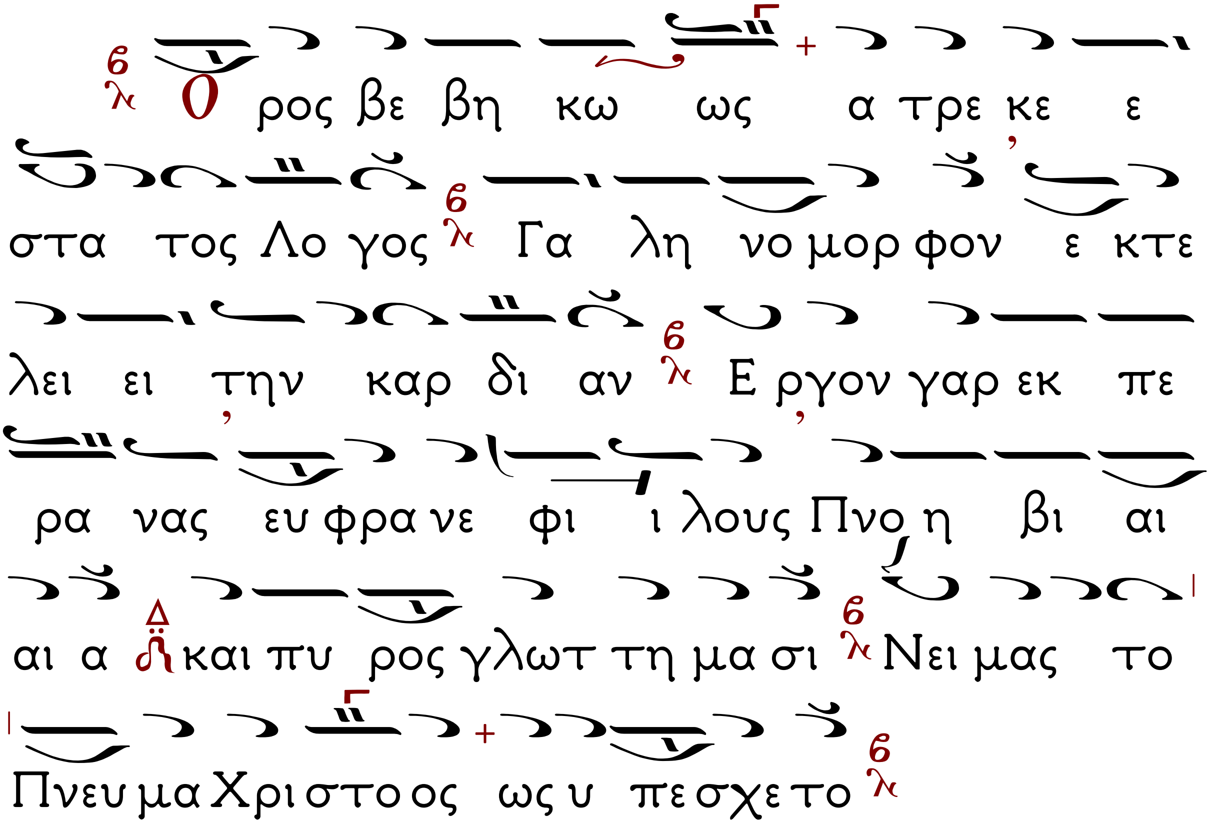

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Δόξα...

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὑρὼν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δευτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννῆτορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν β', Ὠδὴ γ', τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

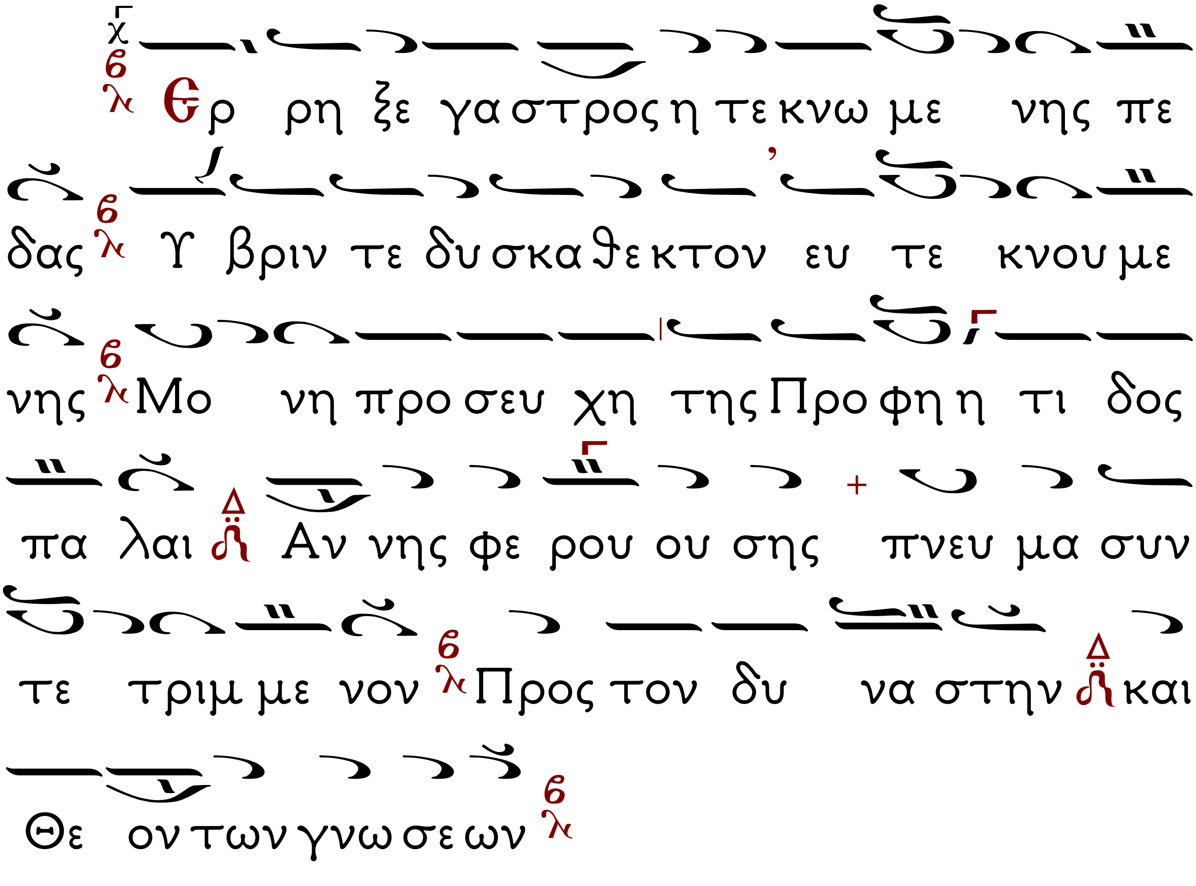

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη·
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

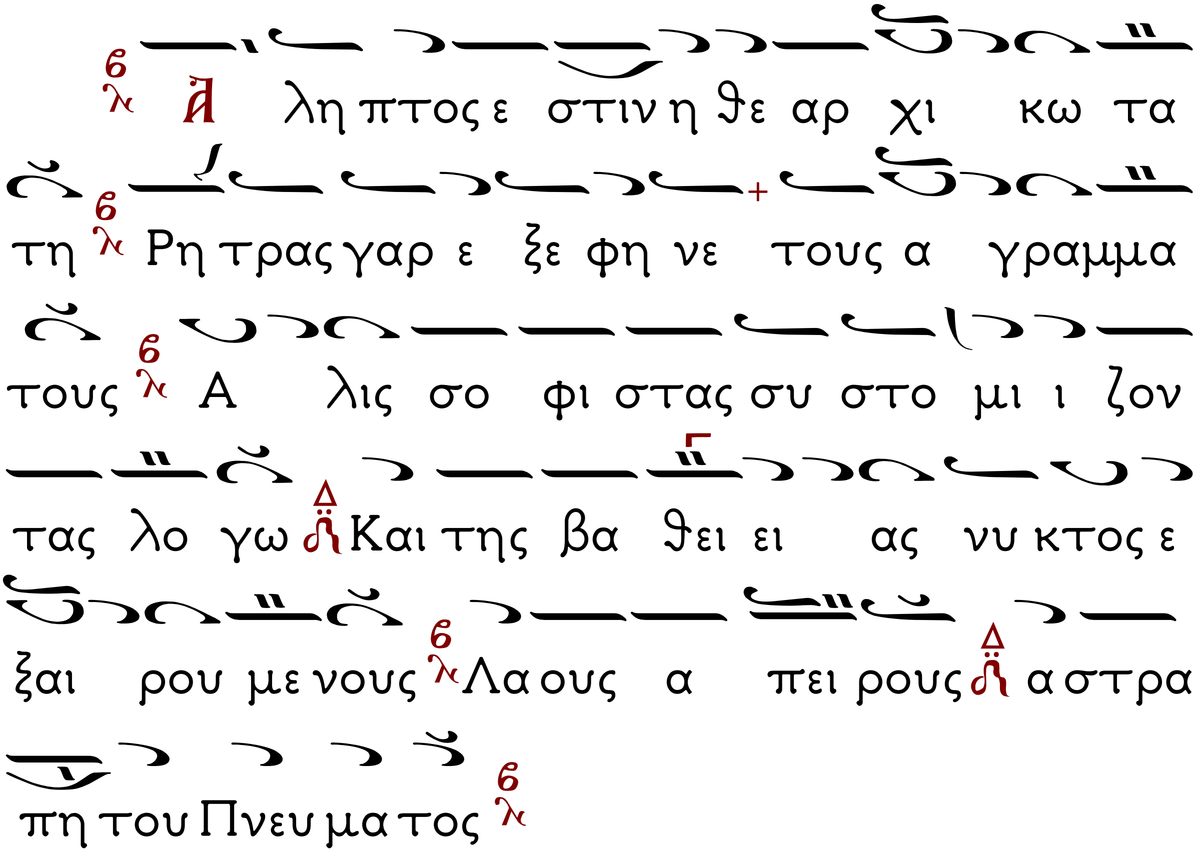

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὗ τὴν δι᾽ Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

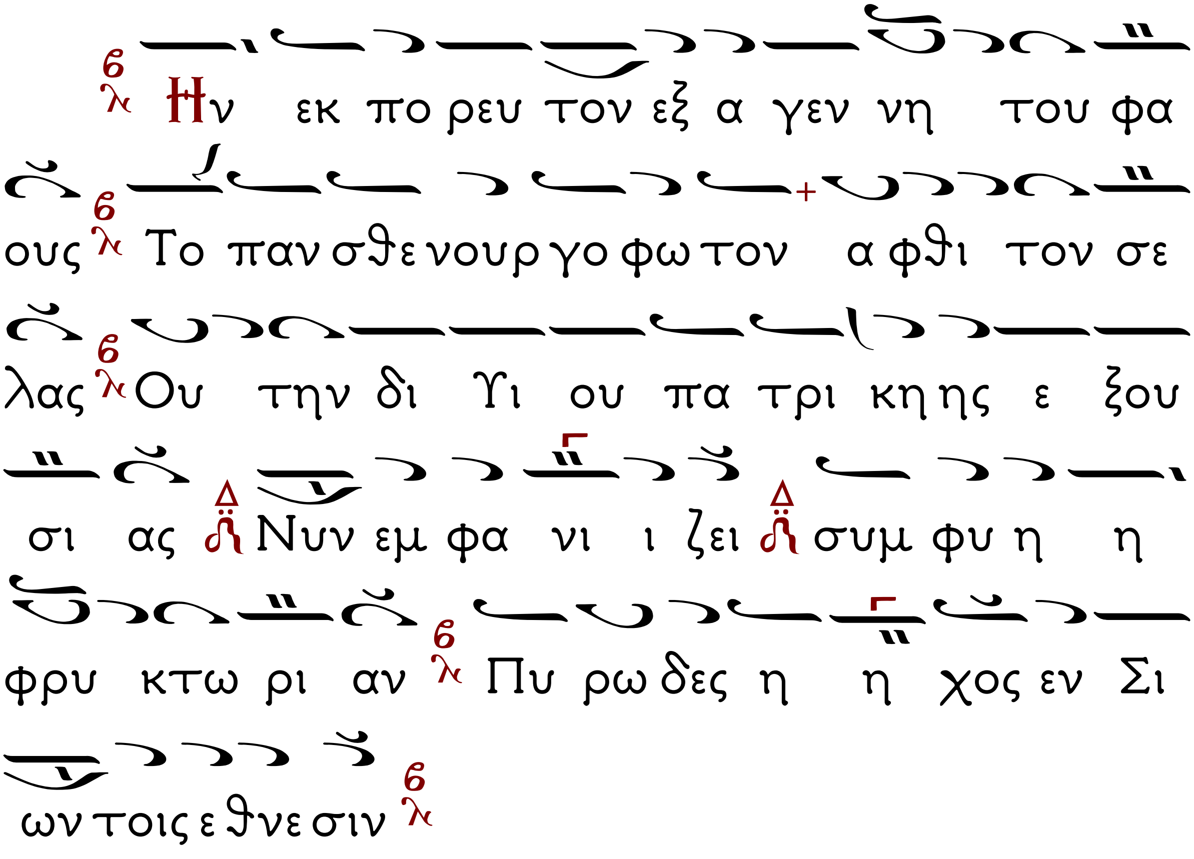

Ὠδὴ γ'.
Ἦχος πλ. α'.
Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, συναϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Δόξα...

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα τῆς ζωῆς προϊέμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ´.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ´. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτησας, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ´. Τὸ προσταχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν,

καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς,θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενείᾳ, καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις,
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει.
Κλῆσις τριπλῆ σοι καὶ τριπλοῦν μάκαρ πάθος,
Ἄρσις δέσις τε καὶ τρίτον τόξου τάσις.
Ἐννεακαιδεκάτη βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὶς φιλτάτην,
Ξίφει θανών, ζῇ ψυχικὴν ζωήν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Παϊσίου του Μεγάλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ἰμβικαί, σύντομοι.

Ἦχος δ'.

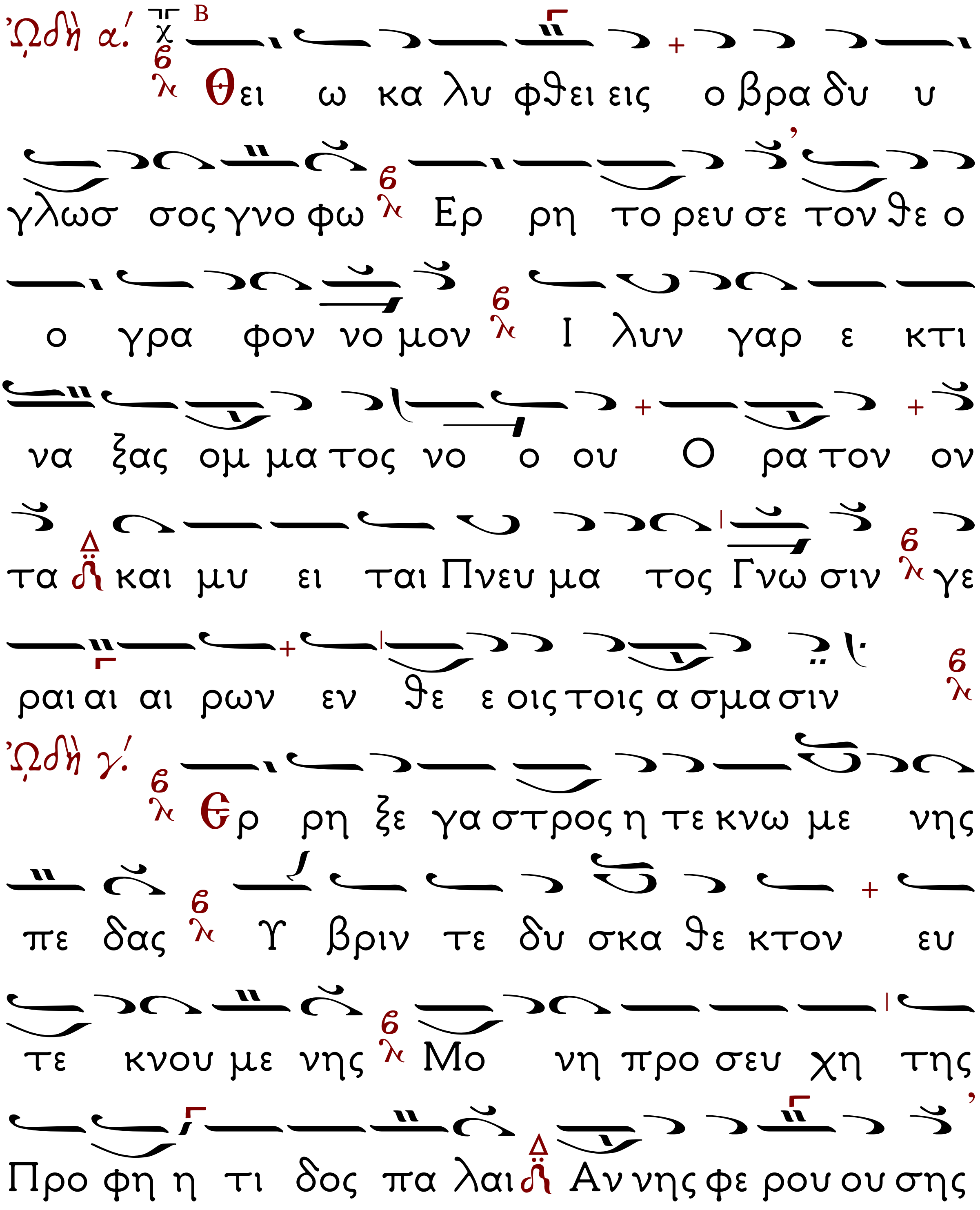

πνευ μα συν τε τριμ με νον Προς τον δυ

να στην α' χορός και Θε ον των γνω σε ων

Ὠδὴ δ'. Ἄ ναξ α να α κτων οι οι ος εξ

οι ου μο νος Λο γος προ ελ θων Πα τρος

εξ α ναι τι ου Ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις

α πο στο λοις Νη μερ τες ε ξε πεμ ψας

ως ευ ερ γε της α δου ου σι δο ξα τω

κρα α τει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε'. Ἄυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ

πλα κη μα των Πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε

Πνευ μα τος δρο σον Ω τε ε κνα φω το

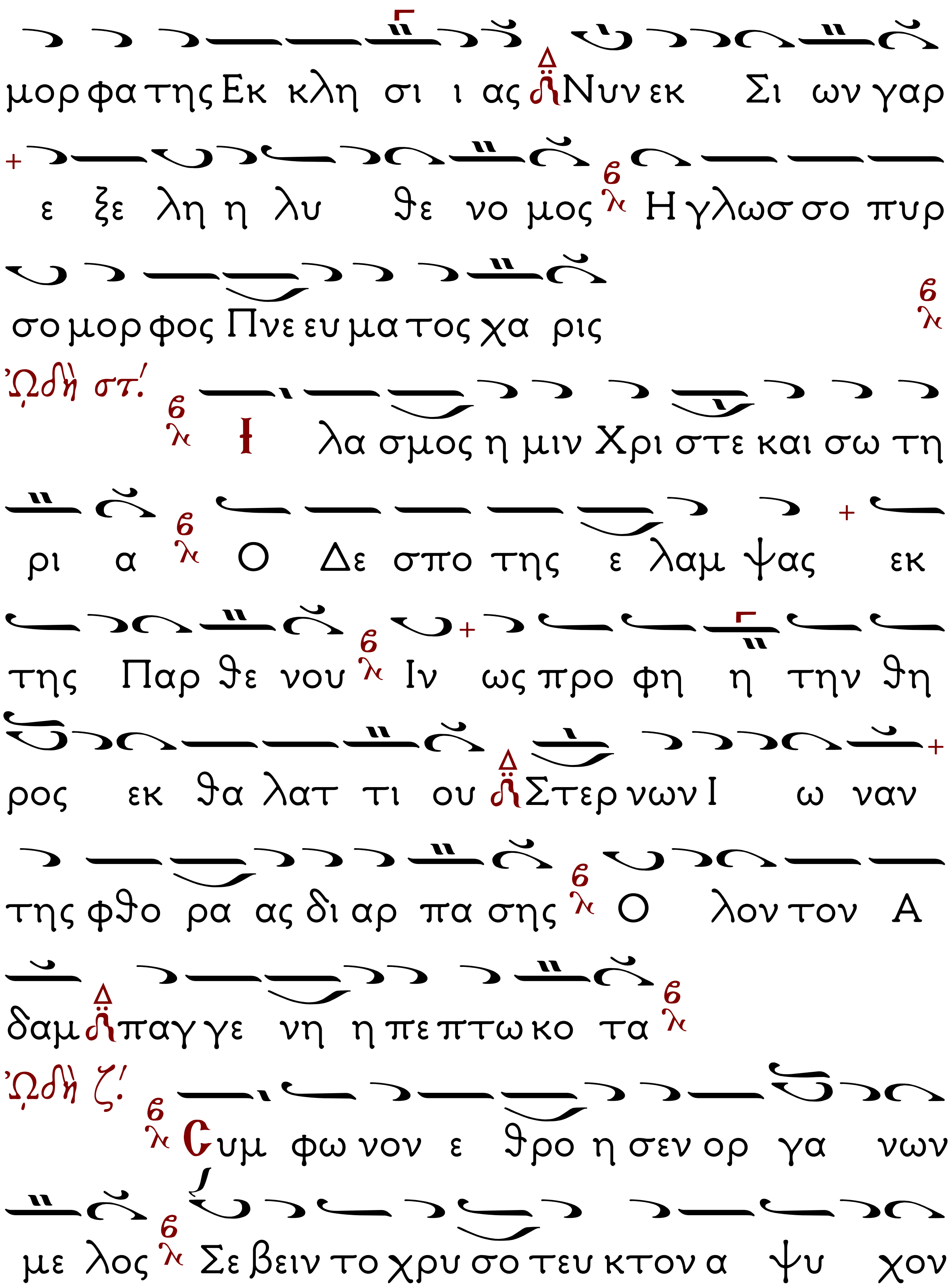
μορ φα της Εκ κλη σι ι ας Νυν εκ Σι ων γαρ
ε ξε λη η λυ θε νο μος Η γλωσ σο πυρ
σο μορ φος Πνευ μα τος χα ρις
Ὠδὴ στ'. Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη
ρι α Ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ
της Παρ θε νου Ιν ως προ φη η την θη
ρος εκ θα λατ τι ου Στερ νων Ι ω ναν
της φθο ρα ας δι αρ πα σης Ο λον τον Α
δαμ παγ γε νη η πε πτω κο τα
Ὠδὴ ζ'. Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων
με λος Σε βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον

βρε τας Η του Πα ρα κλη του δε φω σφο

ρος χα ρις Σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι

ας μο νη Ι σο σθε νης α ναρ χος ευ

λο γη τος ει

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Ὠδὴ η΄. Αυ ει τα δε σμα και δρο σι ι

ζει την φλο γα Ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ πος Υ μνου σι παι αι δες

ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και

παν τουρ γον ως ευ ερ γε την Η δη μι

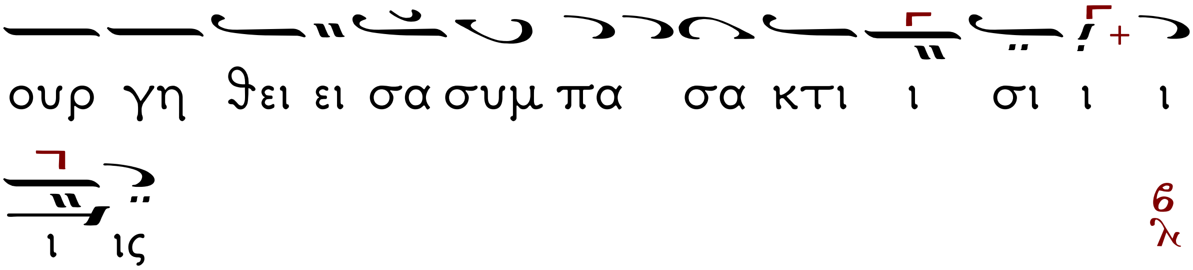

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Ἦχος λ τος

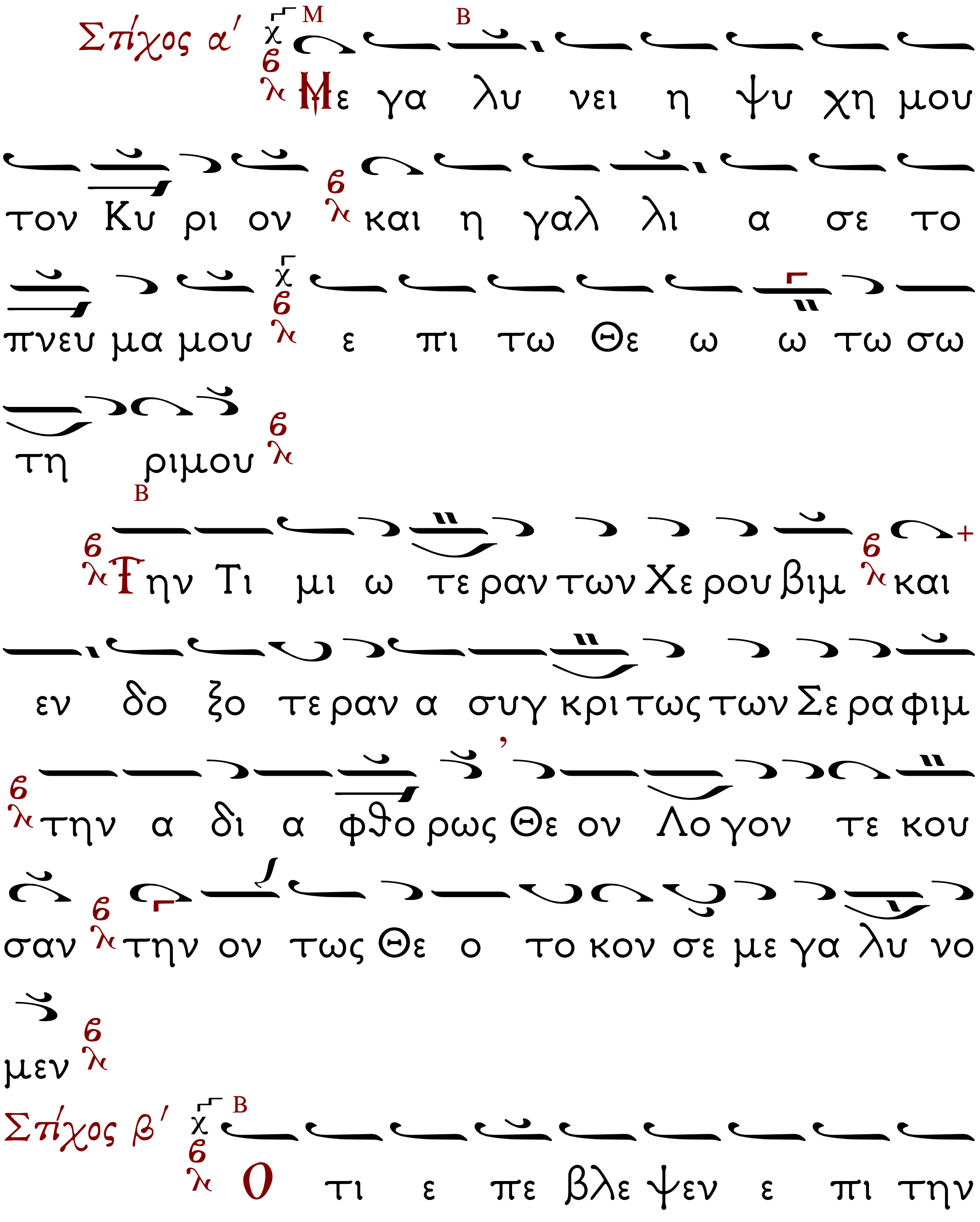

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

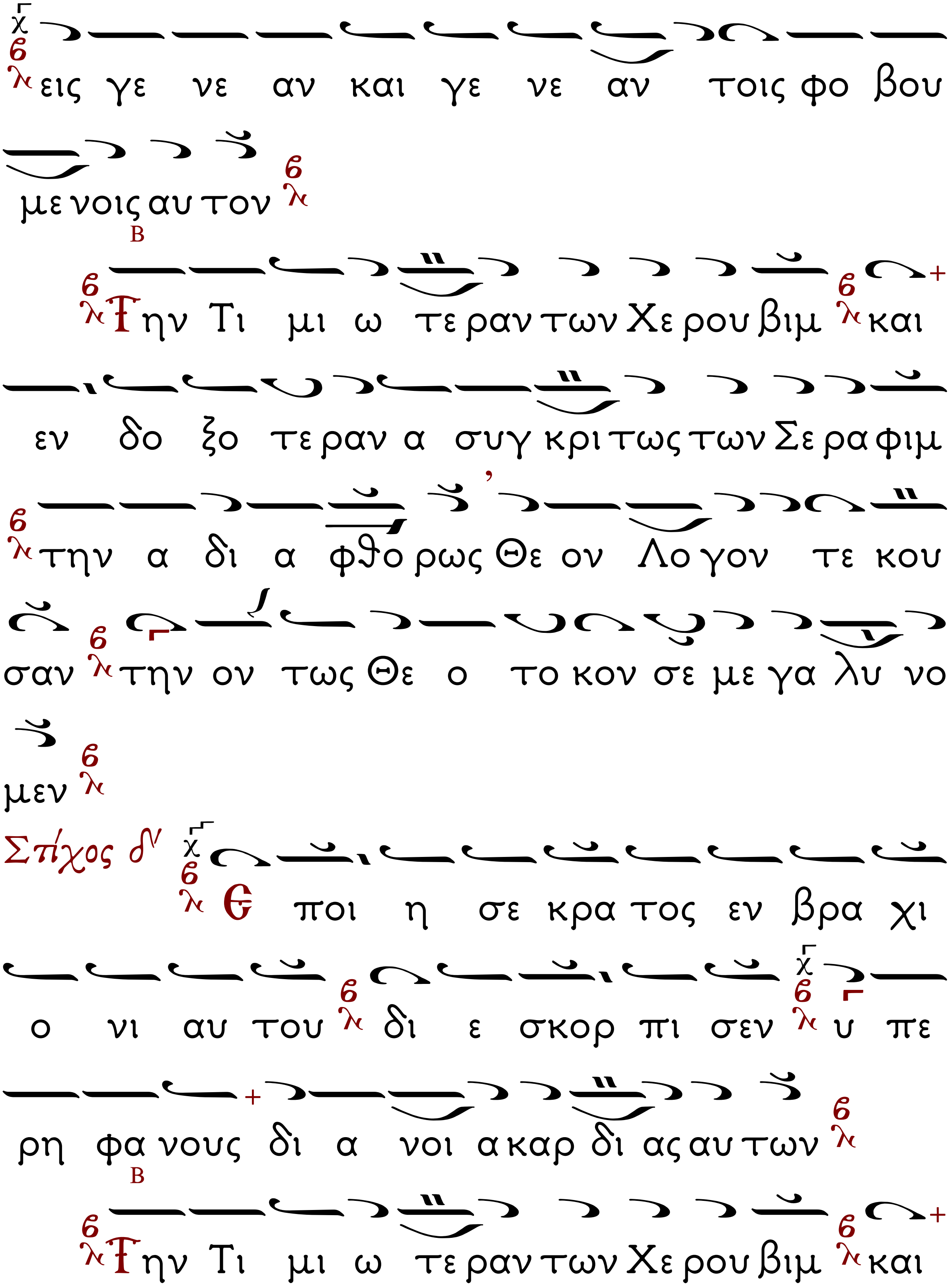
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Στίχος δ'
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε'

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος στ'
Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδή τῶν Καταβασιῶν.

Καταβασία Χαι ροις Α νασ σα α μη τρο

πα αρ θε νον κλε ος Α παν γαρ ευ δι νη

τον ευ λα λον στο μα Ρη τρε ευ ων ου

σθε νει σε μελ πειν α ξι ως Ι λιγ γι α δε

νους α πας σου τον το κον Νο ειν ο θεν σε συμ

φω ω νως δο ξα ζο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰούδαν τὸν Ἀπόστολον, καὶ Μαθητὴν θεάδελφον, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, σὺν τούτῳ μακαρίζοντες, Παΐσιον τὸν Ὅσιον, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἄγγελον ἐν ἀσκήσει, φανέντα ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Πεντηκοστῆς.

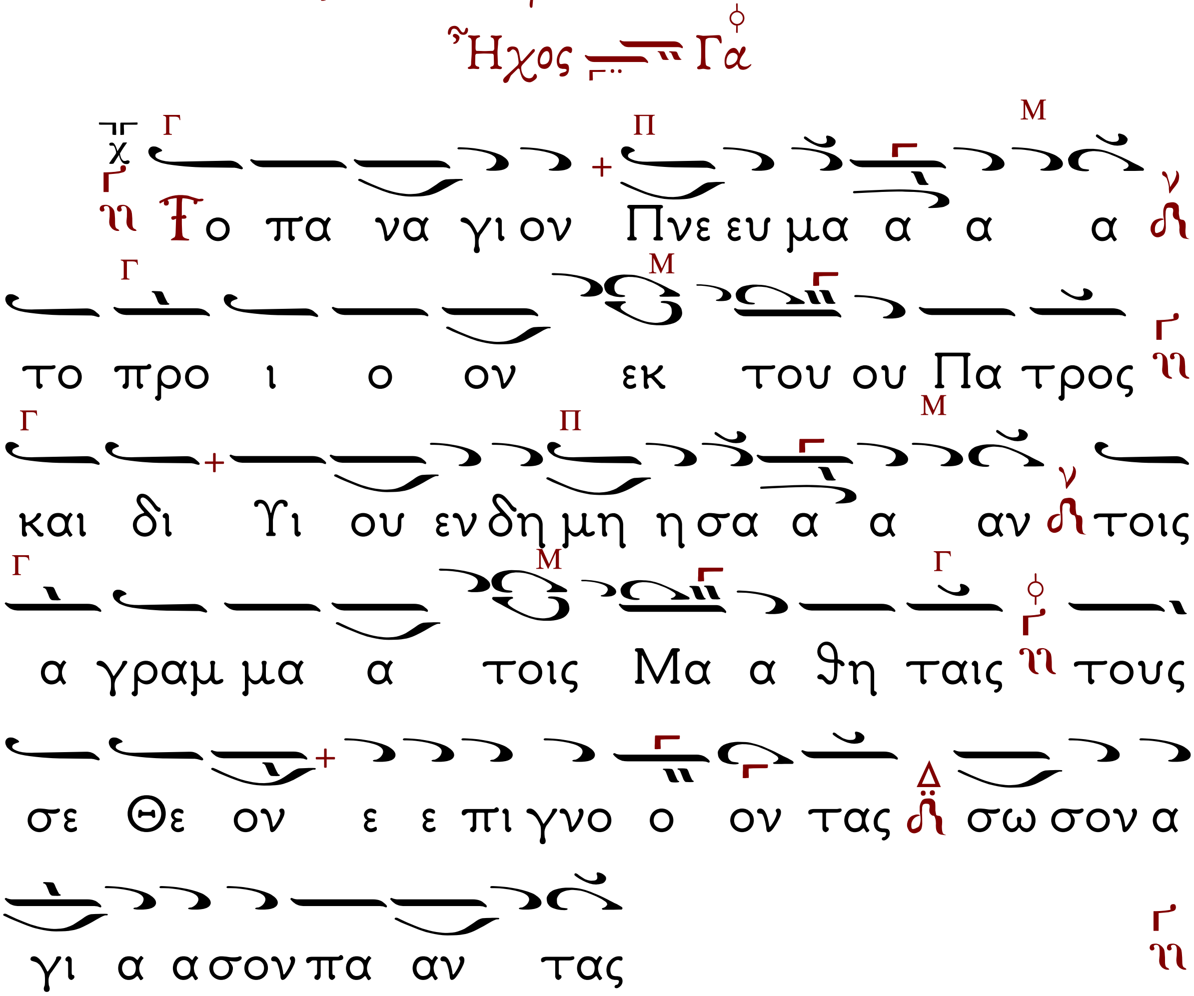

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

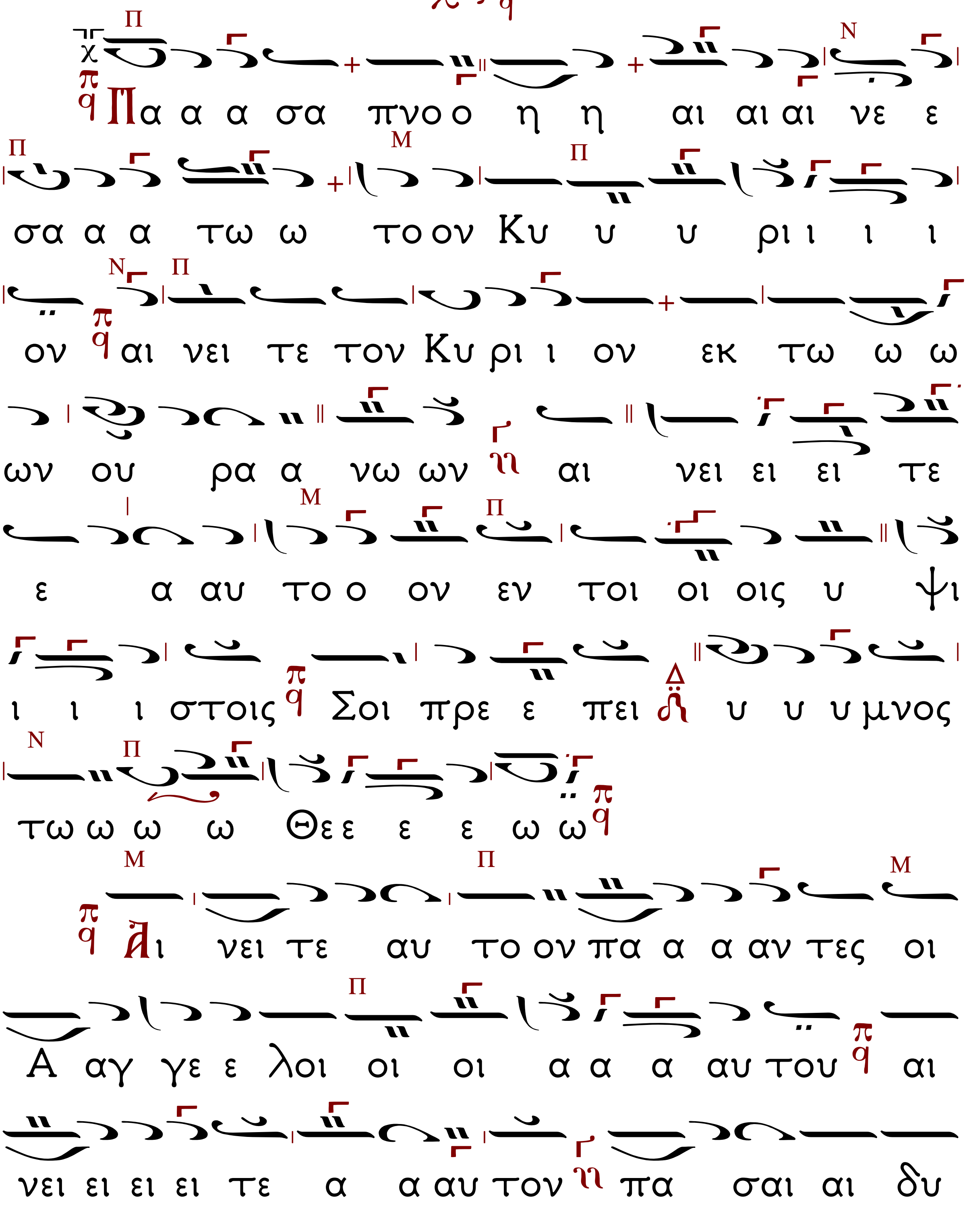

να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε πει

υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του Αι αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του Α

Ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις τὸν ἀδελφὸν τοῦ Χριστοῦ, αἰνέσωμεν συμφώνως, φιλεόρτων οἱ δῆμοι, Ἰούδαν τὸν Ἀπόστολον Μαθητὴν, Ἀθλητήν τε λαμπρότατον· οὗτος πρεσβεύει ἀεὶ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα

Τῶν χριστωνύμων τὰ πλήθη νῦν ἱερὰν ἑορτὴν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Ἰούδαν τὸν Μάρτυρα, καὶ συγγενῆ τοῦ Κυρίου, ὅστις Αὐτὸν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

γα α νω

Τὸν Μαθητὴν τοῦ Κυρίου Ἰούδαν μέλψωμεν· ὅτι τοῦ Παρακλήτου, δεδεγμένος τὴν χάριν, ἐξέλαμψε τῷ κόσμῳ οἷα περ φῶς, τῷ ἁγίῳ κηρύγματι, καὶ τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης χειραγωγεῖ, πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

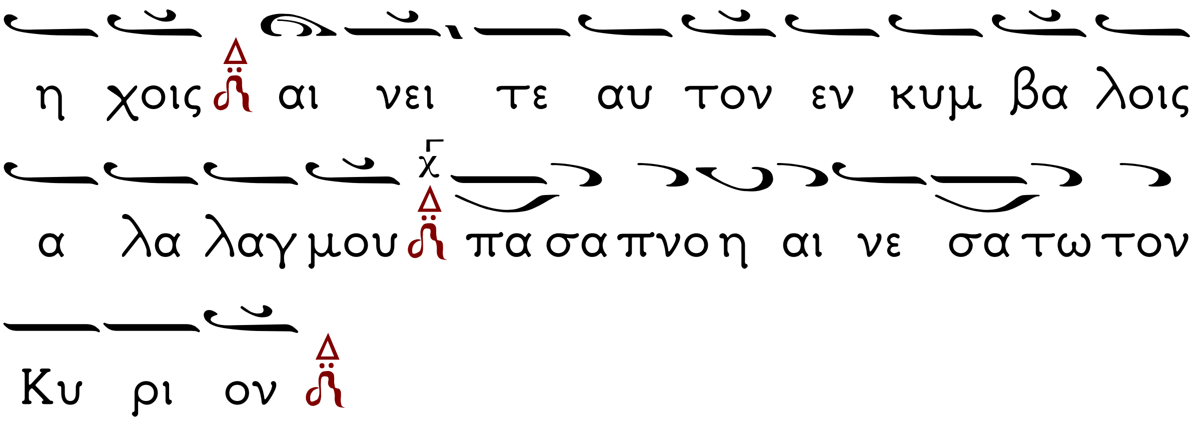

Ὡς ἀδελφὸν σε κληθέντα, καὶ νομιζόμενον, τοῦ ἐκ Παρθένου Κόρης, σαρκωθέντος Κυρίου, Ἰούδα θεηγόρε καὶ Μαθητὴν, καὶ Ἀπόστολον ἔνθεον, τῆς σωματώσεως τούτου τῆς ὑπὲρ νοῦν, κατὰ χρέος σε γεραίρομεν.

Δόξα... τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι

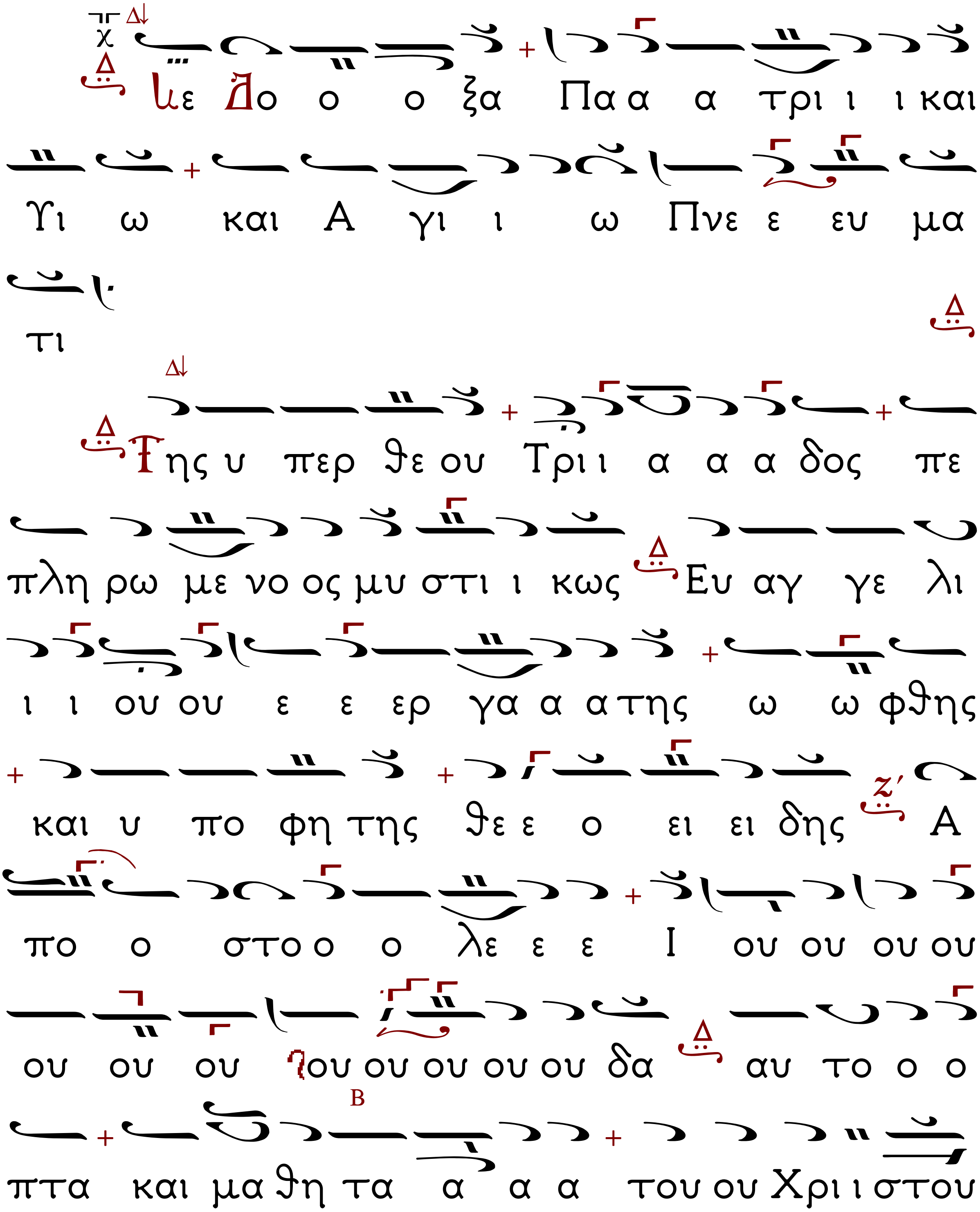

ου συ υ υ υ γαρ α πο στο λι κω δι
α πρε ε ψα ας α ξι ω ω ω μα α α α
τι πολ λα ε ε ε θνη προ ση ξας Κυ
ρι ι ι ω τοις λο ο ο ο γοι οι οι οις σου
το δε ευ αγ γε λι κο ον ερ γον δι α α νυ
υ υ σας του Πα ρα κλη του ορ γα νο ο ον πε
φη η νας λα ω ων Α σι ι ας φω τι ι ζω
ων την δι α α α α α νοι οι οι οι αν
προς γνω ω ω σιν του α λη θου ους Θε ε ου
ως ουν ε χων παρ ρη η σι ι ι αν προς τον
Ι η σου ου ουν ως α δελ φο ος αυ του

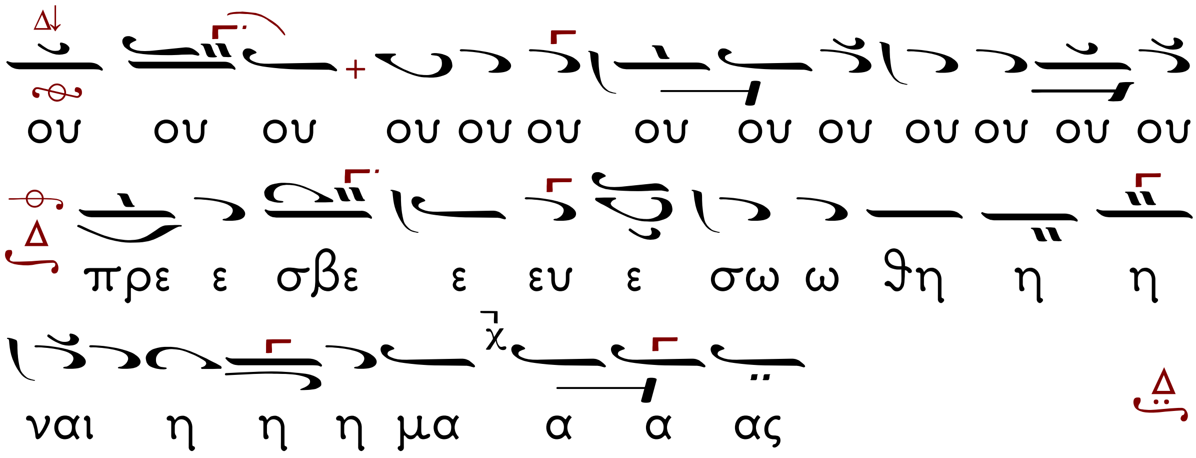
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
πρε ε σβε ε ευ ε σω ω θη η η
ναι η η η μα α α ας

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Εν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον
Σω τη η ρα α α του κο ο σμου και κλι
να ας γο ο ο νυ προ σκυ νη σω ω σου την α
η ητ τη η η τον δυ υ υ να α α α μιν
εν ε σπε ρα και πρω ι και αι αι με ε
ε ση ημ βρι ι ι α και εν παν τι ι
και αι ρω ευ λο γη σω ω σε ε Κυ υ
υ ρι ι ι ι ε

Δοξολογία. Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

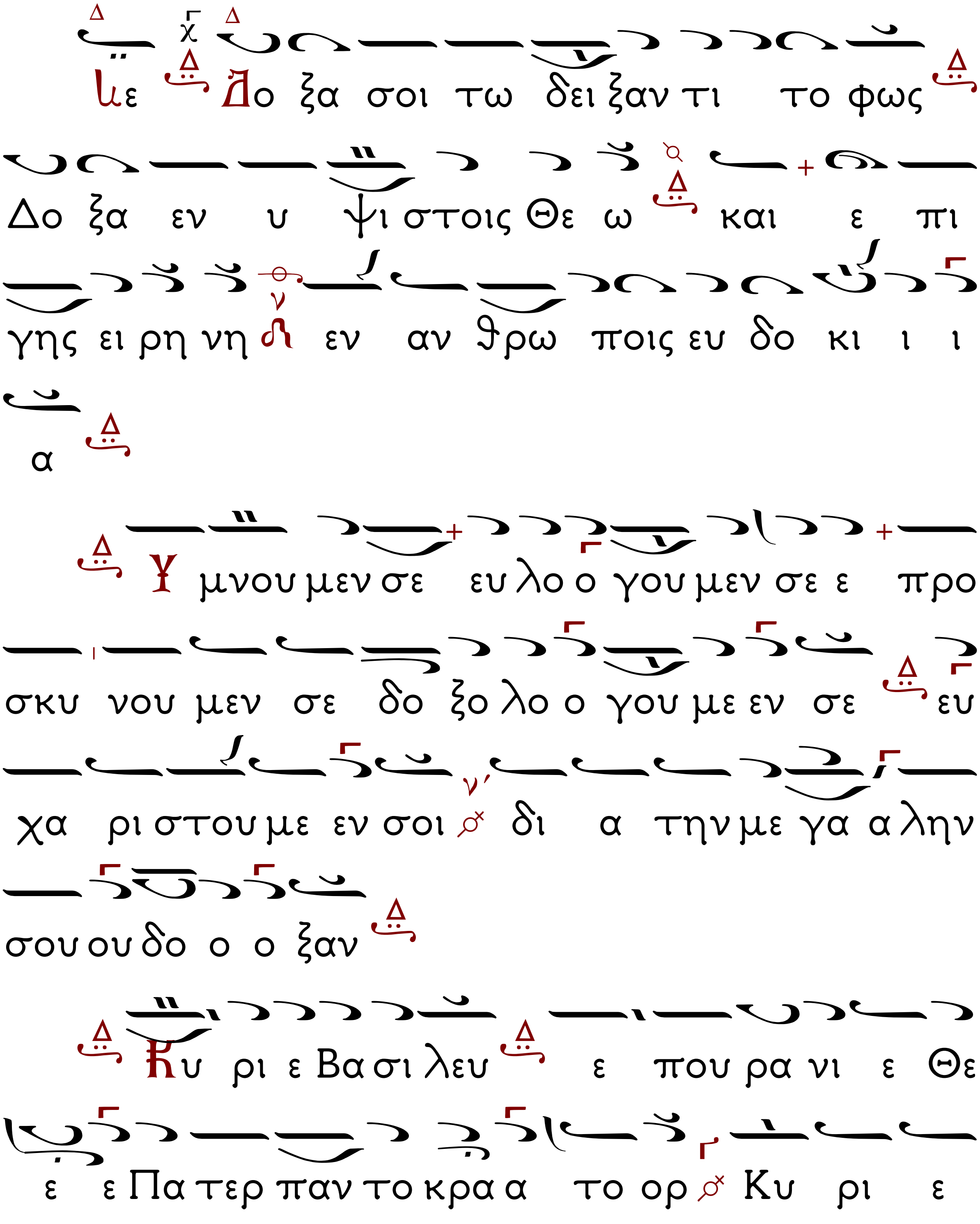

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οξαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον (ζ΄) και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α
σου εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε
πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα α α σου (γ΄)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με ι α σαι την
ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

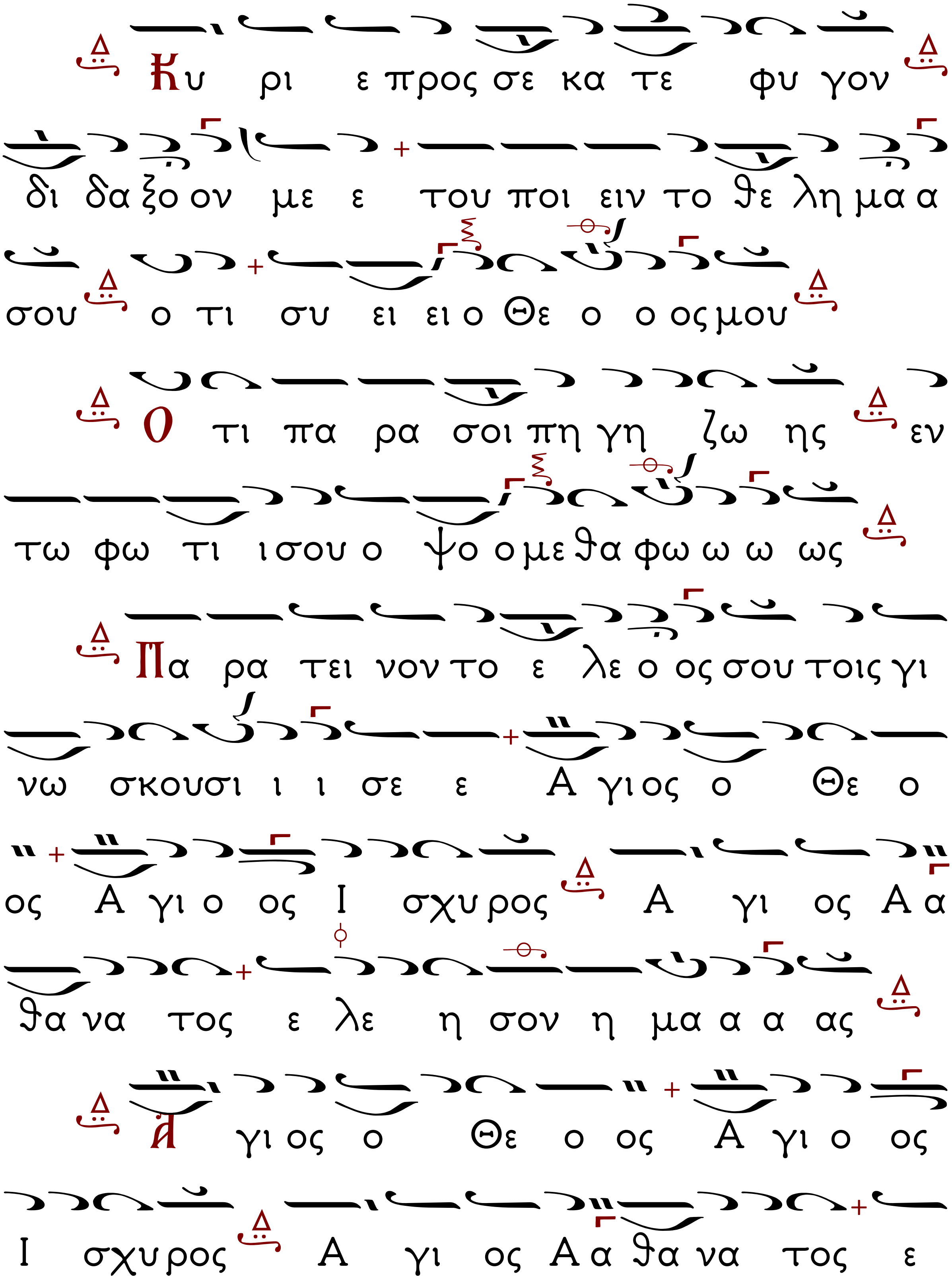
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον
δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο
ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας
Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

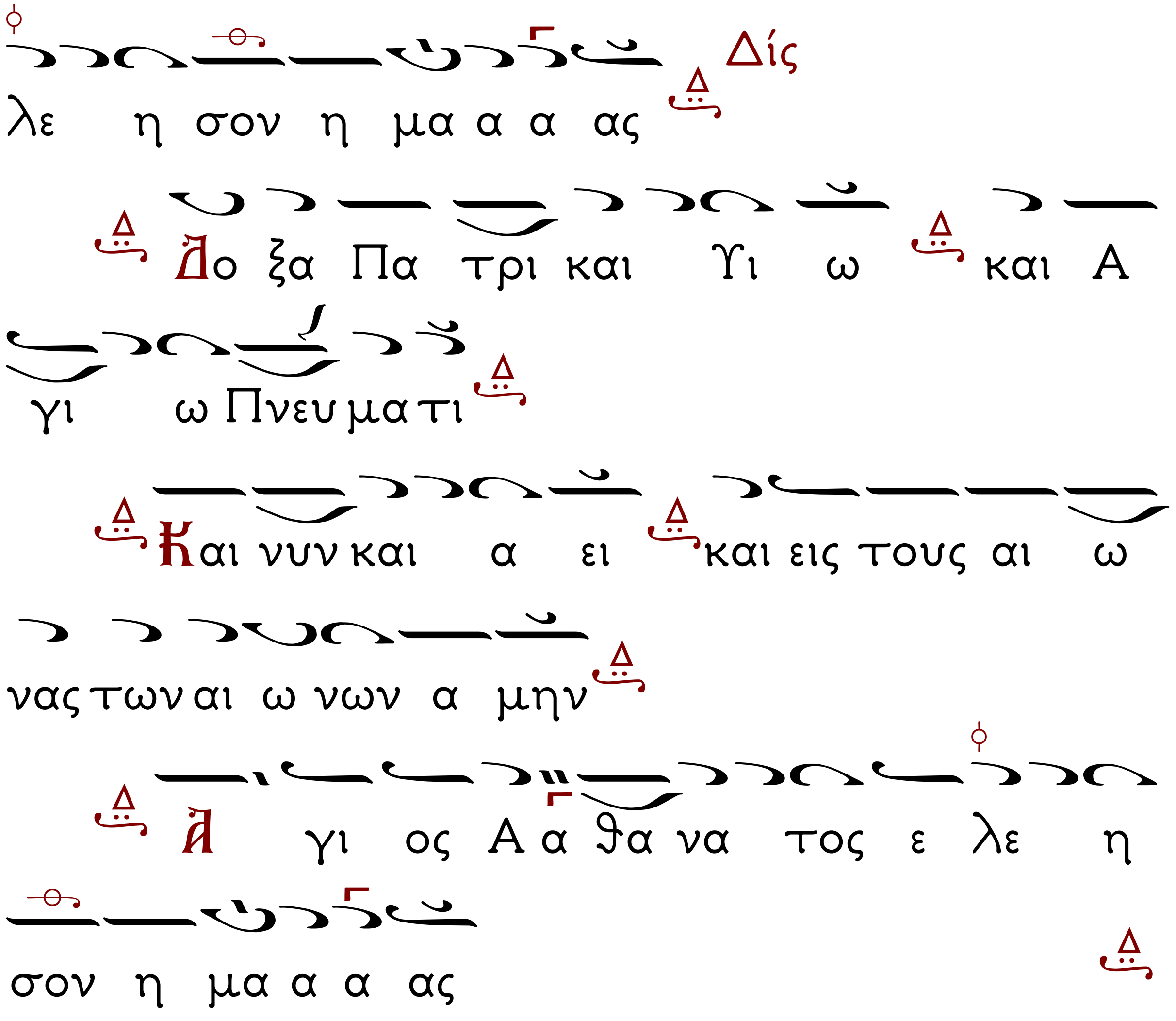
λε η σον η μα α α ας Δίς
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Α γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας

Ἀσματικὸν.

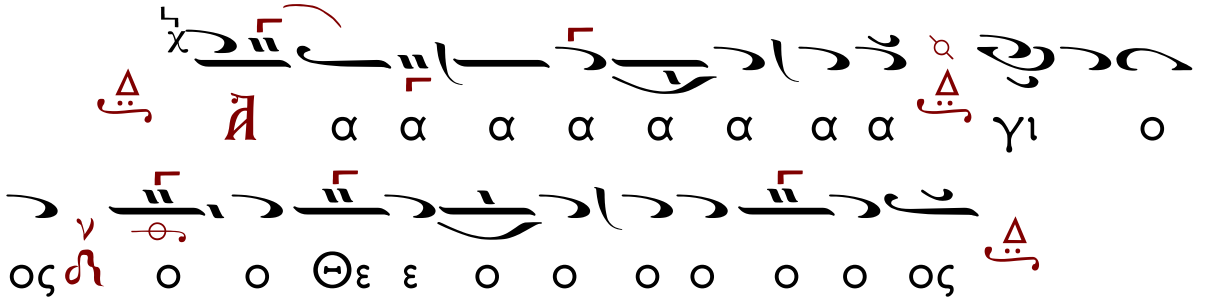
Α α α α α α α α α γι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

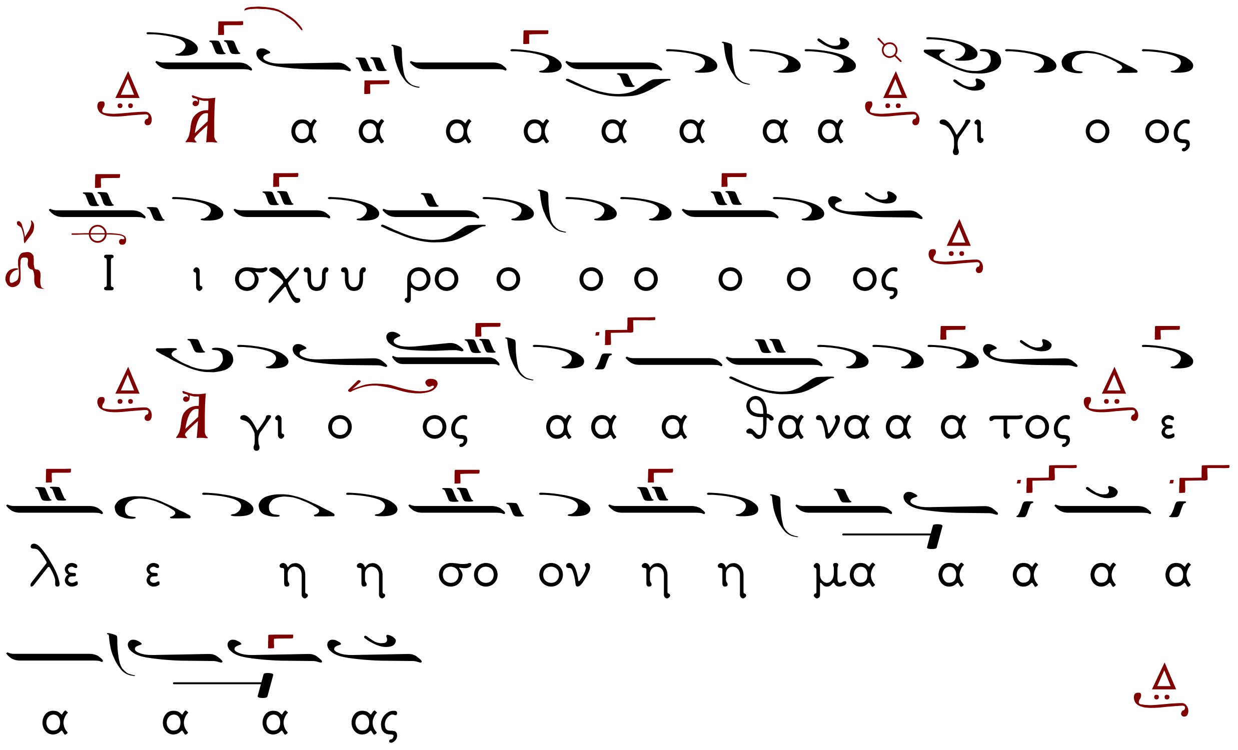
Ἅ α α α α α α α α γι ο ος
Ἰ ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος
Ἅ γι ο ος α α α θα να α α α τος ε
λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας

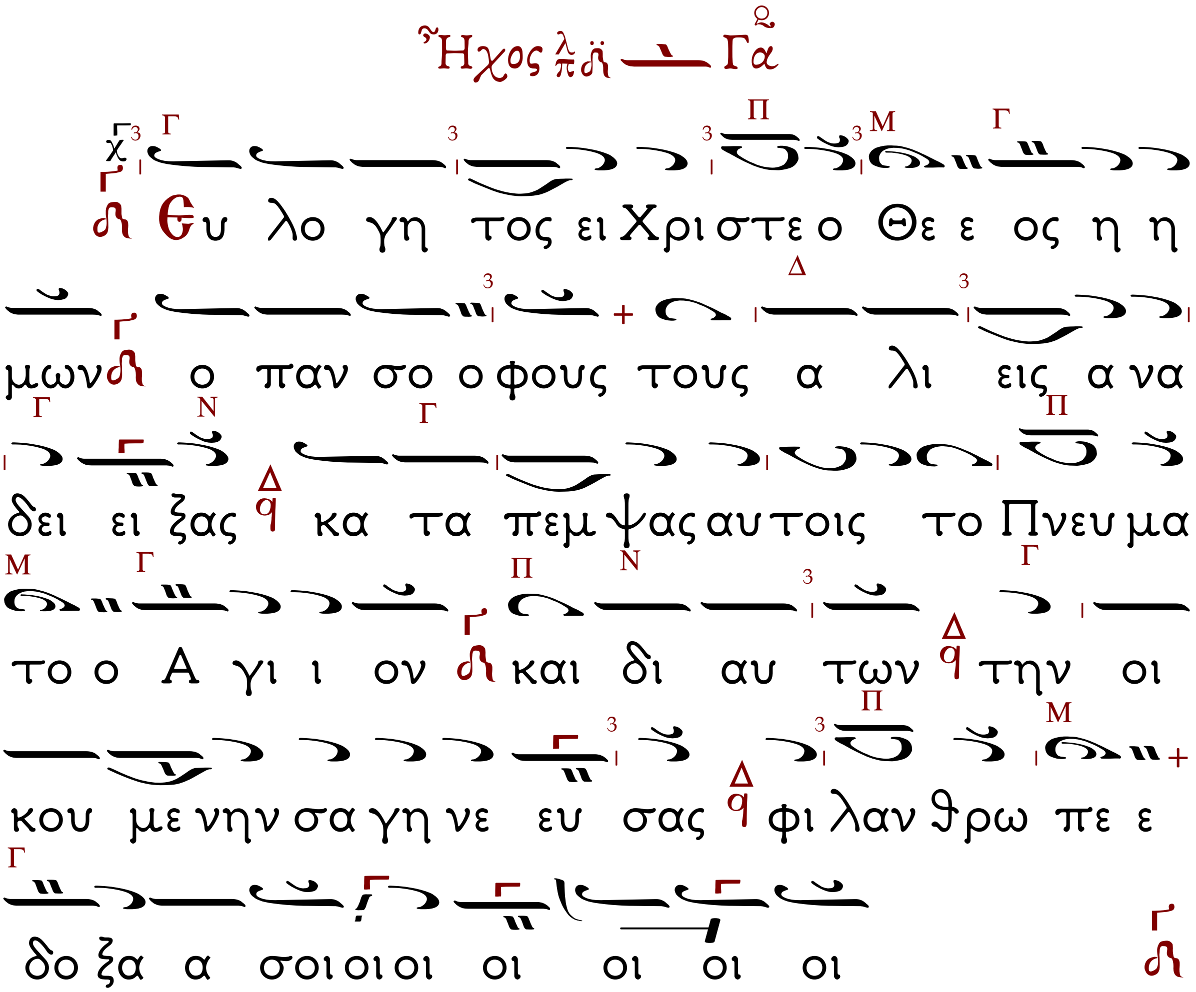
Ἦχος πλ. δ' Γα
Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η η
μων ο παν σο ο φους τους α λι εις α να
δει ει ξας κα τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα
το ο Α γι ι ον και δι αυ των την οι
κου με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε
δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος Νη

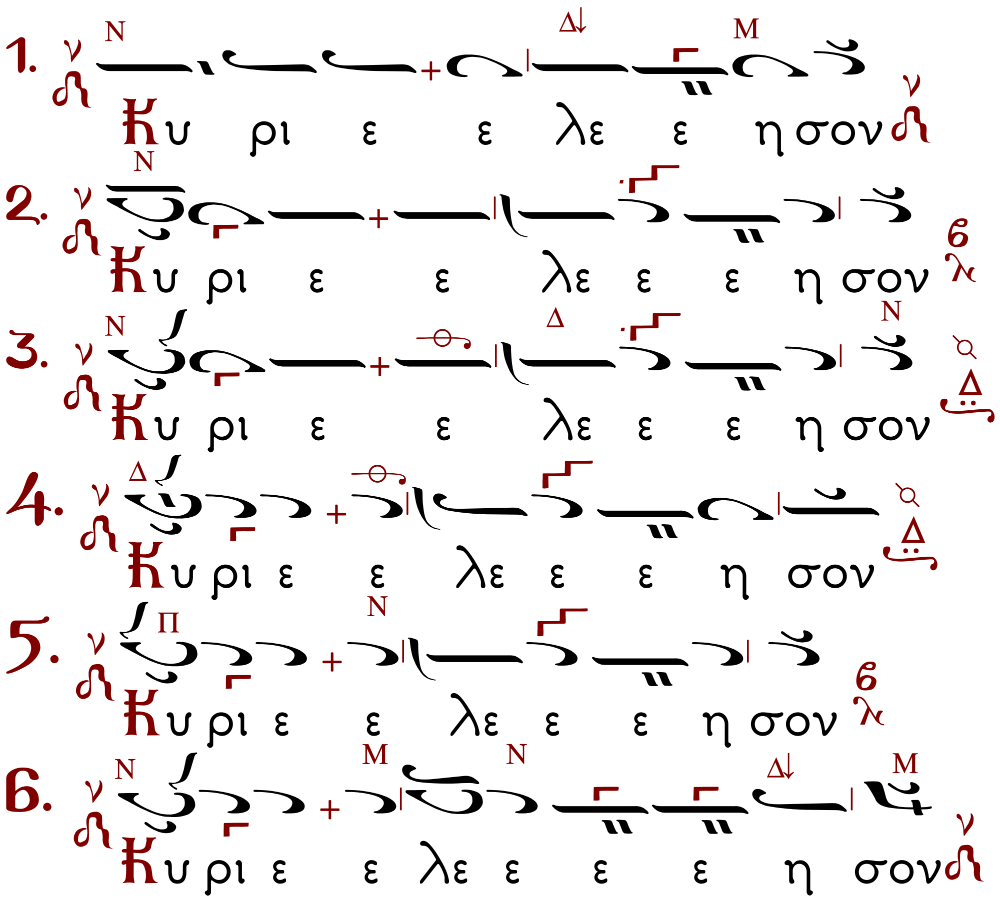

ΕΤΕΡΑ.

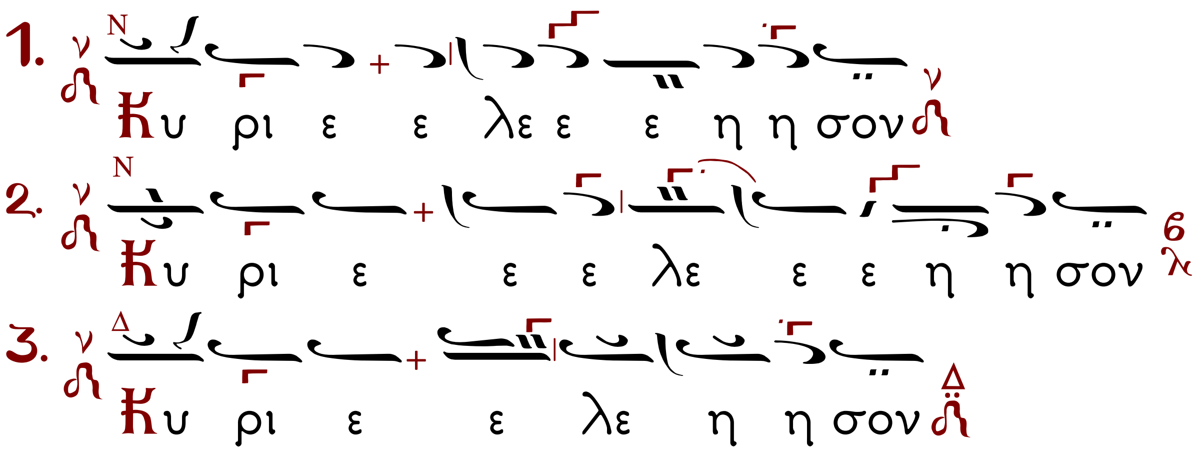

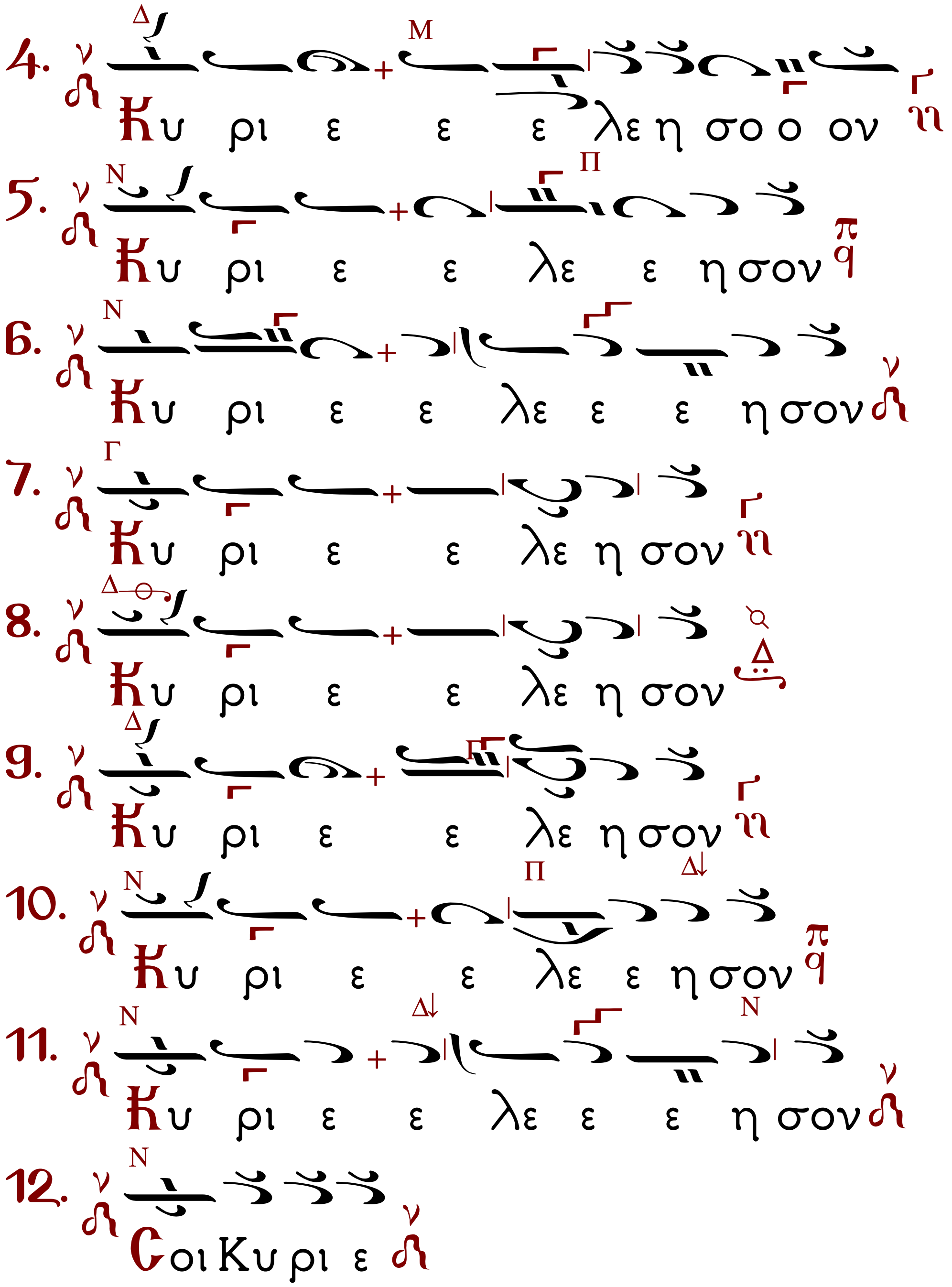
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος Δι

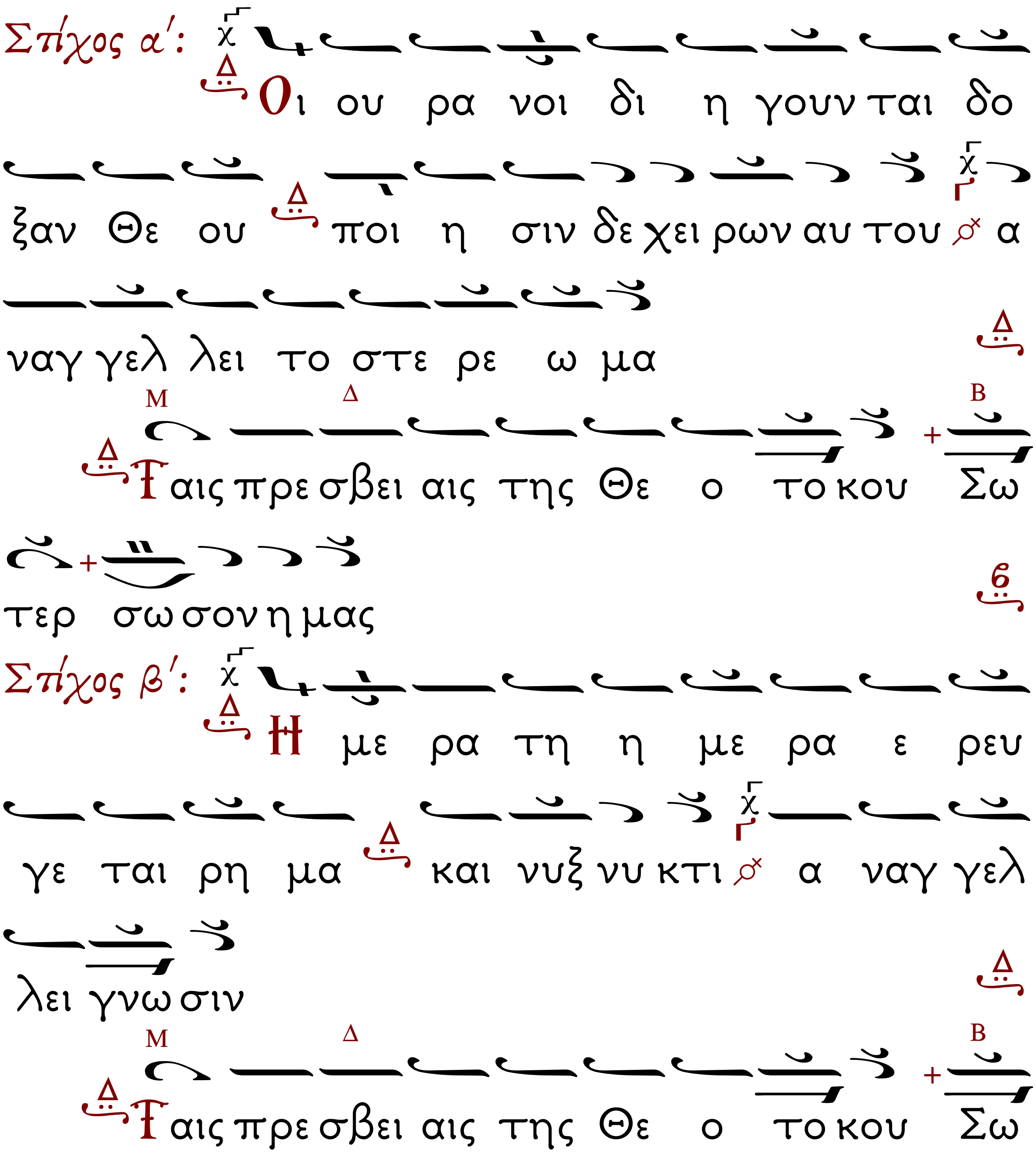

τερ σω σον η μας

Στίχος γ΄: Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γι οι ων ου χι α κου ον ται αι φω ναι αυ των

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχος δ΄: Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος αυ των και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη μα τα α αυ των

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Ταις πρεσβειαις της Θε

ο το ο κου Σω τερ σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχος α΄: Ε πα κου σαι σου Κυ ρι ος εν

η με ρα θλι ψε ως υ πε ρα σπι σαι σου

το ο νο μα του Θε ου Ι α κωβ

Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα

θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχος β΄: Ε ξα πο στει λαι σοι βο η θει

αν εξ α γι ου και εκ Σι ων αν τι λα βοι

το σου

Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα

θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχος γ': Μνησθει η πα σης θυ σι ας σου

και το ο λο καυ τω μα σου πι α να

τω

Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα

θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχος δ': Δω η σοι Κυ ρι ος κα τα

την καρ δι αν σου και πα σαν την βου λην

σου πλη ρω σαι

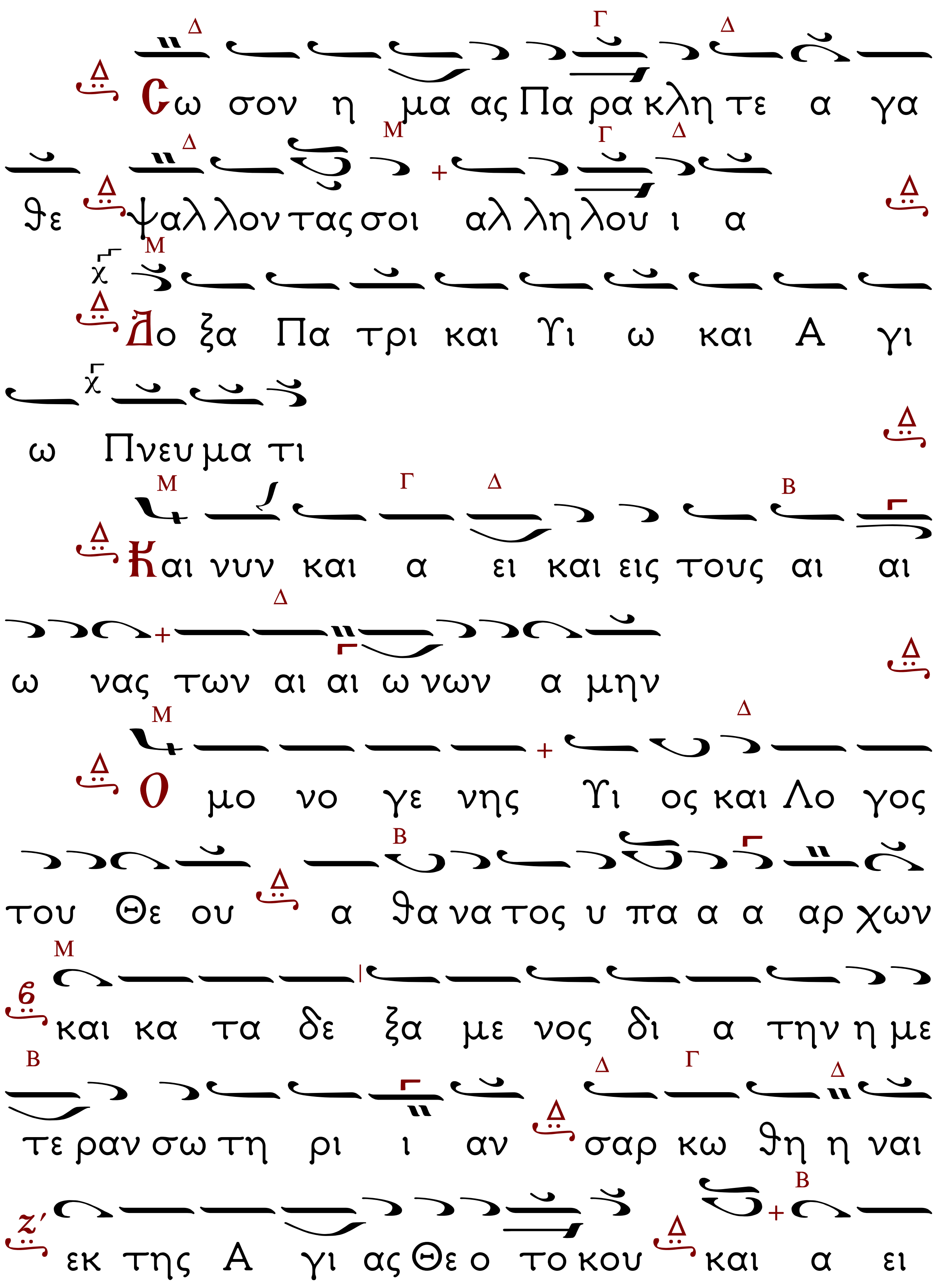
Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα
θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

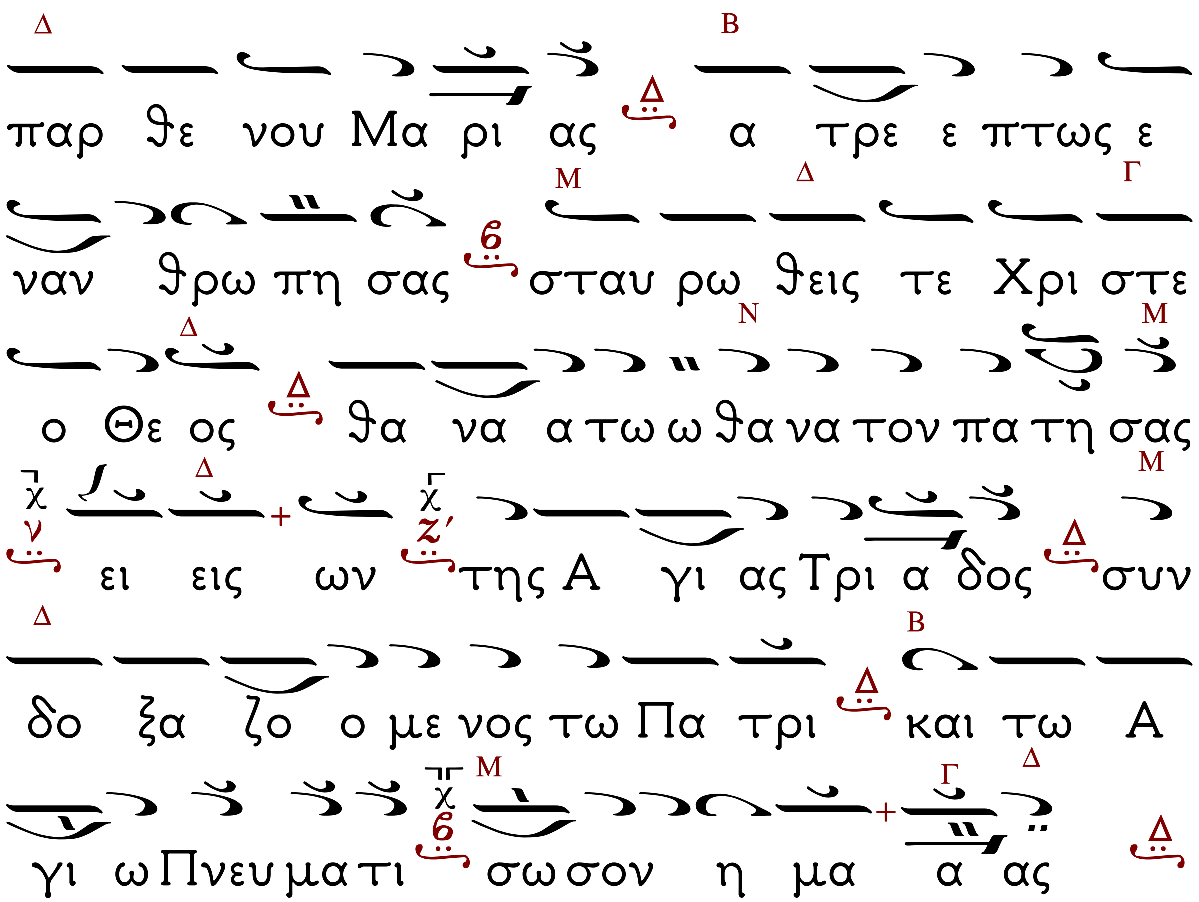
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀντίφωνον γʹ.

Ἦχος

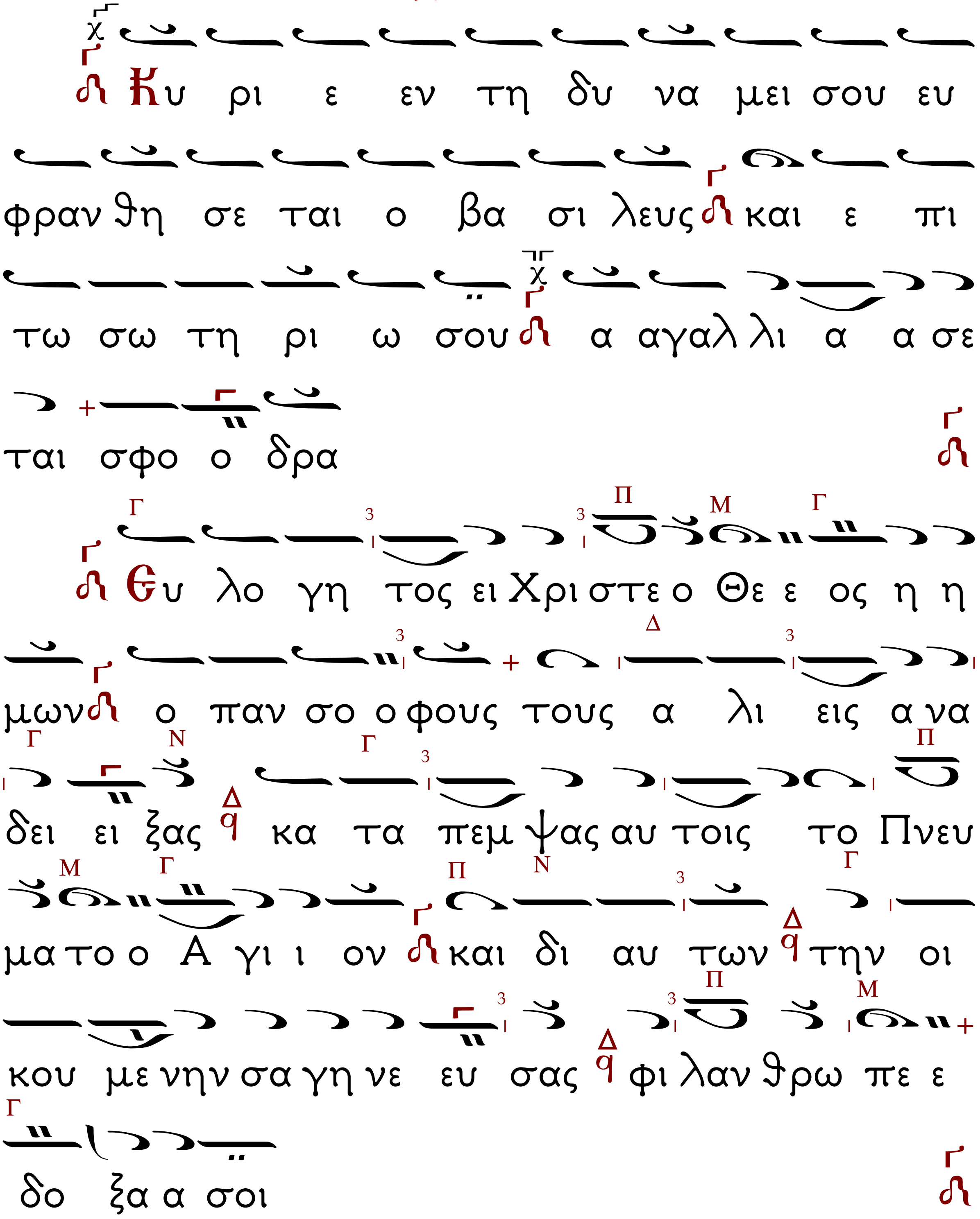

Στίχ. β΄. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ΄ 3)

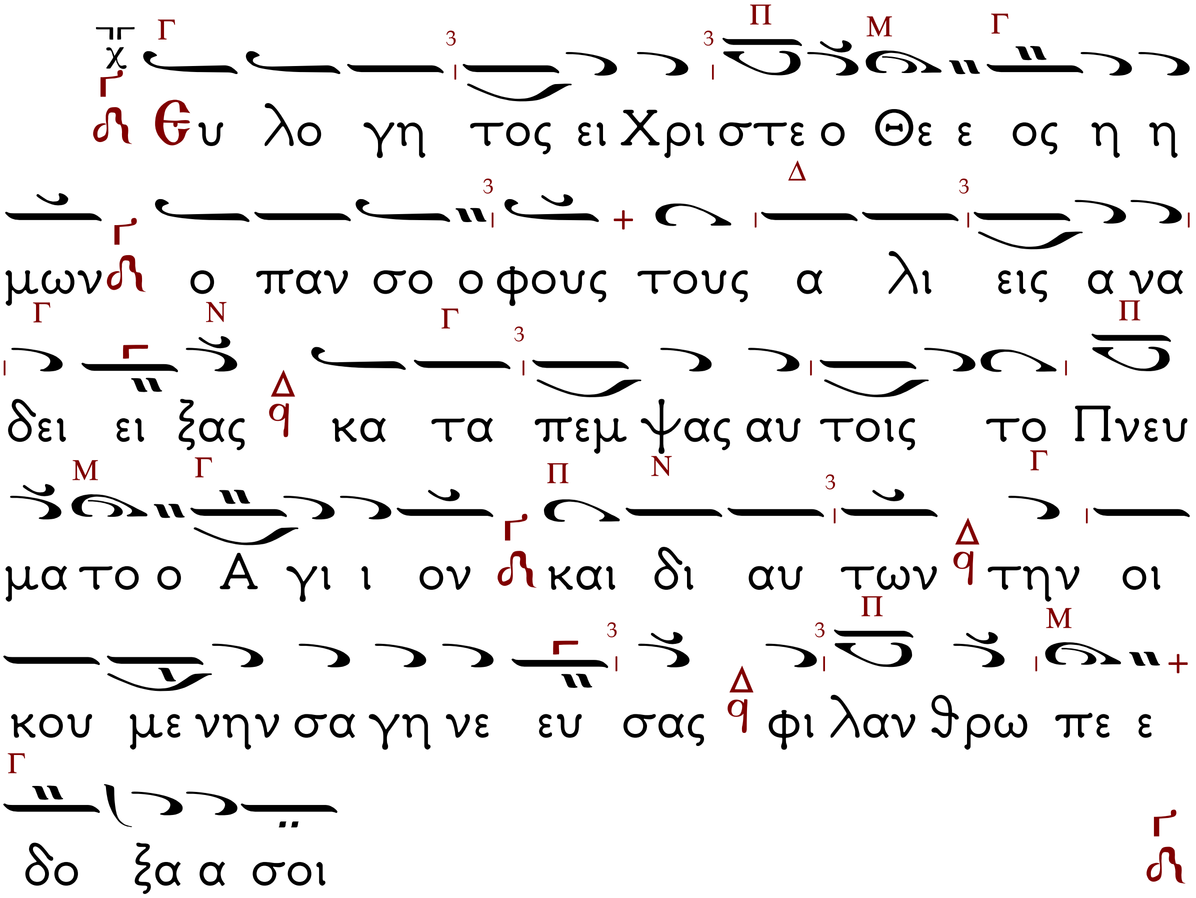

Στίχ. γ΄. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ΄ 4)

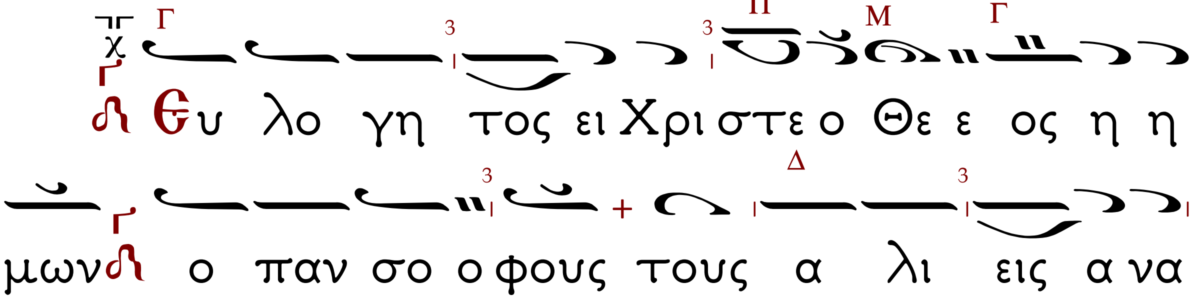

δει ει ξας κα τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ

ματο ο Α γι ι ον και δι αυ των την οι

κου με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Εἰσοδικὸν
τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος Δι

Υ ψω ω θη τι Κυ ρι ε

εν τη δυ να α μει σου α σω μεν και ψαλ

λου μεν τας δυ να στει ει ας σου

Σω ω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα

θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄.

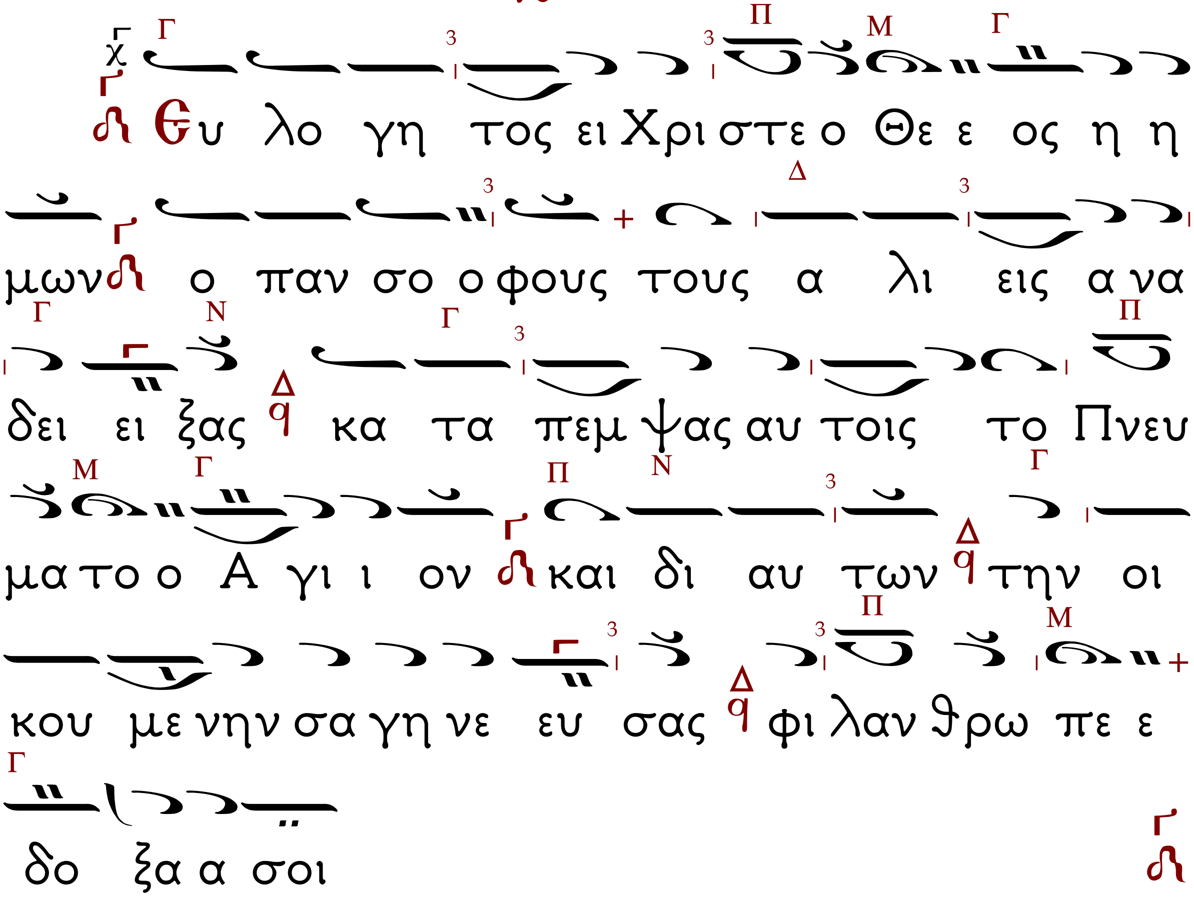

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Πα

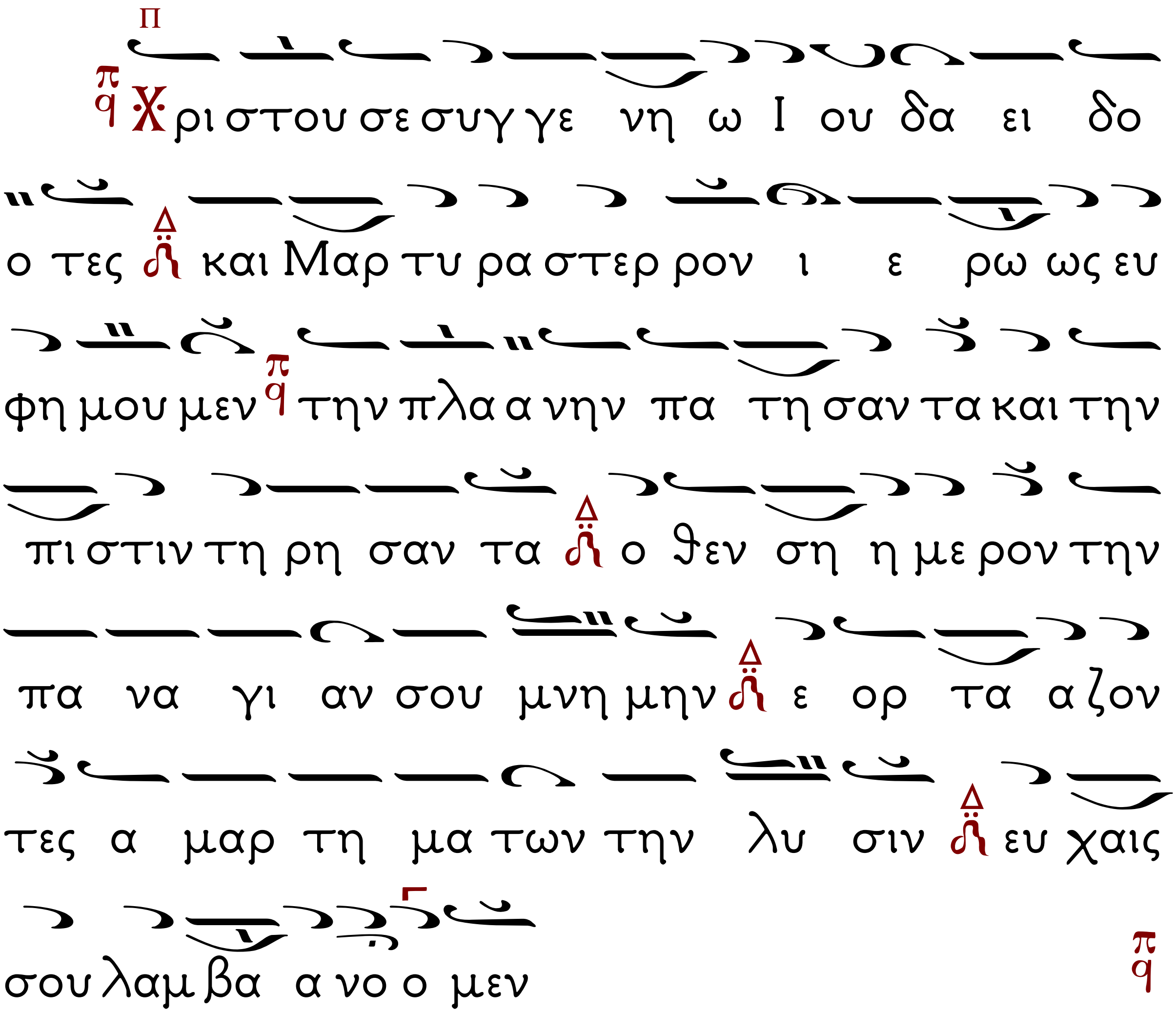

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος γ΄.

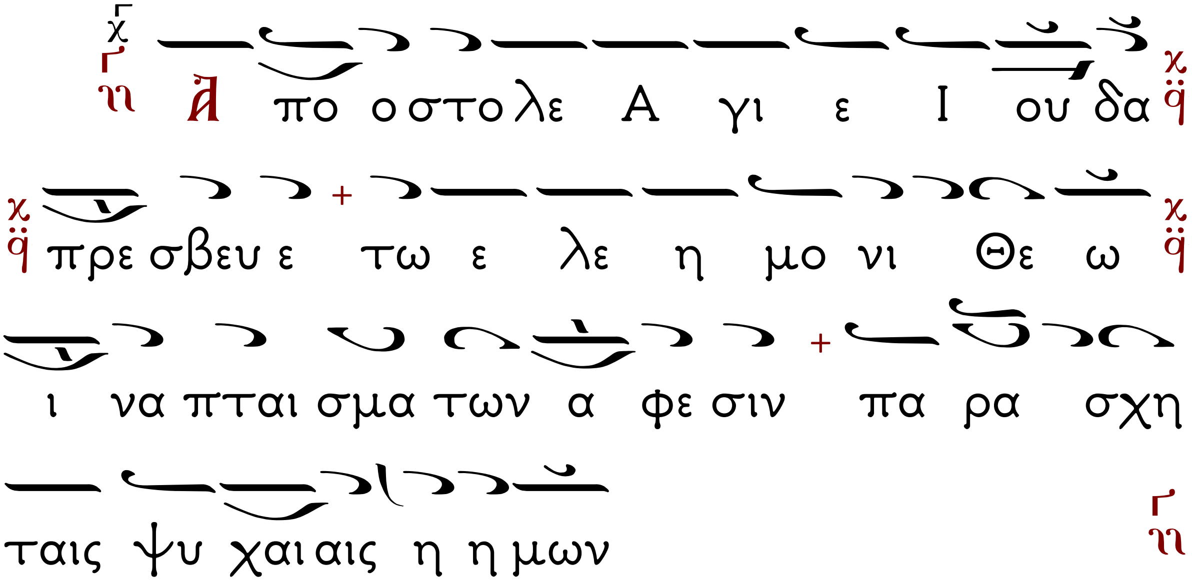

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος

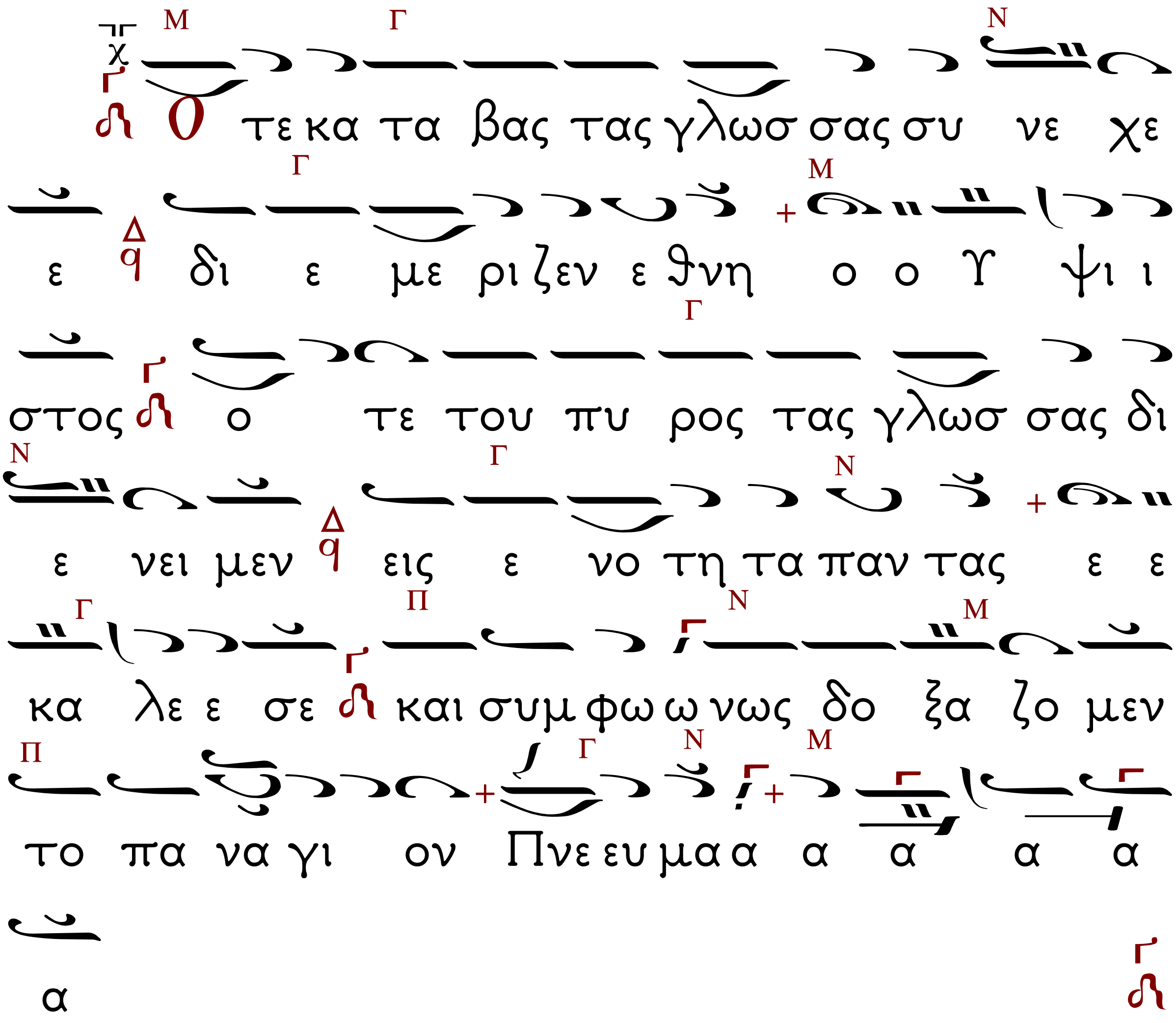

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ Θαδδαίου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-25

Ἀδελφοί, Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ

πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περί αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. Οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα

φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ

προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς δὲ ἐν φόβῳ σῴζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

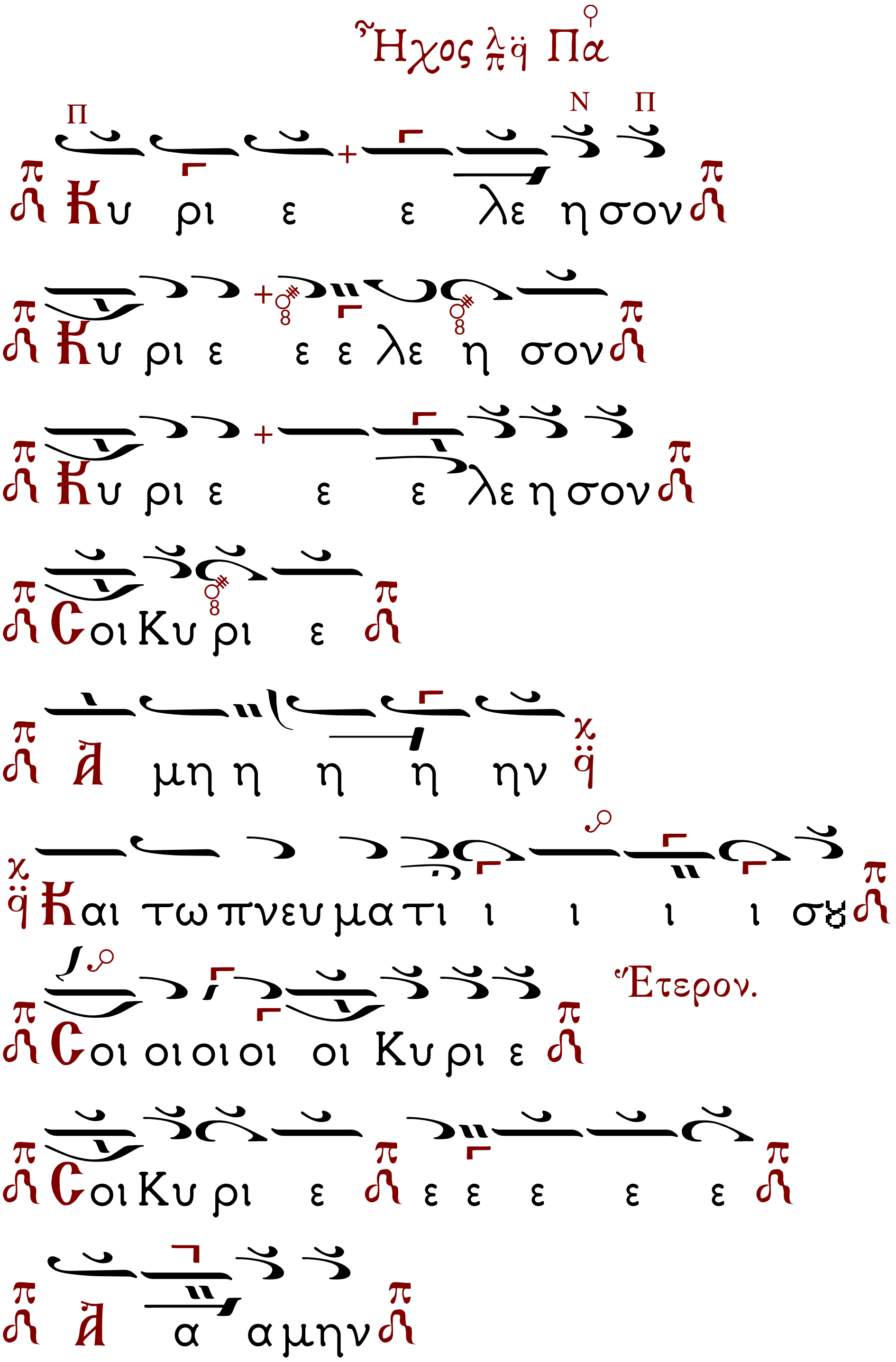
Ἦχος Πα
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Σοι Κυ ρι ε
Α μη η η η ην
Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου
Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ε
Ἕτερον.
Σοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
Α α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ἦχος πα Πα Ἐναρμόνιος

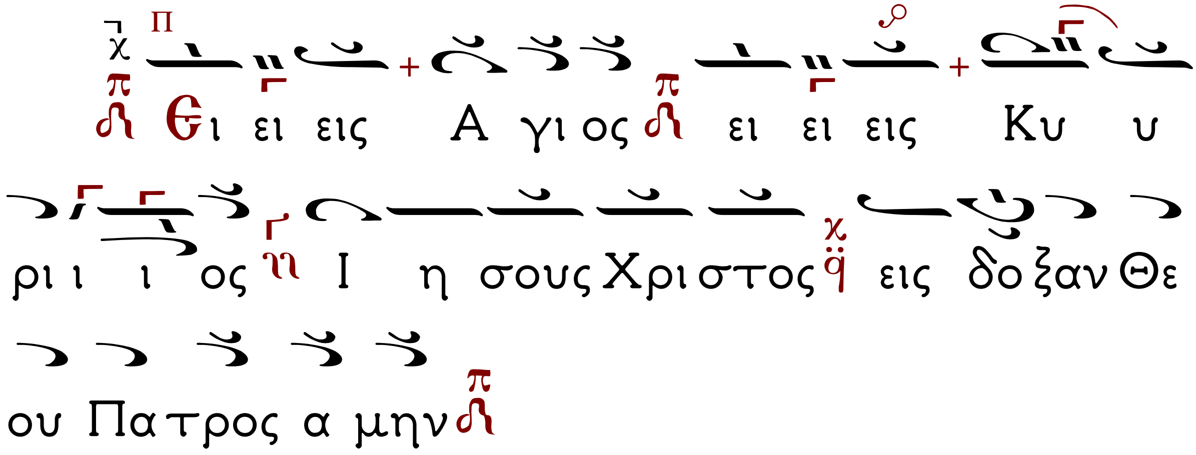

Ἦχος λ τος

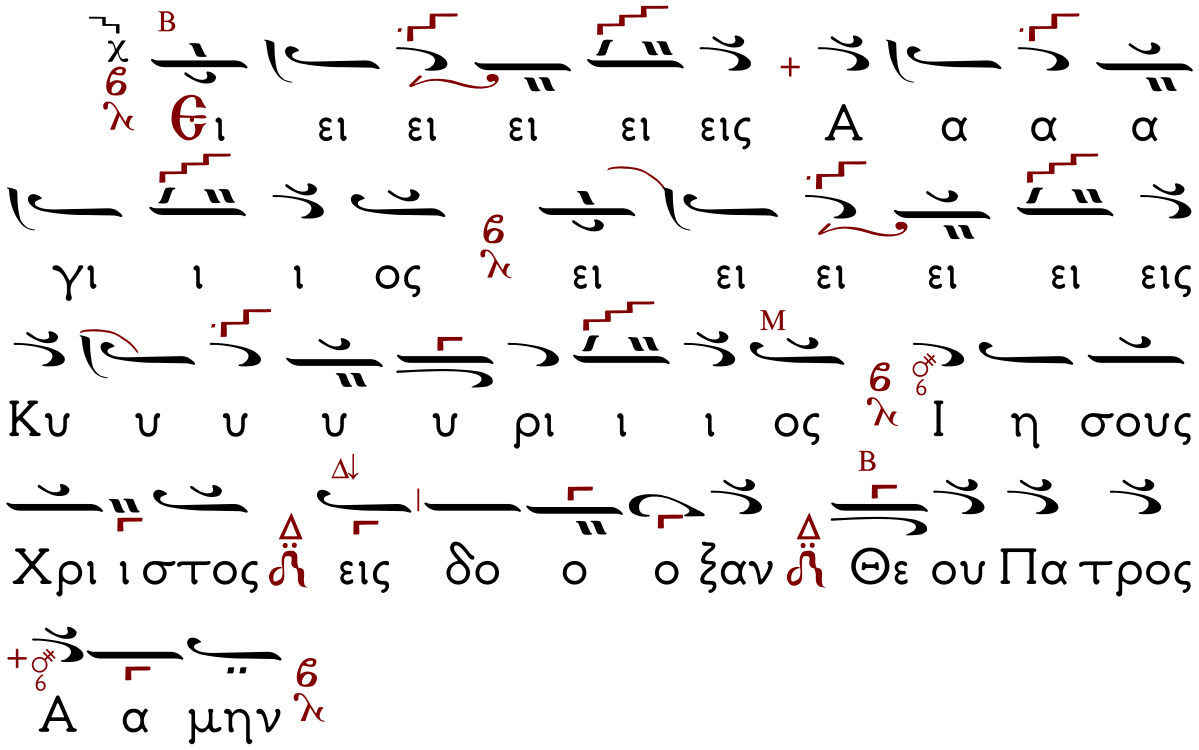
Ει ει ει ει ει εις Α α α α
γι ι ι ος ει ει ει ει ει εις
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
Α α μην

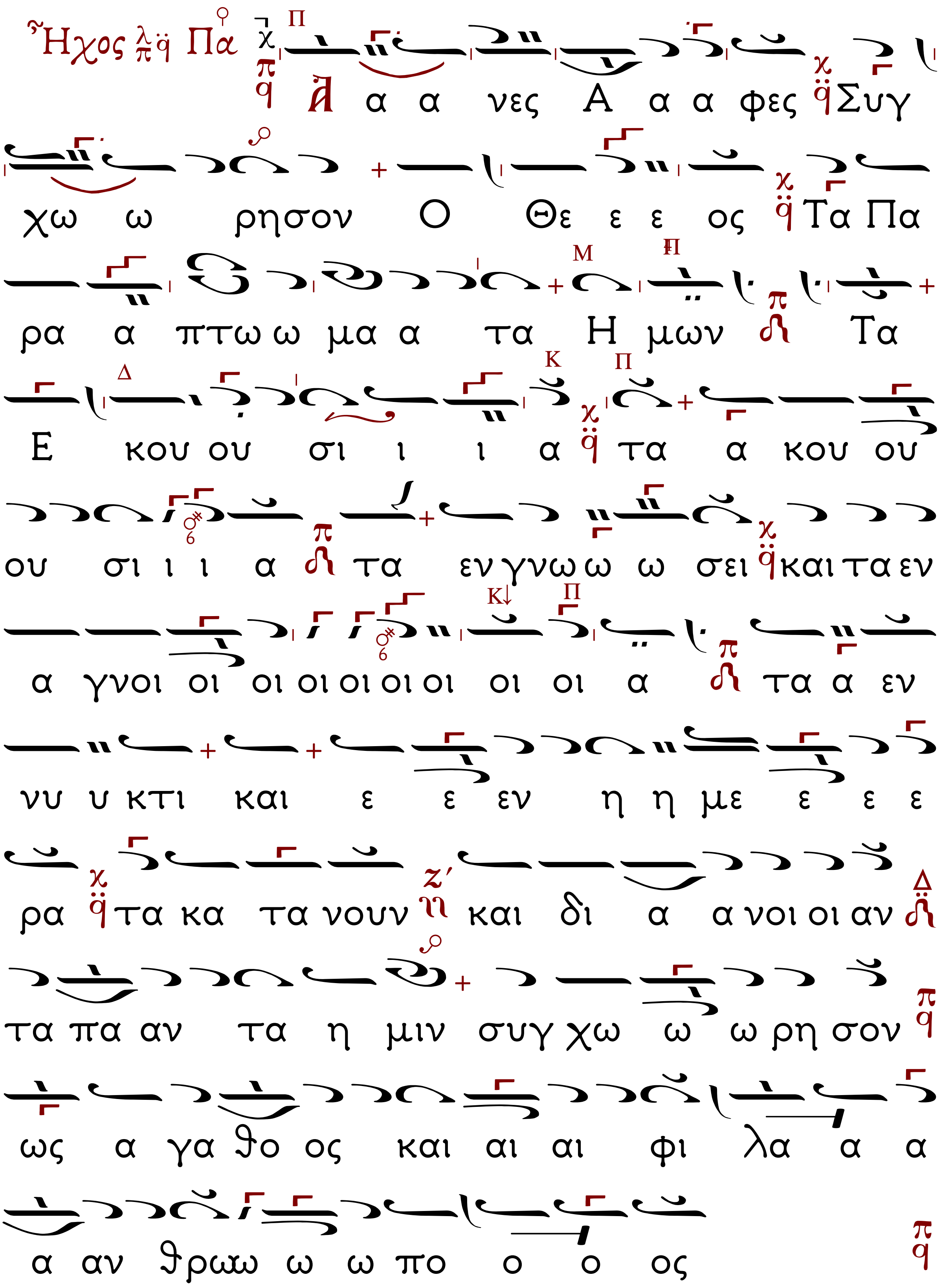
Ἦχος Πα
Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτω ω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τα νουν και δι α α νοι οι αν
τα πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον
ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
α αν θρω ω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος πλ. α' Πα

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρω ω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ υ
νο ον τα δι α βη η μα τα α η

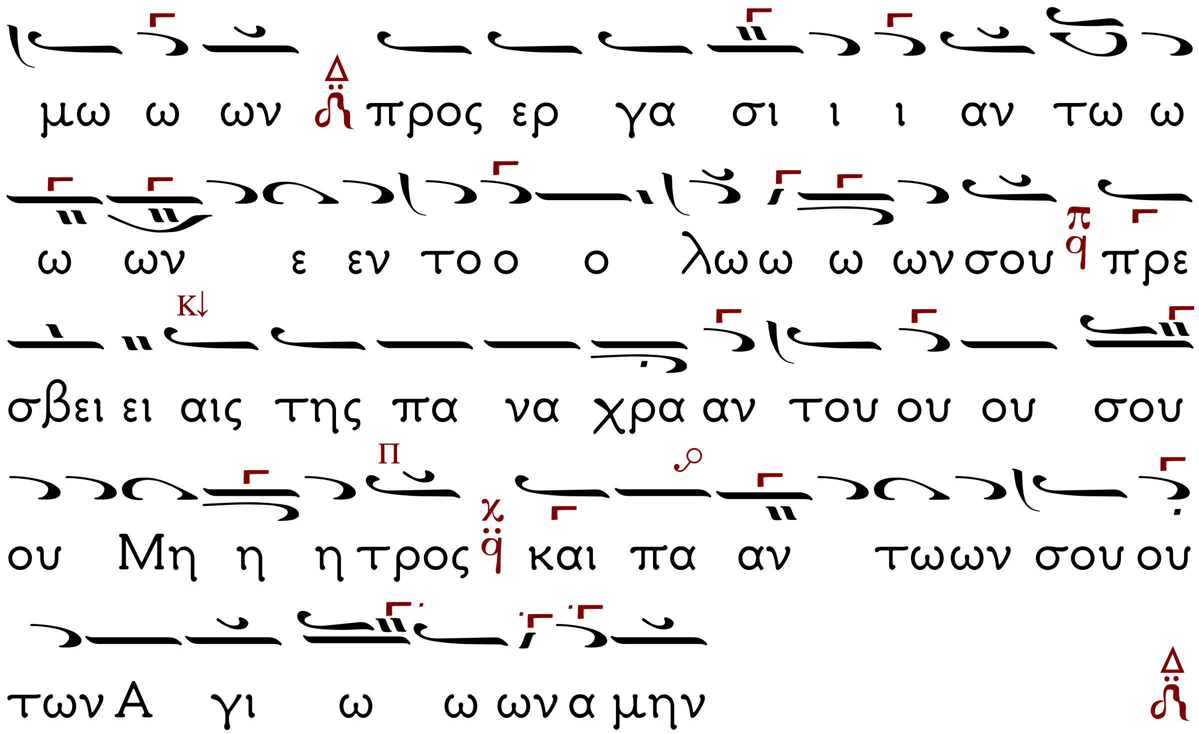
μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου πρε
σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
ου Μη η η τρος και πα αν τωων σου ου
των Α γι ω ω ων α μην

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων).

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Νη

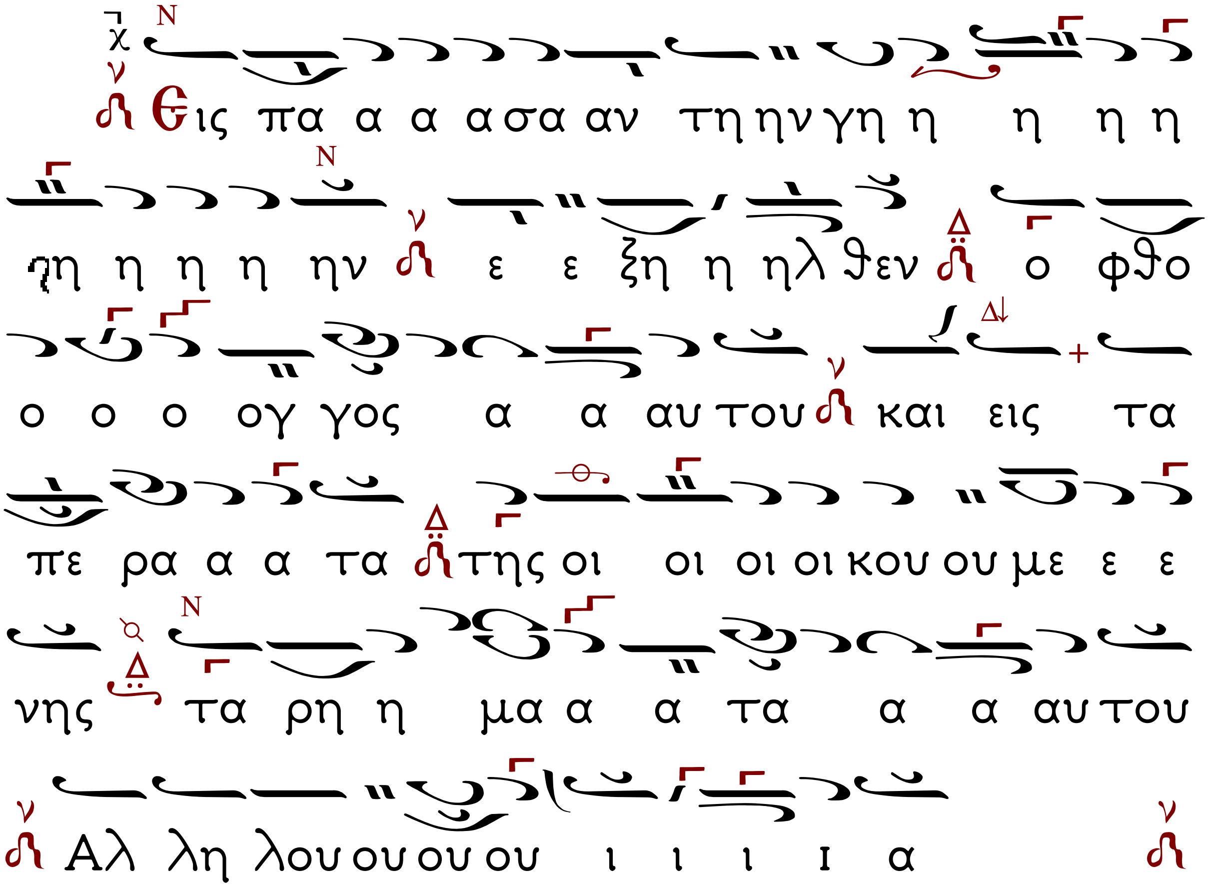

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. δ' Νη

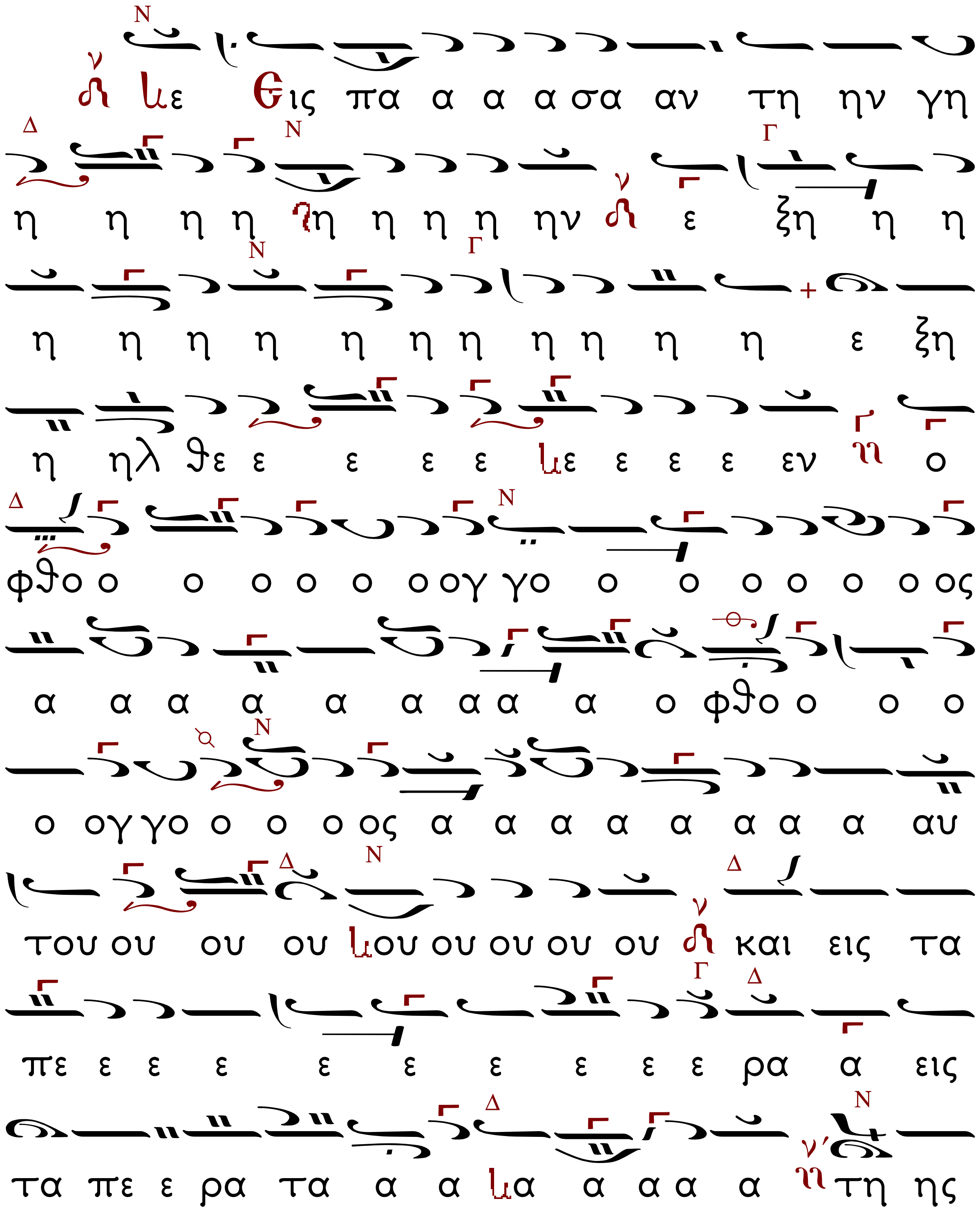

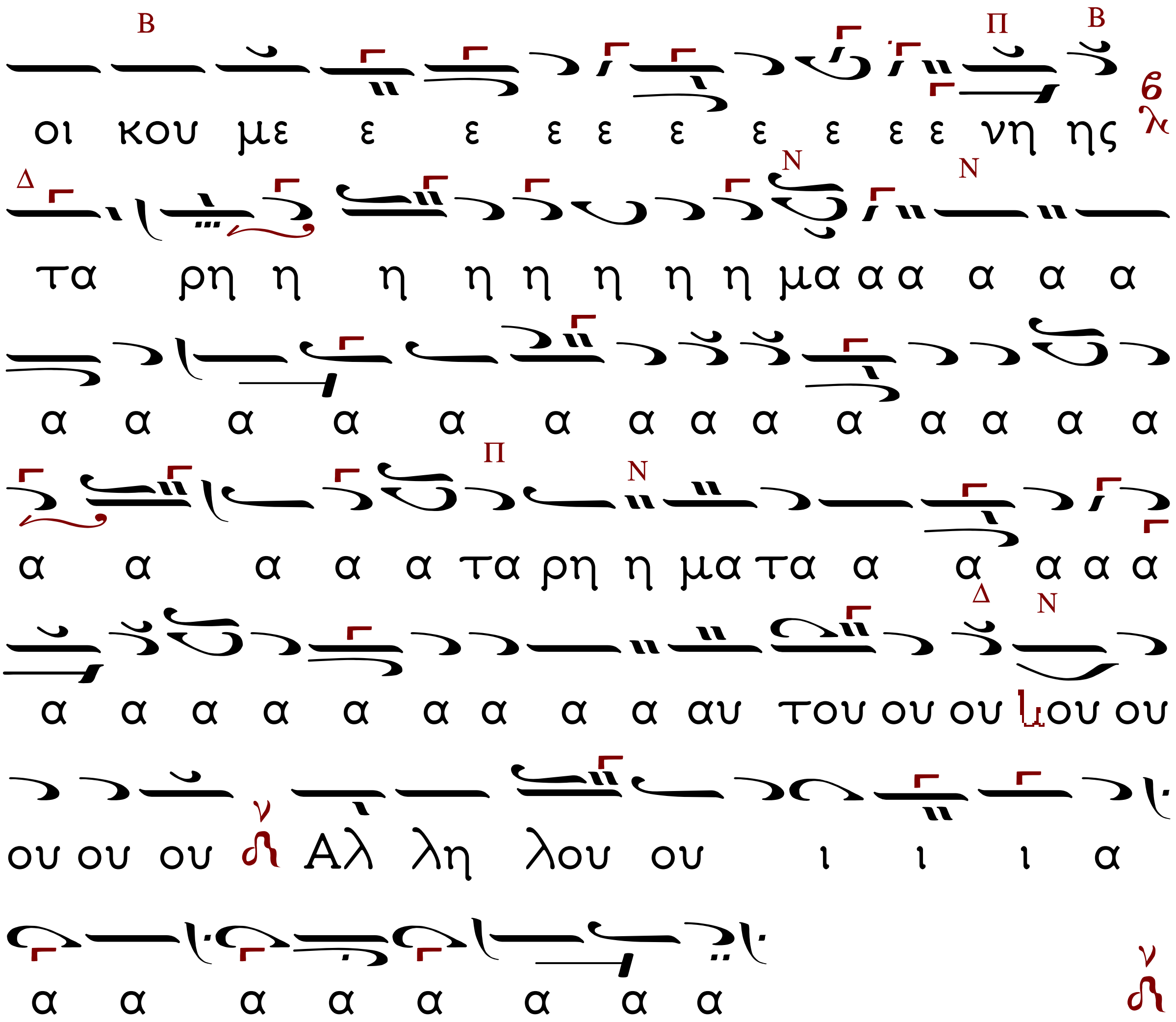
οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης
τα ρη η η η η η η η μα α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α
α α α α α α α α α αυ του ου ου ου ου
ου ου ου Αλ λη λου ου ι ι ι α
α α α α α α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

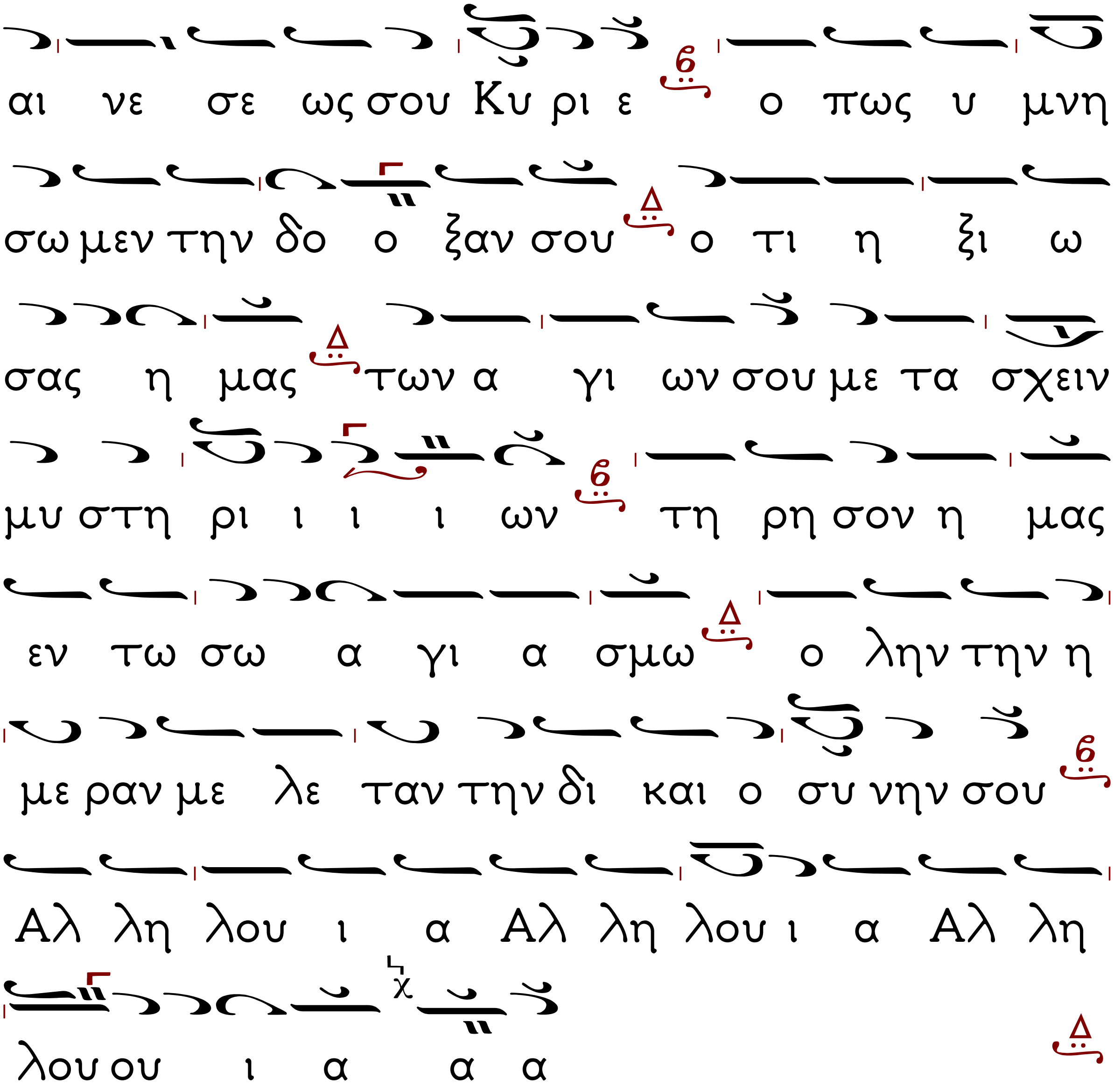
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α αμην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

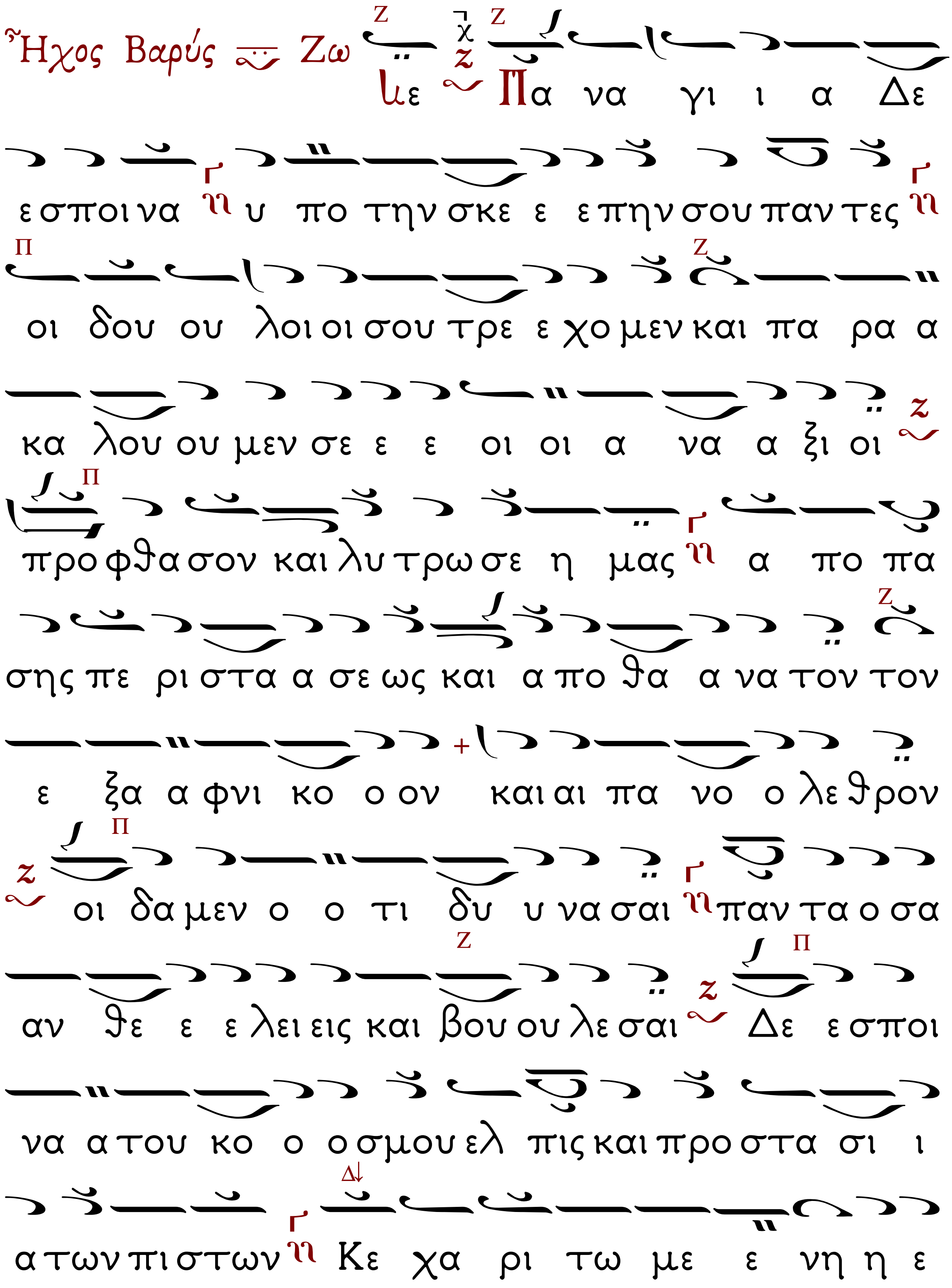
Ἦχος Βαρύς Ζω
Με Πα να γι ι α Δε
ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πι στων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

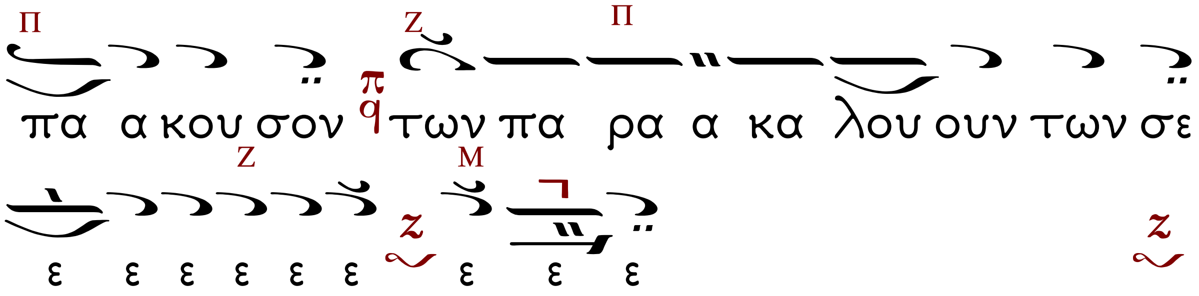
πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρὺς Ζω

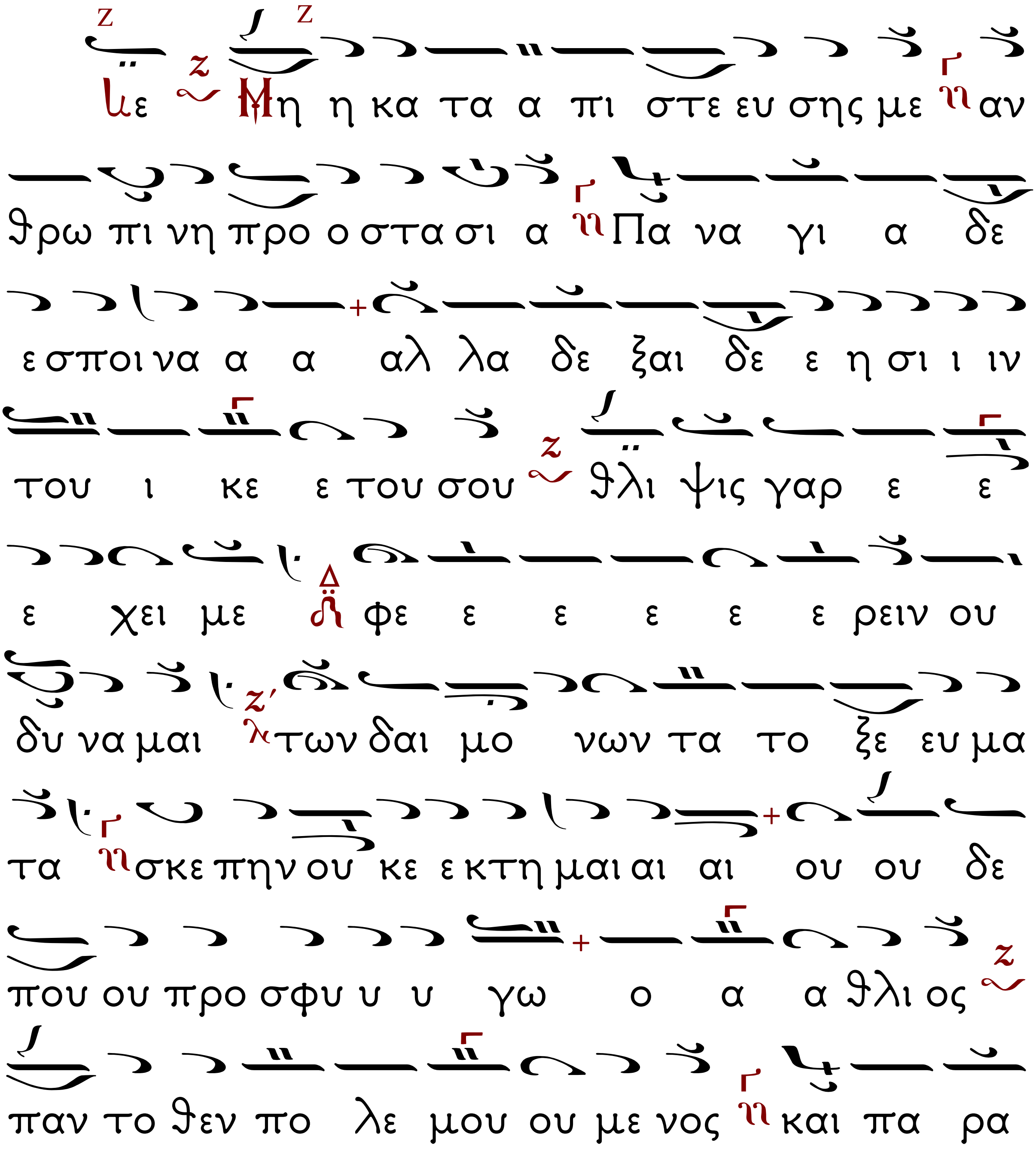

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι

ι α των πι στων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

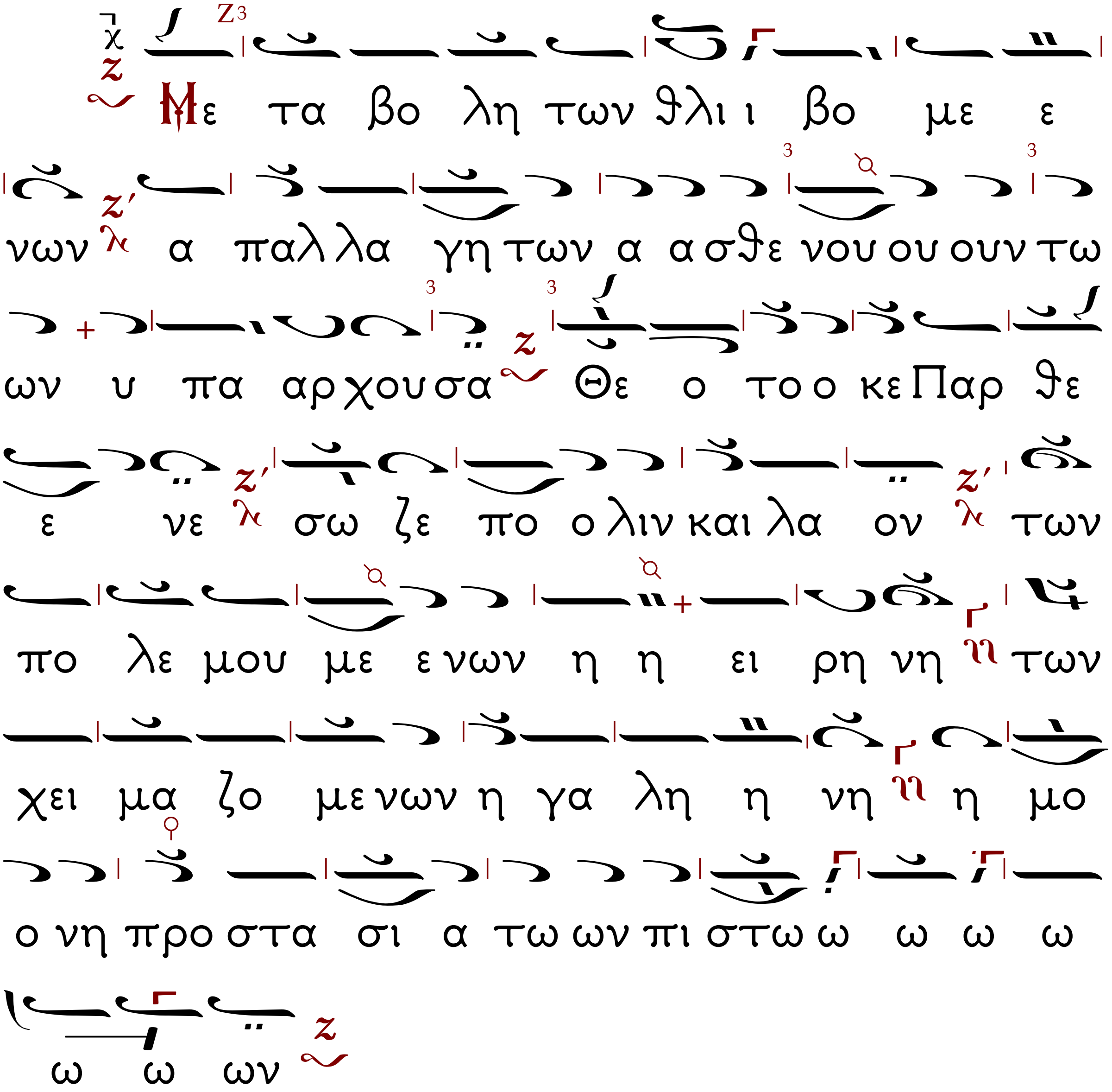

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.